

KNJIGA PROROKA JEREMIJE

GLAVA 1

Re-i Jeremije, sina Helkijnog, izme|u sve{tenika koji behu u Anatotu u zemlji Venijaminovoj,

1:2 Kome do|e re~ Gospodnja u vreme Josije sina Amonovog, cara Judinog, trinaeste godine carovanja njegovog,

1:3 I u vreme Joakima sina Josijinog, cara Judinog, do svr{etka jedanaeste godine carovanja Sedekije sina Josijinog nad Judom, dok ne bi preseljen Jerusolim, petog meseca.

1:4 I do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

1:5 Pre nego te sazdah u utrobi, znah te; i pre nego izi|e iz utrobe, posvetih te; za proroka narodima postavih te.

1:6 A ja rekoh: Oh, Gospode, Gospode! Evo, ne znam govoriti, jer sam dete.

1:7 A Gospod mi re~e: Ne govori: Dete sam; nego idi kuda te god po{aljem, i govori {ta ti god ka`em.

1:8 Ne boj ih se, jer sam ja s tobom da te izbavljam, govori Gospod.

1:9 I pru`iv{i Gospod ruku svoju dota~e se usta mojih, i re~e mi Gospod: Eto, metnuh re~i svoje u tvoja usta.

1:10 Vidi, postavljam te danas nad narodima i carstvima da istrebljuje{ i obara{, i da zatire{ i raskopava{, i da gradi{ i da sadi{.

1:11 Posle mi do|e re~ Gospodnja govore}i: [ta vidi{, Jeremija? I rekoh: Vidim prut bademov.

1:12 Tada mi re~e Gospod: Dobro si video, jer }u nastati oko re~i svoje da je izvr{im.

1:13 Opet mi do|e re~ Gospodnja drugom govore}i: [ta vidi{? I rekoh: Vidim lonac gde vri, i prednja mu je strana prema severu.

1:14 Tada mi re~e Gospod: Sa severa }e navaliti zlo na sve stanovnike ove zemlje.

1:15 Jer, gle, ja }u sazvati sve porodice iz severnih carstava, veli Gospod, te }e do}i, i svaki }e metnuti svoj presto na vratima jerusalimskim i oko svih zidova njegovih i oko svih gradova Judinih.

1:16 I izre}i }u im sud svoj za svu zlo}u njihovu {to me ostavi{e, i kadi{e drugim bogovima, i klanja{e se delu ruku svojih.

1:17 Ti dakle opa{i se i ustani i govori im sve {to }u ti zapovediti; ne boj ih se, da te ne bih satro pred njima.

1:18 Jer evo ja te postavljam danas kao tvrd grad i kao stup gvozden i kao zidove bronzane svoj ovoj zemlji, carevima Judinim i knezovima njegovim i sve{tenicima njegovim i narodu zemaljskom.

1:19 Oni }e udariti na te, ali te ne}e nadvladati, jer sam ja s tobom, veli Gospod, da te izbavljam.

GLAVA 2

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

2:2 Idi i vi~i Jerusalimu da ~uje i govori: Ovako veli Gospod: Opominjem te se po milosti u mladosti tvojoj i po ljubavi o veridbi tvojoj, kad i|a{e za mnom po pustinji, i po zemlji gde se ne seje.

2:3 Izrailj be{e svetinja Gospodu i prvina od rodova Njegovih; koji je je|ahu svi behu krivi, zlo dola`a{e na njih, veli Gospod.

2:4 ^ujte re~ Gospodnju, dome Jakovljevi i sve porodice doma Izrailjevog.

2:5 Ovako veli Gospod: Kakvu nepravdu na|o{e oci va{i u mene, te odstupi{e od mene, i prista{e za ni{tavilom, i posta{e ni{tavi?

2:6 I ne reko{e: Gde je Gospod koji nas je izveo iz zemlje misirske, koji nas je vodio po pustinji, po zemlji pustoj i punoj propasti, po zemlji suvoj i gde je sen smrtni, po zemlji preko koje niko nije hodio i u kojoj niko nije `iveo?

2:7 I kad vas dovedoh u zemlju rodnu da jedete rod njen i dobra njena, do{av{i oskvrniste zemlju moju i od nasljedstva mog na~iniste gad.

2:8 Sve{tenici ne reko{e: Gde je Gospod? I koji se bave zakonom ne pozna{e me, i pastiri odusta{e me, i proroci prorokova{e Valom i ido{e za stvarima zaludnim.

2:9 Za to }u se jo{ preti s vama, veli Gospod, i sa sinovima sinova va{ih pre}u se.

2:10 Jer pro|ite ostrva kitimska i vidite i po{lajte u Kidar, i razgledajte dobro, i vidite, je li bilo takvo {ta:

2:11 Je li koji narod promenio bogove, ako i nisu bogovi? A moj narod promeni slavu svoju na stvar zaludnu.

2:12 ^udite se tome, nebesa, i zgrozite se i upropastite se! Veli Gospod.

2:13 Jer dva zla u~ini moj narod: ostavi{e mene, izvor `ive vode, i iskopa{e sebi studence, studence isprovaljivane, koji ne mogu da dr`e vode.

2:14 Je li Izrailj rob? Je li rob u ku}i ro|en? Za{to posta grabe`?

2:15 Rika{e na nj lavi}i i diza{e glas svoj, i obrati{e zemlju njegovu u pusto{; gradovi su mu popaljeni, te nema nikoga da `ivi u njima.

2:16 I sinovi nofski i tafneski opaso{e ti teme.

2:17 Nisi li to sam sebi u~inio ostaviv{i Gospoda Boga svog kad te vo|a{e putem?

2:18 A sada {ta }e ti put misirski da pije{ vode siorske? [ta li }e ti put asirski da pije{ vode iz reke?

2:19 Tvoja }e te zlo}a pokarati i tvoje }e te odmetanje prekoriti. Poznaj dakle i vidi da je zlo i

goroko {to si ostavio Gospoda Boga svog i {to nema straha mog u tebi, veli Gospod Gospod nad vojskama.

2:20 Jer davno izlomih jaram tvoj i raskidoh sveze tvoje, i ti re~e: Ne}u biti sluga; a na svaki visoki hum i pod svako zeleno drvo ide{ da se kurva{.

2:21 Ja te posadih, lozu izabranu, sve seme istinito; pa kako mi se promeni i izmetnu se odvoda od tu|e loze?

2:22 Da se izmije{ salitrom i uzme{ mnogo sapuna, opet }e se poznavati bezakonje tvoje preda mnom, veli Gospod Gospod.

2:23 Kako mo`e{ re}i: Nisam se oskvrnio, nisam i{ao za Valima? Pogledaj put svoj po dolu; poznaj {ta si u~inila, brza kamilo, koja ostavlja{ znake na svojim putevima.

2:24 Kao divlja magarica, koja je navikla na pustinju i po `elji du{e svoje vu~e u se vetar, kad navali, ko }e je vratiti? Koji je tra`e ne}e se umoriti, na}i }e je u mesecu njenom.

2:25 ^uvaj nogu svoju, da nije bosa, i grlo svoje, da ne `edni. Ali ti veli{: Od toga nema ni{ta; ne, jer ljubim tu|e, i za njima }u i}i.

2:26 Kao {to se lupe` posrami kad se uhvati, tako }e se posramiti dom Izrailjev, oni, carevi njihovi, knezovi njihovi, i sve{tenici njihovi i proroci njihovi,

2:27 Koji govore drvetu: Ti si otac moj; i kame nu: Ti si me rodio; jer mi okrenu{e le|a, a ne lice; a kad su u nevolji govore: Ustani i izbavi nas.

2:28 A gde su bogovi tvoji koje si na~inio sebi? Neka ustanu, ako te mogu izbaviti kad si u nevolji, jer ima{, Juda, bogova koliko gradova.

2:29 Za{to ho}ete da se pravdate sa mnom? Vi ste se svi odmetnuli od mene, veli Gospod.

2:30 Uzalud bih sinove va{e, ne primi{e nauke; ma~ va{ pro`dre proroke va{e kao lav koji davi.

2:31 O rode! Vidite re~ Gospodnju; bejah li pustinja Izrailju ili mra~na zemlja? Za{to govori moj narod: Gospodari smo, ne}emo vi{e do}i k tebi?

2:32 Zaboravlja li devojka svoj nakit i nevesta ures svoj? A narod moj zaboravi me toliko dana da im nema broja.

2:33 Zašto govoriš da je dobar tvoj put tra`e i šta ljubiš? Pa si i nevaljale `ene nau~io svojim putevima.

2:34 I još na skutovima tvojim nalazi se krv siromaha pravih; ne nalazim kopaju}i, nego je na svima njima.

2:35 A ti govoriš: Nisam kriv, gnev se Njegov odvratio od mene. Evo ja }u se preti s tobom {to govoriš: Nisam zgre{i}o.

2:36 Zašto tr~ka{ tako menjaju}i svoj put? Posrami}e{ se od Misirca kako si se posramio od Asirca.

2:37 Oti}i }e{ i odatle s rukama nad glavom svojom, jer Gospod odbacuje uzdanice tvoje, i ne }e{ biti sre}an u njima.

GLAVA 3

Govore: Ako ko pusti `enu svoju, i ona oti{av- {i od njega uda se za drugog, ho}e li se onaj vratiti k njoj? Ne bi li se sasvim oskrvnila ona zemlja? A ti si se kurvala s mnogim milosnicima; ali opet vrati se k meni, veli Gospod.

3:2 Podigni o~i svoje k visinama, i pogledaj gde se nisi kurvala; na putevima si sedela ~ekaju}i ih kao Arapin u pustinji, i oskrvnila si zemlju kurvarstvom svojim i zlo}om svojom.

3:3 Zato se ustavi{e da`di, i ne bi poznog da`da; ali u tebe be{e ~elo `ene kurve, i ne hte se stideti.

3:4 Ho}e{ li odsele vikati k meni: O~e moj, Ti si vo| mladosti moje?

3:5 Ho}e li se srditi jednako? Ho}e li se gneviti do veka? Eto, govoriš, a ~ini{ zlo koliko god mo`e{.

3:6 Jo{ mi re~e Gospod za vremena cara Josije: Jesi li video {ta u~ini odmetnica, Izrailj? Kako odlazi na svako visoko brdo i pod svako zeleno drvo, i kurva se onde.

3:7 I, po{to u~ini sve to, rekoh: Vrati se k meni; ali se ne vrati; i to vide nevernica, sestra njena, Juda.

3:8 I svide mi se za sve to {to u~ini preljubu odmetnica Izrailj da je pustim i dam joj knjigu raspusnu; ali se ne poboja nevernica sestra joj Juda, nego otide, te se i ona prokurva.

3:9 I sramotnije kurvanjem svojim oskrvni zemlju, jer ~inja{e preljubu s kamenom i s drvetom.

3:10 I kod svega toga ne vrati se k meni nevernica sestra joj Juda svim srcem svojim, nego la`no, govori Gospod.

3:11 Za to mi re~e Gospod: Odmetnica Izrailj opravda se vi{e nego nevernica Juda.

3:12 Idi i vi~i ove re~i k severu, i reci: Vrati se, odmetnice Izrailju, veli Gospod, i ne}u pustiti da padne gnev moj na vas, jer sam milostiv, veli Gospod, ne}u se gneviti do veka.

3:13 Samo poznaj bezakonje svoje, da si se odmetnula Gospodu Bogu svom, te si tumarala k tlima pod svako drvo zeleno, i niste slu{ali glas moj, veli Gospod.

3:14 Obratite se, sinovi odmetnici, veli Gospod, jer sam ja mu`va{, i uze}u vas, jednog iz grada i dva iz porodice, i odve}u vas u Sion.

3:15 I da}u vam pastire po srcu svom, koji }e vas pasti znanjem i razumom.

3:16 I kad se umno`ite i narodite u zemlji, onda se, veli Gospod, ne}e vi{e govoriti: Kov~eg zaveta Gospodnjeg; niti }e im dolaziti na um niti }e ga pominjati, niti }e hoditi k njemu, niti }e ga vi{e opravljati.

3:17 U to }e se vreme Jerusalim zvati presto Gospodnji, i svi }e se narodi sabrati u nj, k imenu Gospodnjem u Jerusalimu, i ne}e vi{e i}i po misli srca svog zlog.

3:18 U to }e vreme dom Judin i}i s domom Izrailjevim, i do}i }e zajedno iz zemlje severne u zemlju koju dadoh u nasledstvo ocima va{im.

3:19 Ali ja rekoh: Kako bih te postavio me|u sinove i dao ti zemlju `eljenu, krasno nasledstvo mno{tva naroda? I rekoh: Ti }e{ me zvati: O~e moj; i ne}e{ se odvratiti od mene.

3:20 Doista kao što `ena izneveri druga svog, tako izneveriste mene, dome Izrailjev, veli Gospod.

3:21 Glas po visokim mestima neka se ~uje, pla~, molbe sinova Izrailjevih, jer prevrati{e put svoj, zaboravi{e Gospoda Boga svog.

3:22 Vratite se, sinovi odmetnici, i isceli}u odmete va{e. Evo, mi idemo k Tebi, jer si Ti Gospod Bog na{.

3:23 Doista, zaludu su humovi, mno{tvo gora; doista, u Gospodu je Bogu na{em spasenje Izrailjevo.

3:24 Jer ta sramota pro`dre trud otaca na{ih od detinjstva na{eg, ovce njihove i goveda njihova, sinove njihove i k}eri njihove.

3:25 Le`imo u sramoti svojoj, i pokriva nas rug na{; jer Gospodu Bogu svom gre{ismo mi i oci na{i od detinjstva svog do danas, i ne slu{asmo glas Gospoda Boga svog.

GLAVA 4

Ako }e{ se vratiti, Izrailju, veli Gospod, k meni se vrati, i ako ukloni{ gadove svoje ispred mene, ne}e{ se skitati.

4:2 I kle}e{ se istinito, verno i pravo: Tako da je `iv Gospod. I narodi }e se blagosiljati Njim, i Njim }e se hvaliti.

4:3 Jer ovako veli Gospod Judejcima i Jerusalmljanima: orite sebi kr~evinu, i ne sejte u trnje.

4:4 Obre`ite se Gospodu, i skinite okrajak sa srca svog, Judejci i Jerusalmljani, da ne izi|e jarost moja kao oganj i razgori se da ne bude nikoga ko bi ugasio za zla dela va{a.

4:5 Objavite u Judeji i oglasite u Jerusalimu i recite: trubite u trubu po zemlji; vi~ite, sazovite narod i recite: Skupite se, i u|imo u tvrde gradove.

4:6 Podignite zastavu prema Sionu, be`ite i ne stajte, jer }u dovesti zlo od severa i pogibao veliku.

4:7 Izlazi lav iz ~este svoje i koji zatire narode krenuv{i se ide s mesta svog da obrati zemlju tvoju u pusto{, gradovi tvoji da se raskopaju da ne bude nikoga u njima.

4:8 Za to pripa{ite kostret, pla~ite i ridajte, jer se `estoki gnev Gospodnji nije odvratio od nas.

4:9 I tada }e, veli Gospod, nestati srca caru i srca knezovima, i sve{tenici }e se udiviti i proroci }e se za~uditi.

4:10 I rekoh: Ah Gospode Gospode! Ba{ si prevario ovaj narod i Jerusalim govore{i: Ima}ete mir, a ma~ do|e do du{e.

4:11 U to }e se vreme kazati ovom narodu u Jerusalmu: Vetar vru} s visokih mesta u pustinji duva ka k}eri naroda mog, ne da proveje ni pro~isti.

4:12 Vetar ja~i od tih do}i }e mi; i ja }u im sada izre}i sud.

4:13 Gle, kao oblak podi`e se, i kola su mu kao vihor, konji su mu br`i od orlova. Te{ko nama! Propadosmo.

4:14 Umij srce svoje od zla, Jeruslime, da bi se izbavio; dokle }e stajati u tebi misli tvoje ni{tave?

4:15 Jer glas javlja od Dana, i ogla{uje zlo od gore Jefremove.

4:16 Kazujte narodima; evo ogla{ujte za Jerusalm da idu stra`ari iz daleke zemlje, i pu{taju glas svoj na gradove Judine.

4:17 Kao ~uvari poljski sta}e oko njega, jer se odmetnu od mene, veli Gospod.

4:18 Put tvoj i dela tvoja to ti u~ini{e; to je od zla tvog da je gorko i da ti dopire do srca.

4:19 Jaoh utroba, jaoh utroba! Boli me u srcu; srce mi bije; ne mogu }utati; jer glas trubni ~uje{, du{o moja, viku ubojnu.

4:20 Pogibao na pogibao ogla{uje se; jer se pusto{i sva zemlja, najedanput }e se opusto{iti moji {atori, zavesi moji za ~as.

4:21 Dokle }u gledati zastavu? Slu{ati glas trubni?

4:22 Jer je narod moj bezuman, ne poznaje me, ludi su sinovi i bez razuma, mudri su da zlo ~ine, a dobro ~initi ne umiju.

4:23 Pogledah na zemlju, a gle bez obli~ja je i pusta; i na nebo, a svetlosti njegove nema.

4:24 Pogledah na gore, a gle, tresu se i svi humovi drmaju se.

4:25 Pogledah, a gle, nema ~oveka, i sve ptice nebeske odletele.

4:26 Pogledah, a gle, Karmil je pustinja i svi gradovi njegovi oboreni od Gospoda, od `estokog gneva Njegovog.

4:27 Jer ovako govori Gospod: Sva }e zemlja opusteti; ali ne}u sasvim zatrti.

4:28 Zato }e tu`iti zemlja, i nebo }e gore potamneti, jer rekoh, namislih, i ne}u se raskajati, niti }u udariti natrag.

4:29 Od vike konjika i strelaca pobe}i }e svi gradovi, oti}i }e u guste {ume i na stene }e se popeti; svi }e gradovi biti ostavljeni i niko ne}e u njima `iveti.

4:30 A ti, opusto{ena, {ta }e{ ~initi? Ako se i obla-i{ u skerlet, ako se i kiti{ nakitom zlatnim, i ma`e{ lice svoje, zaludu se krasi{, preziru te milosnici, tra`e du{u tvoju.

4:31 Jer ~ujem glas kao porodiljin, cviljenje kao `ene koja se prvi put pora|a, glas k}eri sionske, koja rida, pru`a ruke svoje govore}i: Te{ko meni! Jer mi nestaje du{a od ubilaca.

GLAVA 5

Pro|ite po ulicama jerusalimskim, i vidite sada i razberite i potra`ite po ulicama njegovim, ho}ete li na}i ~oveka, ima li ko da ~ini {ta je pravo i da tra`i istinu, pa }u oprostiti.

5:2 Ako i govore: Tako da je `iv Gospod! Opet se krivo kunu.

5:3 Gospode! Ne gledaju li o~i Tvoje na istinu! Bije{ ih, ali ih ne boli; satire{ ih, ali ne}e da prime nauke, tvr|e im je lice od kamena, ne}e da se obrate.

5:4 I ja rekoh: Siromasi su, ludo rade, jer ne znaju puta Gospodnjeg, zakona Boga svog.

5:5 Idem k vlasteljima, i njima }u govoriti, jer oni znaju put Gospodnji, zakon Boga svog; ali i oni izlomi{e jaram, pokida{e sveze.

5:6 Za to }e ih pobiti lav iz {ume, vuk }e ih ve~ernji potrti, ris }e vrebati kod gradova njihovih,

ko god izi|e iz njih bi}e rastrgnut, jer je mnogo greha njihovih i silni su odmeti njihovi.

5:7 Kako }u ti oprostiti to? Sinovi tvoji ostavi{e mene, i kunu se onima koji nisu bogovi. Kako ih nasitih, stado{e ~initi preljubu, i u ku}u kurvinu sti~u se gomilom.

5:8 Jutrom su kad ustaju kao tovni konji, svaki r`e za `enom bli`njeg svog.

5:9 Za to li ne}u pohoditi? Veli Gospod, i du{a moja ne}e li se osvetiti takvom narodu?

5:10 Iza|ite mu na zidove i razvalite, ali nemojte sasvim zatrti, skinite mu prevornice, jer nisu Gospodnje.

5:11 Jer me sasvim izneveri dom Izrailjev i dom Judin, veli Gospod.

5:12 Udari{e u bah Gospodu i reko{e: Nije tako, ne}e nas zlo zadesiti, i ne}emo videti ma~a ni gladi.

5:13 A ti proroci oti}i }e u vetar, i re~i nema u njima, njima }e biti tako.

5:14 Zato ovako veli Gospod Gospod nad vojskama: Kad tako govorite, evo ja }u u~initi da re~i moje u ustima tvojim budu kao oganj, a ovaj narod drva, te }e ih spaliti.

5:15 Gle, ja }u dovesti na vas narod iz daleka, dome Izrailjev, veli Gospod, narod jak, narod star, narod kome jezika ne}e{ znati niti }e{ razumeti {ta govori;

5:16 Kome je tul kao grob otvoren, svi su jaki.

5:17 I poje{e letinu tvoju i hleb tvoj, {to sinovi tvoji i k}eri tvoje hte{e jesti, poje{e ovce tvoje i goveda tvoja, poje{e vinovu lozu tvoju i smokve tvoje, i ma~em }e zatrti tvrde gradove tvoje u koje se uzda{.

5:18 Ali ni tada, veli Gospod, ne}u vas sasvim zatrti.

5:19 Jer kad ka`ete: Za{to nam ~ini Gospod Bog na{ sve ovo? Tada im reci: Kako ostaviste mene i slu`iste tu|im bogovima u zemlji svojoj, tako }ete slu`iti tu|incima u zemlji koja nije va{a.

5:20 Javite ovo u domu Jakovljevom, i oglasite u Judi, govore}i:

5:21 ^ujte ovo, ludi i bezumni narode, koji imate o~i, a ne vidite, koji imate u{i, a ne ~ujete.

5:22 Mene li se ne}ete bojati? Veli Gospod; od mene li ne}ete drhtati? Koji postavih pesak moru za me|u ve~nom naredbom, i ne}e pre}i preko nje; ako mu i ustaju vali, ne}e nadja~ati, ako i bu~e, ne}e je pre}i.

5:23 Ali je u naroda ovog srce uporno i nepokorno; odstupi{e i otido{e.

5:24 Niti reko{e u srcu svom: Bojmo se Gospoda Boga svog, koji nam daje da`d rani i pozni na vreme, i ~uva nam nedelje odre|ene za `etvu.

5:25 Bezakonja va{a odvra}aju to, i gresi va{i odbijaju dobro od vas.

5:26 Jer se nalaze u narodu mom bezbo`nici, koji vrebaju kao pti~ari kad se pritaje, me}u zamke da hvataju ljude.

5:27 Kao krletka puna ptica tako su ku}e njihove pune prevare; zato posta{e veliki i obogati{e.

5:28 Ugoji{e se, sjaju se, mimoilaze zlo, ne ~ine pravde ni siro~etu, i opet im je dobro, i ne daju pravice ubogima.

5:29 Zato li ne}u pohoditi? Veli Gospod, i du{a moja ne}e li se osvetiti takvom narodu?

5:30 ^udo i strahota biva u zemlji.

5:31 Proroci prorokuju la`no, i sve{tenici gospoduju preko njih, i narodu je mom to milo. A {ta }ete raditi na posledak?

GLAVA 6

Skupite se iz Jerusalima, sinovi Venijaminovi, i u Tekuji zatrubite u trubu, i podignite znak ognjen nad Vet-Akeremom, jer se vidi zlo od severa i velika pogibao.

6:2 U~inih k}er sionsku da je kao lepa i ne`na devojka.

6:3 K njoj }e do}i pastiri sa stadima svojim, razape}e oko nje {atore, svaki }e opasti svoje mesto.

6:4 Spremite rat na nju, ustanite da udarimo u podne. Te{ko nama, jer dan na`e, i senke ve~ernje odulja{e.

6:5 Ustanite da udarimo obno} i razvalimo dvorove njene.

6:6 Jer ovako govori Gospod nad vojskama: Secite drva, i na~inite opkope prema Jerusalimu; to je grad koji treba pohoditi; koliki je god, nasilje je u njemu.

6:7 Kao {to izvor to~i vodu svoju, tako on to~i zlo}u svoju; nasilje i otimanje ~uje se u njemu, preda mnom su jednako bolovi i rane.

6:8 Popravi se, Jerusalime, da se ne otrgne du{a moja od tebe, da te ne obratim u pustinju, u zemlju gde se ne `ivi.

6:9 Ovako govori Gospod nad vojskama: Ostatk }e se Izrailjev pabir~iti kao vinova loza. Turaj ruku svoju kao bera~ u kotarice.

6:10 Kome }u govoriti i svedo~iti da ~uju? Gle, uho im je neobrezano, te ne mogu ~uti; gle, re~ je Gospodnja njima podsmeh, nije im mila.

6:11 Za to sam pun gneva Gospodnjeg; iznemogoh uste`u}i ga; prosu}u ga na decu po ulicama i na sabrane mladi}e, i ~ovek i `ena uhvati}e se, i stari i vremeniti.

6:12 I ku}e }e njihove pripasti drugima, i njive i `ene, kad mahnem rukom svojom na stanovnike ove zemlje, veli Gospod.

6:13 Jer od malog do velikog svi se dado{e na lakomstvo, i prorok i sve{tenik, svi su varalice.

6:14 I le~e rane k}eri naroda mog ovla{, govore}i: Mir, mir; a mira nema.

6:15 Eda li se postide{e {to ~ini{e gad? Niti se postide{e niti znaju za stid; za to }e popadati me|u onima koji padaju; kad ih pohodim, popada}e, veli Gospod.

6:16 Gospod re~e ovako: Stanite na putevima i pogledajte, i pitajte za stare staze, koji je put dobar, pa idite po njemu, i na}i }ete mir du{i svojoj. A oni reko{e: Ne}emo da idemo.

6:17 I postavih vam stra`are govore}i: Pazite na glas trubni. A oni reko{e: Ne}emo da pazimo.

6:18 Zato ~ujte, narodi, i poznaj, zbore, {ta je me|u njima.

6:19 ^uj, zemljo! Evo ja }u pustiti zlo na ovaj narod, plod misli njihovih, jer ne paze na moje re~i, i odbaci{e zakon moj.

6:20 [ta }e mi tamjan, {to dolazi iz Save, i dobri cimeti iz daleke zemlje? @rtve va{e paljenice nisu mi ugodne, niti su mi prinosi va{i mili.

6:21 Zato ovako govori Gospod: Evo ja }u metnuti ovom narodu smetnje, o koje }e se spota{i i o~evi i sinovi, sused i prijatelj mu, i poginuje.

6:22 Ovako govori Gospod: Evo narod }e do{i iz zemlje severne, i velik }e narod ustati od krajeva zemaljskih.

6:23 Luk i koplje nosi}e, `estoki }e biti i nemilostivi, glas }e im bu~ati kao more, i jaha}e na konjima, spremni kao junaci da se biju s tobom, k}eri sionska.

6:24 Kad ~ujemo glas o njemu, klonu}e nam ruke, tuga }e nas spopasti i bolovi kao porodilju.

6:25 Ne izlazite u polje, i putem ne idite, jer je ma~ neprijatelj i strah unaokolo.

6:26 K}eri naroda mog, pripa{i kostret i valjaj se u pepelu, `ali kao za sinom jedincem i ridaj gorko, jer }e brzo do{i na nas zatira~.

6:27 Postavih te da si stra`ara i grad narodu mom da doznaje{ i izvi|a{ put njihov.

6:28 Svi su odmetnici nad odmetnicima, idu te opadaju, bronza su i gvo`|e, svi su pokvareni.

6:29 Izgore{e mehovi, oganj sa`e`e olovo, uzalud se pretapa, jer se zla ne mogu odlu~iti.

6:30 Oni }e se zvati srebro la`no, jer ih Gospod odbaci.

GLAVA 7

Re~ koja do|e Jeremiji od Gospoda govore{i: 7:2 Stani na vratima doma Gospodnjeg, i oglasi onde ovu re~, i reci: ^ujte re~ Gospodnju, svi Judejci, koji ulazite na ova vrata da se poklonite Gospodu.

7:3 Ovako govori Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: Popravite svoje puteve i dela svoja, pa }u u~initi da stanujete na ovom mestu.

7:4 Ne uzdajte se u la`ne re-i govore{i: Crkva Gospodnja, crkva Gospodnja, crkva Gospodnja ovo je.

7:5 Nego doista popravite svoje puteve i dela svoja, i sudite pravo izme|u ~oveka i bli`njeg njegova.

7:6 Inostrancu, siroti i udovici ne ~inite krivo, i krv pravu ne prolivajte na ovom mestu, i ne idite za drugim bogovima na svoje zlo.

7:7 Tada }u u~initi da stanujete od veka do veka na ovom mestu, u zemlji koju sam dao ocima va{im.

7:8 Eto, vi se uzdate u re-i la`ne, koje ne poma~u.

7:9 Kradete, ubijate i ~inite preljubu, kunete se krivo, i kadite Valima, i idete za drugim bogovima, kojih ne znate;

7:10 Pa onda dohodite i stajete preda mnom u ovom domu, koji se zove mojim imenom, i govorite: Izbavismo se, da ~inite sve ove gadove.

7:11 Je li ovaj dom, koji se zove mojim imenom, u va{im o~ima pe}ina hajdu-ka? Gle, i ja vidim, veli Gospod.

7:12 Nego idite sada na moje mesto, koje je bilo u Silomu, gde namestih ime svoje ispo~etka, i vidite {ta sam mu u~inio za zlo}u naroda svog Izrailja.

7:13 Zato sada, {to ~inite sva ona dela, veli Gospod, i {to vam govorim zarana jednako, a vi ne slu{ate, i kad vas zovem, a vi se ne odazivate,

7:14 Zato }u u~initi tom domu, koji se zove mojim imenom, u koji se vi uzdate, i ovom mestu, koje dadoh vama i ocima va{im, kao {to sam u~inio Silomu.

7:15 I odbaci}u vas od lica svog, kao {to sam odbacio svu bra}u va{u, sve seme Jefremovo.

7:16 Ti se dakle ne moli za taj narod, i ne podi`i vike ni molbe za njih, i ne govori mi za njih; jer te ne}u usli{iti.

7:17 Zar ne vidi{ {ta ~ine po gradovima Judinim i po ulicama jerusalimskim?

7:18 Sinovi kupe drva, a o~evi lo`e oganj, i `ene mese testo, da peku kola~e carici nebeskoj, i da liju nalive drugim bogovima, da bi mene dra`ili.

7:19 Mene li dra`e? Govori Gospod; eda li ne sebe, na sramotu licu svom?

7:20 Zato ovako govori Gospod Gospod: Gle, gnev moj i jarost moja izli}e se na ovo mesto, na ljude i na stoku i na drveta poljska i na rod zemaljski, i raspali}e se, i ne}e se ugasiti.

7:21 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: @rtve svoje paljenice sastavite sa prinosi-ma svojim, i jedite meso.

7:22 Jer ne govorih ocima va{im, niti im zapo-vedih, kad ih izvedoh iz zemlje misirske, za `rtve paljenice ni za prinose.

7:23 Nego im ovo zapovedih govore}i: Slu{ajte glas moj i bi}u vam Bog i vi }ete mi biti narod, i idite svim putevima koje vam zapovedih, da bi vam dobro bilo.

7:24 Ali ne poslu{a}e, niti uha svog prignu}e, nego ido}e po savetima i mislima zlog srca svog, i otido}e natrag, a ne napred.

7:25 Otkad izi|o}e oci va{i iz zemlje misirske do danas, slah k vama sve sluge svoje proroke sva-ki dan zarana i bez prestanka.

7:26 Ali ne poslu{a}e me, niti uha svog prignu-}e, nego behu tvrdovrati i ~ini}e gore nego oci nji-hovi.

7:27 Govori}e{ im sve ove re~i, ali te ne}e po-slu{ati; i zva}e{ ih, ali ti se ne}e odazvati.

7:28 Zato im reci: Ovo je narod koji ne slu{a glas Gospoda Boga svog, niti prima nauke; propa-de vera i nesta je iz usta njihovih.

7:29 Ostri`i kosu svoju i baci je, i zaridaj iza glasa na visokim mestima, jer odbaci Gospod i ostavi rod, na koji se razgnevi.

7:30 Jer sinovi Judini u~ini}e {ta je zlo preda mnom, govori Gospod, metnu}e gadove svoje u dom koji se zove mojim imenom, da bi ga oskvrni-li.

7:31 I sagra-di}e visine Tofetu, koji je u dolini si-na Enomovog, da sa`i`u sinove svoje i k}eri svoje ognjem, {to nisam zapovedio niti mi je do{lo na um.

7:32 Zato evo, idu dani, veli Gospod, kad se vi}e ne}e zvati Tofet ni dolina sina Enomovog, nego

dolina krvna, i pogrebava}e se u Tofetu, jer ne}e biti mesta.

7:33 I mrtva }e telesa naroda ovog biti hrana pti-cama nebeskim i zverju zemaljskom, i ne}e biti ni-koga da ih pla{i.

7:34 I u~ini}u, te }e iz gradova Judinih i s ulica jerusalimskih nestati glas radostan i glas veseo, glas `enikov i glas nevestin; jer }e zemlja opusteti.

GLAVA 8

Uto vreme, govori Gospod, izvadi}e se iz gro-bova kosti careva Judinih i kosti knezova njegovih i kosti sve{teni~ke i kosti proro~ke, i ko-sti stanovnika jerusalimskih;

8:2 I razmetnu}e se prema suncu i mesecu i svoj vojsci nebeskoj, koje ljubi}e i kojima slu`i}e i za kojima ido}e i koje tra`i}e i kojima se klanja}e; ne-}e se pokupiti ni pogrepsti, nego }e biti gnoj po ze-mlji.

8:3 I vole}e smrt nego `ivot, sav ostatak {to ih ostane od ovog roda zlog, {to ih ostane po svim mestima kuda ih raselim, govori Gospod nad voj-skama.

8:4 Jo{ im reci: Ovako veli Gospod: Ko padne, ne ustaje li? Ko za|e, ne vra}a li se?

8:5 Za{to je za{ao taj narod jerusalimski za sva-gda? Dr`e se prevare, ne}e da se obrate.

8:6 Pazio sam i slu{ao, ne govore pravo, nema nikoga da se kaje za zlo svoje, da re~e: [ta u~inih? Svaki je okrenuo svojim trkom, kao konj kad nag-ne u boj.

8:7 I roda pod nebom zna svoje vreme, grlica i `dral i lasta paze na vreme kad dolaze; a narod moj ne zna sud Gospodnji.

8:8 Kako govorite: Mudri smo, i zakon je Go-spodnji u nas? Doista, gle, la` u~ini la`ljiva pisalj-ka knji`evni-ka.

8:9 Mudraci se osramoti}e, upla{i}e se i uhvati}e se; eto, odbaci}e re~ Gospodnju, pa kakva im je mudrost?

8:10 Zato }u dati `ene njihove drugima, njive njihove onima koji }e ih naslediti, jer od malog do

velikog svi se dado{e na lakomstvo, i proroci i sve-
{tenici, svi su varalice.

8:11 Jer le~e rane k}eri naroda mog ovla{ govo-
re}i: Mir, mir; a mira nema.

8:12 Eda li se postide{e {to ~ini{e gad? Niti se
postide{e niti znaju za stid; za to }e popadati me |u
onima koji padaju; kad ih pohodim, popada}e, veli
Gospod.

8:13 Sasvim }u ih istrebiti, govori Gospod, ne-
ma grozda na lozi, ni smokve na drvetu, i li{e je
opal; i {ta sam im dao uze}e im se.

8:14 [to stojimo? Skupite se i u | imo u tvrde
gradove, i onde }utimo; jer nas je Gospod Bog na{
u}utkao napojiv{i nas `u~i, jer zgre{ismo Gospodu.

8:15 ^ekasmo mir, ali nema dobra; i vreme da
ozdravimo, a gle, strah.

8:16 Od Dana ~u se frkanje konja njegovih, od
rzanja pastuha njegovih sva se zemlja zatrese, do-
|o{e i pojedoe zemlju i sve {to be{e u njoj, grado-
ve i koji `ivljahu u njima.

8:17 Jer, evo, ja }u pustiti na vas zmije, aspide,
od kojih nema bajaranja, te }e vas ujedati, govori
Gospod.

8:18 Okrepio bih se u `alosti, ali je srce u meni
iznemoglo.

8:19 Eto vike k}eri naroda mog iz daleke ze-
mlje: Zar Gospod nije u Sionu? Car njegov zar nije
u njemu? Za{to me razgnevi{e svojim likovima re-
zanim, tu | im ta{tinama?

8:20 @etva je pro{la, leto minulo, a mi se ne
izbavismo.

8:21 Satrven sam {to je k}i naroda mog satrve-
na, u `alosti sam, ~udo osvoji me.

8:22 Nema li balsama u Galadu? Nema li onde
lekara? Za{to se dakle ne isceli k}i naroda mog?

GLAVA 9

O, da bi glava moja bila voda, a o~i moje izvo-
ri suzni! Da pla~em danju i no}u za pobijeni-
ma k}eri naroda svog.

9:2 O, da mi je u pustinji stanak putni~ki! Da
ostavim narod svoj i da otidem od njih, jer su svi
preljubo~inci, zbor neverni~ki;

9:3 I zapinju jezik svoj kao luk da la`u, i osili{e
na zemlji, ali ne za istinu, nego idu iz zla u zlo, niti
znaju za me, govori Gospod.

9:4 ^uvajte se svaki prijatelja svog i ni jednom
bratu ne verujte; jer svaki brat radi da potkine dru-
gog, i svaki prijatelj ide te opada.

9:5 I svaki vara prijatelja svog i ne govori istine,
u~e jezik svoj da govori la`, mu~e se da ~ine zlo.

9:6 Stan ti je usred prevare; radi prevare ne}e da
znaju za me, govori Gospod.

9:7 Zato ovako govori Gospod nad vojskama:
Gle, pretopi}u ih, i oku{a}u ih; jer {ta bih ~inio ra-
di k}eri naroda svog?

9:8 Jezik im je strela smrtna, govori prevaru;
ustima govore o miru s prijateljem svojim, a u srcu
name{taju zasedu.

9:9 Zato li ih ne}u pohoditi? Govori Gospod;
du{a moja ne}e li se osvetiti takvom narodu?

9:10 Za ovim gorama udari}u u pla~ i u ridanje,
i za torovima u pustinji u naricanje; jer izgore{e da
niko ne prolazi niti se ~uje glas od stada, i ptice ne-
beske i stoka pobego{e i otido{e.

9:11 I obrati}u Jerusolim u gomilu, u stan zma-
jevski; i gradove Judine obrati}u u pusto{, da ne}e
niko onuda `iveti.

9:12 Ko je mudar da bi razumeo? I kome govo-
ri{e usta Gospodnja, da bi objavio za{to zemlja
propade i izgore kao pustinja da niko ne prolazi?

9:13 Jer Gospod re~e: [to ostavi{e zakon moj,
koji metnuh pred njih, i ne slu{a{e glas moj i ne
hodi{e za njim,

9:14 Nego hodi{e za mislima srca svog i za Va-
lima, ~emu ih nau~i{e oci njihovi,

9:15 Za to ovako veli Gospod nad vojskama,
Bog Izrailjev: Evo ja }u nahraniti taj narod pele-
nom i napoji}u ih `u~i.

9:16 I raseja}u ih me |u narode, kojih ne pozna-
va{e ni oni ni oci njihovi; i pu{ta}u za njima ma-
dokle ih ne istrebim.

9:17 Ovako veli Gospod nad vojskama: Gledajte i zovite narika~e neka do|u, i po{lajte po ve{te neka do|u,

9:18 I neka br`e nari~u za nama, da se rone suze od o~iju na{ih, i od ve|a na{ih da te~e voda.

9:19 Jer se glasno ridanje ~u od Siona: Kako propadosmo! Posramismo se vrlo, jer se rastavljamo sa zemljom, jer obaraju stanove na{e.

9:20 Zato, `ene, ~ujte re~ Gospodnju i neka primi uho va{e re~ usta Njegovih, i u~ite k}eri svoje ridati i jedna drugu naricati.

9:21 Jer se pope smrt na prozore na{e i u|e u dvorove na{e da istrebi decu s ulica i mladi}e s puteva.

9:22 Reci: Ovako govori Gospod: i mrtva }e telesa ljudska le`ati kao gnoj po njivi i kao rukoveti za `eteocem, kojih niko ne kupi.

9:23 Ovako veli Gospod: Mudri da se ne hvali mudro{u svojom, ni jaki da se ne hvali snagom svojom, ni bogati da se ne hvali bogatstvom svojim.

9:24 Nego ko se hvali, neka se hvali tim {to razume i poznaje mene da sam ja Gospod koji ~inim milost i sud i pravdu na zemlji, jer mi je to milo, govori Gospod.

9:25 Eto, idu dani, veli Gospod, kad }u pohoditi sve, obrezane i neobrezane,

9:26 Misirce i Judejce i Edomce i sinove Amovne i Moavce i sve koji se s kraja stri`u, koji `ive u pustinji; jer su svi ti narodi neobrezani, i sav je dom Izrailjev neobrezanog srca.

GLAVA 10

Slu{ajte re~ koju vam govori Gospod, dome Izrailjev.

10:2 Ovako veli Gospod: Ne u~ite se putu kojim idu narodi, i od znaka nebeskih ne pla{ite se, jer se od njih pla{e narodi.

10:3 Jer su uredbe u naroda ta{tina, jer seku drvo u {umi, delo ruku umetni~kih sekirom;

10:4 Srebrom i zlatom ukra{uju ga, klinima i ~e-ki}ima utvr|uju ga da se ne pomi~e;

10:5 Stoje pravo kao palme, ne govore; treba ih nositi, jer ne mogu i}i; ne boj ih se, jer ne mogu zla u~initi, a ne mogu ni dobra u~initi.

10:6 Niko nije kao Ti, Gospode; velik si i veliko je ime Tvoje u sili.

10:7 Ko se ne bi Tebe bojao, care nad narodima! Jer Tebi to pripada; jer me|u svim mudracima u naroda i u svim carstvima njihovim nema takvog kakav si Ti.

10:8 Nego su svi ludi i bezumni, drvo je nauka o ta{tini.

10:9 Srebro kovano donosi se iz Tarsisa i zlato iz Ufaza, delo umetni~ko i ruku zlatarskih, odelo im je od porfire i skerleta, sve je delo umetni~ko.

10:10 A Gospod je pravi Bog, Bog `ivi i car ve~ni, od Njegove srdnje trese se zemlja, i gnev Njegov ne mogu podneti narodi.

10:11 Ovako im recite: Bogova, koji nisu na~inili neba ni zemlje, nesta}e sa zemlje i ispod neba.

10:12 On je na~inio zemlju silom svojom, utvrdio vasiljenu mudro{u svojom, i razumom svojim razastro nebesa;

10:13 On kad pusti glas svoj, bu~e vode na nebesima, podi`e paru s krajeva zemaljskih, pu{ta munje s da`dem, i izvodi vetar iz staja njegovih.

10:14 Svaki ~ovek posta bezuman od znanja, svaki se zlatar osramoti likom rezanim, jer su la`liveni likovi njegovi, i nema duha u njima.

10:15 Ta{tina su, delo prevarno; kad ih pohodim, poginu}e.

10:16 Nije takav deo Jakovljev, jer je Tvorac svemu, i Izrailj Mu je nasledstvo, ime Mu je Gospod nad vojskama.

10:17 Pokupi iz zemlje trg svoj ti, koja sedi{ u gradu.

10:18 Jer ovako veli Gospod: Gle, ja }u izbaciti kao pra}om stanovnike ove zemlje, i pritesni}u ih da osete.

10:19 Te{ko meni od muke moje, re}i }e; ljuta je rana moja; a ja rekoh: To je bol, treba da ga podnosim.

10:20 Moj je {ator opusto{en i sva u`a moja pokidana, sinovi moji otido{e od mene i nema ih, ne-

ma vi{e nikoga da razapne {ator moj i digne zavese moje.

10:21 Jer pastiri posta{e bezumni i Gospoda ne tra`i{e; zato ne bi{e sre}ni, i sve se stado njihovo raspr{a.

10:22 Gle, ide glas i vreva velika iz severne zemlje da obrati gradove Judine u pusto{, u stan zmajevski.

10:23 Znam, Gospode, da put ~ove~ji nije u njegovoj vlasti niti je ~oveku koji hodi u vlasti da upravlja koracima svojim.

10:24 Karaj me, Gospode, ali s merom, ne u gnevu svom, da me ne bi zatro.

10:25 Izlij gnev svoj na narode koji te ne poznaju, i na plemena koja ne prizivlju imena Tvog, jer pro`dre{e Jakova, pro`dre{e ga da ga nema, i naselje njegovo opuste{e.

GLAVA 11

Re~ koja do|e Jeremiji od Gospoda govore}i:
11:2 Slu{ajte re~i ovog zaveta, i kazujte ljudima Judinim i stanovnicima jerusalimskim.

11:3 I reci im: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Proklet da je ko ne poslu{a re~i ovog zaveta,

11:4 Koji zapovedih ocima va{im kad ih izvedoh iz zemlje misirske, iz pe}i gvozdene, govore}i: Slu{ajte glas moj i tvorite ovo sve kako vam zapovedam, pa }ete mi biti narod i ja }u vam biti Bog,

11:5 Da bih ispunio zakletvu kojom se zaklelih ocima va{im da }u im dati zemlju u kojoj te~e mleko i med, kako se vidi danas. A ja odgovorih i rekoh: Amin, Gospode.

11:6 Po tom re~e mi Gospod: Kazuj sve ove re~i po gradovima Judinim i po ulicama jerusalimskim govore}i: Slu{ajte re~i ovog zaveta, i izvr{ujte ih.

11:7 Jer tvrdo zasvedo~avah ocima va{im od kad ih izvedoh iz zemlje misirske do danas, zarana jednako govore}i: Slu{ajte glas moj.

11:8 Ali ne poslu{a{e i ne prignu{e uha svog, nego hodi{e svaki za mislima zlog srca svog; za to pustih na njih sve re~i ovog zaveta, koji zapovedih da vr{e, a oni ne vr{i{e.

11:9 Tada mi re~e Gospod: Buna je me|u ljudima Judinim i stanovnicima jerusalimskim.

11:10 Vratili su se na bezakonja starih svojih, koji ne hte{e slu{ati mojih re~i, i idu za drugim bogovima, te im slu`e; dom Izrailjev i dom Judin pokvari{e zavet moj, koji u~inili su s ocima njihovim.

11:11 Zato ovako veli Gospod: Evo, ja }u pustiti na njih zlo, iz kog ne}e mo}i iza}i, i vapi}e k meni, ali ih ne}u usli{iti.

11:12 Tada }e gradovi Judini i stanovnici jerusalimski i}i i vapiti k bogovima kojima kade, ali im ne}e pomo}i u nevolji njihovoj.

11:13 Jer ima{ bogova, Juda, koliko gradova, i koliko ima ulica u Jerusalimu, toliko podigoste oltara sramotnih, oltara da kadite Valu.

11:14 Ti se dakle ne moli za taj narod, i ne podi`i vike ni molbe za njih, jer ih ne}u usli{iti kad zavape k meni u nevolji svojoj.

11:15 [ta }e mili moj u domu mom, kad ~ini grdilo s mnogima, i sveto meso otide od tebe, i veseli{ se kad zlo ~ini{?}

11:16 Gospod te nazva maslinom zelenom, lepom radi dobrog roda; ali s hukom velikog vetra raspali oganj oko nje, i grane joj se polomi{e.

11:17 Jer Gospod nad vojskama, koji te je posadio, izre~e zlo po te, za zlo}u doma Izrailjevog i doma Judinog, koju ~ini{e me|u sobom da bi me razgnevili kade}i Valu.

11:18 Gospod mi objavi, te znam; Ti mi pokaza dela njihova.

11:19 A ja bejah kao jagnje i tele koje se vodi na klanje, jer ne znah da se dogovaraju na me: Oborimo drvo s rodnom njegovim, i istrebimo ga iz zemlje `ivih, da mu se ime ne spominje vi{e.

11:20 Ali, Gospode nad vojskama, Sudijo pravedni, koji ispituje{ bubrege i srce, daj da vidim osvetu Tvoju na njima, jer Tebi kazah parbu svoju.

11:21 Zato ovako veli Gospod za Anato}ane, koji tra`e du{u tvoju govore}i: Ne prorokuj u ime Gospodnje, da ne pogine{ od na{ih ruku;

11:22 Zato ovako veli Gospod nad vojskama: Evo, ja }u ih pohoditi; mladi}i }e njihovi izginuti

od ma~a, sinovi njihovi i k}eri njihove izginu}e od gladi.

11:23 I ne}e biti od njih ostatka; jer }u pustiti zlo na Anato}ane kad ih pohodim.

GLAVA 12

Pravedan si, Gospode, ako bih se pravdao s Tobom; ali }u progovoriti o sudovima Tvojim. Za{to je put bezbo`ni~ki sre}an? Za{to `ive u miru svi koji ~ine neveru?

12:2 Ti ih posadi, i oni se ukoreni{e, rastu i rod ra|aju; Ti si im blizu usta ali daleko od bubrega.

12:3 Ali Gospode, Ti me poznaje{, razgleda{ me i oku{ao si srce moje kako je prema Tebi; odvuci ih kao ovce na klanje, i pripravi ih za dan kad }e se ubiti.

12:4 Dokle }e tu`iti zemlja, i trava svega polja sahnuti sa zlo}e onih koji `ive u njoj? Nesta sve stoke i ptica, jer govore: Ne vidi kraja na{eg.

12:5 Kad si tr~ao s pe{acima pa te umori{e, kako }e{ se utrkvati s konjima? I kad ti je tako u zemlji mirnoj, u koju se uzda{, {ta }e{ ~initi kad ustane Jordan?

12:6 Jer i bra}a tvoja i dom oca tvog, i oni te izneveri{e i oni vi~u za tobom iza glasa. Ne veruj im, ako bi ti i prijateljski govorili.

12:7 Ostavih dom svoj, napustih nasljedstvo svoje; {to be{e milo du{i mojoj, dadoh ga u ruke neprijateljima njegovim.

12:8 Nasljedstvo moje posta mi kao lav u {umi, pu{ta glas svoj na mene, zato mi omrznu.

12:9 Nasljedstvo moje posta mi ptica grabljiva; ptice, sletite se na nju, skupite se svi zverovi poljski, hodite da jedete.

12:10 Pastiri mnogi pokvari}e moj vinograd, potla~i}e deo moj, mili deo moj obrati}e u golu pusto{.

12:11 Obrati}e ga u pusto{, opusto{en plaka}e preda mnom; sva }e ta zemlja opusteti, jer niko ne uzima na um.

12:12 Na sva visoka mesta po pustinji do}i }e zatira~i; jer }e ma~ Gospodnji pro`dirati od jednog

kraja zemlje do drugog, ne}e biti mira ni jednom telu.

12:13 Seja}e p{enicu, a trnje }e `eti; mu~i}e se, a koristi ne}e imati, i stide}e se letine svoje, sa `estokog gneva Gospodnjeg.

12:14 Ovako govori Gospod za sve zle susede moje, koji diraju nasljedstvo {to dadoh narodu svom Izrailju: evo, ja }u ih po~upati iz zemlje njihove, i dom Judin i{~upa}u isred njih.

12:15 A kad ih i{~upam, opet }u se smilovati na njih, i dove{u opet svakog njih na nasljedstvo njegovo i svakog u zemlju njegovu.

12:16 I ako dobro nau~e puteve naroda mog, da se zaklinju mojim imenom: Tako da je `iv Gospod! Kao {to su oni u~ili moj narod da se kune Valom, tada }e se sazidati usred naroda mog.

12:17 Ako li ne poslu{aju, tada }u i{~upati sa svim takav narod i zatrti, govori Gospod.

GLAVA 13

Ovako mi re~e Gospod: Idi i kupi sebi pojas lanen i opa{i se njim, a ne me}i ga u vodu.

13:2 Tako kupih pojas po re~i Gospodnjoj, i opasah se njim.

13:3 Potom do|e mi opet re~ Gospodnja govore}i:

13:4 Uzmi taj pojas {to si kupio, {to je oko tebe, pa se digni i idi na Efrat, i sakrij ga onde u kakvu raselinu kamenu.

13:5 I otidoh i sakrih ga kod Efrata, kako mi zapovedi Gospod.

13:6 A posle mnogo vremena re~e mi Gospod: Ustani i idi na Efrat, i uzmi pojas koji ti zapovedih da sakrije{ onde.

13:7 I otidoh na Efrat i otkopah i uzeh pojas s mesta gde ga bijah sakrio; a gle, pojas otruhnuo, i ne be{e niza{ta.

13:8 Tada mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

13:9 Ovako veli Gospod: Tako }u u~initi da otrune ponos Judin i veliki ponos jerusalimski,

13:10 Tog naroda nevaljalog, {to ne}e da slu{a moje re~i, {to hodi po mislima srca svog i ide za

drugim bogovima slu`e}i im i klanjaju}i im se; i bi}e kao taj pojas, koji nije niza{ta.

13:11 Jer kako se pojas pripoji oko ~oveka, tako bijah pripojio oko sebe sav dom Izrailjev i sav dom Judin, veli Gospod, da bi bili moj narod na slavu i hvalu i diku; ali ne poslu{a}e.

13:12 Zato im reci ovu re-: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Svi se mehovi pune vina. A oni }e re}i: Zar ne znamo da se svi mehovi pune vina?

13:13 Tada im reci: Ovako veli Gospod: Evo ja }u napuniti pijanstva sve stanovnike ove zemlje i careve, koji sede mesto Davida na prestolu njegovom, i sve{tenike i proroke i sve stanovnike jerusalimske.

13:14 I razbi}u ih jednog o drugog, i o~eve i sinove, veli Gospod; ne}u po`aliti ni po{tedeti niti se smilovati, da ih ne potrem.

13:15 Slu{ajte i ~ujte, nemojte se ponositi, jer Gospod govori.

13:16 Dajte slavu Gospodu Bogu svom dok nije spustio mrak, dokle se nisu spotakle noge va{e po gorama mra~nim, da ~ekate svetlost, a On je obrati u sen smrtni i pretvori u tamu.

13:17 Ako li ovo ne poslu{ate, du{a }e moja plakati tajno radi oholosti va{e i roniti suze, suze }e te}i iz oka mog, jer }e se zarobiti stado Gospodnje.

13:18 Recu caru i carici: Dole sedite, jer }e se slavni venac va{ skinuti s va{e glave.

13:19 Gradovi ju`ni zatvori}e se i ne}e biti nikoga da ih otvori, odve}e se Juda u ropstvo, sasvim }e se odvesti u ropstvo.

13:20 Podignite o~i svoje i vidite one {to idu od severa. Gde je stado {to ti je predano, stado slave tvoje?

13:21 [ta }e{ re}i kad te pohodi? Jer si ih ti nau~io da budu knezovi nad tobom. Ne}e li te spopasti bolovi kao `enu kad se pora|a?

13:22 Ako li ka`e{ u srcu svom: Za{to me to zadesi? Za mno{tvo bezakonja tvog uzgrnu}e se skuti tvoji i obu}a ti se skinuti.

13:23 Mo`e li Etiopljanin promeniti ko`u svoju ili ris {are svoje? Mo`ete li vi ~initi dobro nau~iv{i se ~initi zlo?

13:24 Zato }u ih razmetnuti kao {to razme}e plevu vetar iz pustinje.

13:25 To je deo tvoj i obrok tvoj od mene, govori Gospod, zato {to si me zaboravio i pouzdao se u la`.

13:26 Zato }u ti ja uzgrnuti skute na lice da se vidi sramota tvoja.

13:27 Preljube tvoje, rzanje tvoje, sramotna kurvarstva tvoja po humovima, po poljima, gadove tvoje video sam; te{ko tebi, Jerusalime! Zar se ne}e{ o~istiti? Dokle jo{?

GLAVA 14

Re~ Gospodnja koja do|e Jeremiji o su{i.
14:2 Juda tu`i, i vrata su mu `alosna; le`e na zemlji u crno zaviti; vika iz Jerusalima podi`e se.

14:3 Najve}i izme|u njih {alju najmanje na vodu; do{av{i na studence ne nalaze vode, vra}aju se s praznim sudovima svojim, stide se i srame se i pokrivaju glavu svoju.

14:4 Zemlja je ispucala, jer ne be{e da`da na zemlji; zato se te`aci stide i pokrivaju glavu svoju.

14:5 I ko{uta u polju ostavlja mlade svoje, jer nema trave.

14:6 I divlji magarci stoje}i na visovima vuku u se vetar kao zmajevi, o~i im i{~ile{e, jer nema trave.

14:7 Kad bezakonja na{a svedo~e na nas, Gospode, u~ini radi imena svog; jer je mnogo odmeta na{ih, Tebi sagre{ismo.

14:8 Nade Izrailjev! Spasitelju njegov u nevolji! Za{to si kao tu|in u ovoj zemlji i kao putnik koji se svrati da preno}i?

14:9 Za{to si kao umoran ~ovek, kao junak, koji ne mo`e izbaviti? Ta, Ti si usred nas, Gospode, i ime je Tvoje prizvano na nas; nemoj nas ostaviti.

14:10 Ovako govori Gospod za narod ovaj: Milo im je da se skitaju, ne ustavljaju noge svoje, zato nisu mili Gospodu; sada }e se opomenuti bezakonja njihova i pohodi}e grehe njihove.

14:11 Potom re~e mi Gospod: Ne moli se za taj narod da bi mu bilo dobro.

14:12 Ako }e i postiti, ne}u usli{iti vike njihove; i ako }e prineti `rtve paljenice i dar, ne}e mi to ugoditi, nego ma~em i gla|u i pomorom pomori}u ih.

14:13 Tada rekoh: Oh, Gospode Gospode, evo, proroci im govore: Ne}ete videti ma~a, i ne}e biti gladi u vas, nego }u vam dati mir pouzdan na ovom mestu.

14:14 A Gospod mi re~e: La` prorokuju ti proroci u moje ime, nisam ih poslao, niti sam im zapovedio, niti sam im govorio; la`ne utvare i gatanje i ni{tavilo i prevaru srca svog oni vam prorokuju.

14:15 Zato ovako veli Gospod za proroke koji prorokuju u moje ime, a ja ih nisam poslao, i govore: Ne}e biti ma~a ni gladi u ovoj zemlji: od ma~a i gladi izginu}e ti proroci.

14:16 A narod ovaj, kome oni prorokuju, bi}e povaljan po ulicama jerusalimskim od gladi i ma~a, i ne}e biti nikoga da ih pogrebe, njih, `ene njihove i sinove njihove i k}eri njihove; tako }u izliti na njih zlo}u njihovu.

14:17 Reci im dakle ovu re~: Neka o~i moje liju suze danju i no}u i neka ne prestaju, jer devojka, k}i mog naroda satire se veoma, od udarca preljutog.

14:18 Ako izi|em u polje, eto pobijenih ma~em; ako u|em u grad, eto iznemoglih od gladi; jer i prorok i sve{tenik otido}e u zemlju koju ne znaju.

14:19 Eda li si sasvim odbacio Judu? Eda li je omrzao du{i Tvojoj Sion? Za{to si nas udario tako da nam nema leka? ^ekasmo mir, ali nema dobra; i vreme da ozdravimo, a gle, strah.

14:20 Priznajemo, Gospode, zlo}u svoju, bezakonje otaca svojih, zgre{ili smo Ti.

14:21 Nemoj nas odbaciti radi imena svog; nemoj naru`iti prestola slave svoje, opomeni se zave{ta svog s nama, nemoj ga ukinuti.

14:22 Ima li me|u ta{tinama u naroda koji da daje da`d? Ili nebesa, daju li sitan da`d? Nisi li Ti to, Gospode Bo`e na{? Zato Tebe ~ekamo, jer Ti ~ini{ sve to.

GLAVA 15

I re~e mi Gospod: Da stane Mojsije i Samuilo preda me, ne bi se du{a moja obratila k tom narodu; oteraj ih ispred mene, i neka odlaze.

15:2 I ako ti ka`u: Kuda }emo i}i? Tada im reci: Ovako veli Gospod: ko je za smrt, na smrt; ko je za ma~, pod ma~; ko za glad, na glad; ko za ropstvo, u ropstvo.

15:3 I pusti}u na njih ~etvoro, govori Gospod: Ma~, da ih ubija, i pse, da ih razvla~e, i ptice nebeske i zveri zemaljske, da ih jedu i istrebe.

15:4 I da}u ih da se potucaju po svim carstvima zemaljskim radi Manasije sina Jezekijinog cara Judinog za ono {to je u~inio u Jerusalimu.

15:5 Jer ko bi se smilovao na tebe, Jerusalime? Ko li bi te po`alio? Ko li bi do{ao da zapita kako ti je?

15:6 Ti si me ostavio, govori Gospod, oti{ao si natrag; zato }u mahnuti rukom svojom na te i pogubi}u te; dosadi mi `aliti.

15:7 Zato }u ih izvijati vija~om na vratima zemaljskim, u~ini}u ih sirotima, potr}u narod svoj, jer se ne vra}aju s puteva svojih.

15:8 Vi{e }e mi biti udovica njegovih nego pe-ska morskog, dove{u im na majke moma~ke zati-ra~e u podne, i pusti}u iznenada na njih smetnju i strahotu.

15:9 Iznemo}i }e koja je rodila sedmoro i ispusti}e du{u, sunce }e joj za}i jo{ za dana, srami}e se i stide}e se, a ostatak }u njihov dati pod ma~ pred neprijateljima njihovim, govori Gospod.

15:10 Te{ko meni, majko moja, {to si me rodila da se sa mnom prepire i da se sa mnom sva|a sva zemlja; ne davah u zajam niti mi dava{e u zajam, i opet me svi proklinju.

15:11 Gospod re~e: Doista, ostatku }e tvom biti dobro, i brani}u te od neprijatelja, kad bude{ u nevolji i u teskobi.

15:12 Eda li }e gvo`|e slomiti gvo`|e severno i bronzu?

15:13 Imanje tvoje i blago tvoje da}u da se razgrabi bez cene po svim me|ama tvojim, i to za sve grehe tvoje.

15:14 I odve{ }u te s neprijateljima tvojim u zemlju koje ne poznaje{, jer se raspalio oganj od gneva mog, i gore}e nad vama.

15:15 Ti zna{, Gospode, opomeni me se i pohodi me i osveti me od onih koji me gone; nemoj me zgrabiti dokle se uste`e{ od gneva; znaj da podnosim rug tebe radi.

15:16 Kad se na|o{e re~i Tvoje, pojedoh ih, i re~ Tvoja bi mi radost i veselje srcu mom, jer je ime Tvoje prizvano na me, Gospode Bo`e nad vojskama.

15:17 Ne sedim u ve}u podsmeva~kom niti se s njima veselim; sedim sam radi ruke Tvoje, jer si me napunio srdnje.

15:18 Za{to bol moj jednako traje? I za{to je rana moja smrtna, te ne}e da se isceli? Ho}e{ li mi biti kao varalica, kao voda nepostojana?

15:19 Zato ovako veli Gospod: Ako se obrati{, ja }u te opet postaviti da stoji{ preda mnom, ako odvoji{ {to je dragoceno od r|avog, bi}e{ kao usta moja; oni neka se obrate k tebi, a ti se ne obra}aj k njima.

15:20 I u~ini}u da bude{ tom narodu kao jak zid bronzani, i udara}e na te, ali te ne}e nadvladati; jer sam ja s tobom da te ~uvam i izbavljam, govori Gospod.

15:21 I izbavi}u te iz ruku zlih ljudi, i iskupi}u te iz ruku nasilni~kih.

GLAVA 16

Potom do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

16:2 Nemoj se `eniti, i da nema{ sinova ni k}eri na tom mestu.

16:3 Jer ovako govori Gospod za sinove i k}eri {to se rode na tom mestu i za matere njihove koje ih rode, i za oce njihove koji ih rode u toj zemlji:

16:4 Ljutom }e smr}u pomreti, ne}e biti oplakani niti }e se pogrepsti, bi}e gnoj po zemlji, i od

ma~a i od gladi izginu}e, i mrtva }e telesa njihova biti hrana pticama nebeskim i zverima zemaljskim.

16:5 Jer ovako govori Gospod: Ne ulazi u ku}u u kojoj je `alost, i ne idi da pla~e{ niti ih `ali; jer sam uzeo mir svoj od tog naroda, govori Gospod, milost i `aljenje.

16:6 Pomre}e mali i veliki u ovoj zemlji, ne}e biti pogrebni niti }e se oplakati, niti }e se ko rezati ni glave stri}i za njima.

16:7 Ne}e im se dati hleba u `alosti da se pote{e za mrtvim, niti }e ih napojiti iz ~a{e radi utehe za ocem ili za materom.

16:8 Tako ne ulazi u ku}u u kojoj je `alost da sedi{ s njima da jede{ i pije{.

16:9 Jer ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: Evo, ja }u u~initi da na ovom mestu pred va{im o~ima i za va{ih dana ne bude glasa radosnog ni glasa veselog, glasa `enikovog ni glasa nevestinog.

16:10 A kad ka`e{ tom narodu sve ove re~i, ako ti ka`u: Za{to izre~e Gospod sve to veliko zlo na nas? I kakvo je bezakonje na{e ili kakav je greh na{, kojim zgre{ismo Gospodu Bogu svom?

16:11 Tada im reci: Jer oci va{i ostavi}e mene, govori Gospod, i ido}e za drugim bogovima i slu`i}e im i klanja}e im se, a mene ostavi}e i zakona mog ne dr`a}e;

16:12 A vi jo{ gore ~inite nego oci va{i, jer eto idete svaki po misli srca svog zlog ne slu{aju}i mene.

16:13 Zato }u vas izbaciti iz ove zemlje u zemlju koje ne poznaste ni vi ni oci va{i, i onde }ete slu`iti drugim bogovima dan i no} dokle vam ne u~inim milost.

16:14 Zato, evo, idu dani, govori Gospod, kad se ne}e vi}e govoriti: Tako da je `iv Gospod koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje misirske;

16:15 Nego: Tako da je `iv Gospod koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje severne i iz svih zemalja u koje ih be{e razagnao! Jer }u ih opet dovesti u zemlju njihovu koju sam dao ocima njihovim.

16:16 Gle, ja }u poslati mnoge ribare, govori Gospod, da ih love, i posle }u poslati mnoge lovce

da ih love po svakoj gori i po svakom humu i po raselinama kamenim.

16:17 Jer o~i moje paze na sve puteve njihove, nisu sakriveni od mene, niti je bezakonje njihovo zaklonjeno od mojih o~iju.

16:18 I plati}u im prvo dvojinom za bezakonje njihovo i za greh njihov, {to oskvrni{e zemlju moju strvima gadova svojih, i nasledstvo moje napuni{e gnusobama svojim.

16:19 Gospode, kreposti moja i grade moj i uto~i{te moje u nevolji, k Tebi }e do}i narodi od krajeva zemaljskih, i re}i }e: Doista oci na{i ima{e la`, i ta{tinu i {to ni malo ne poma`e.

16:20 Eda li }e ~ovek na~initi sebi bogove, koji ipak nisu bogovi?

16:21 Zato, evo, ja }u ih nau~iti sada, pokaza}u im ruku svoju i silu svoju, da poznadu da mi je ime Gospod.

GLAVA 17

Greh je Judin zapisan gvozdenom pisaljkom i vrhom od dijamanta, urezan je na plo~i srca njihovog i na rogovima oltara va{ih,

17:2 Da se sinovi njihovi se}aju oltara njihovih i lugova njihovih pod zelenim drvetima, na visokim humovima.

17:3 Goro s poljem, da}u imanje tvoje, sve blago tvoje da}u da se razgrabi, visine tvoje, za greh po svim me|ama tvojim.

17:4 I ti }e{ i koji su s tobom ostaviti nasledstvo svoje, koje sam ti dao, i u~ini}u da slu`i{ neprijateljima svojim u zemlji koje ne poznaje{; jer ste raspalili oganj gneva mog, koji }e goreti do veka.

17:5 Ovako veli Gospod: Da je proklet ~ovek koji se uzda u ~oveka i koji stavlja telo sebi za mi{icu, a od Gospoda odstupa srce njegovo.

17:6 Jer }e biti kao vres u pustinji, koji ne ose}a kad do|e dobro, nego stoji u pustinji, na suvim mestima u zemlji slanoj i u kojoj se ne `ivi.

17:7 Blago ~oveku koji se uzda u Gospoda i kome je Gospod uzdanica.

17:8 Jer }e biti kao drvo usa|eno kraj vode i koje niz potok pu{ta `ile svoje, koje ne ose}a kad do|e pripeka, nego mu se list zeleni, i su{ne godine ne brine se i ne prestaje ra|ati rod.

17:9 Srce je prevarno vi{e svega i opako: ko }e ga poznati?

17:10 Ja Gospod ispitujem srca i isku{avam bubrege, da bih dao svakome prema putevima njegovim i po plodu dela njegovih.

17:11 Kao {to jarebica le`i na jajima ali ne izle`e, tako ko sabira bogatstvo ali s nepravdom, u polovini dana svojih ostavi}e ga i najposle }e biti lud.

17:12 Mesto je svetinje na{e presto slave, visoko mesto od po~etka.

17:13 Nade Izrailjev, Gospode! Svi koji Te ostavljaju neka se posrame; koji odstupaju od mene, neka se zapi{u na zemlji, jer ostavi{e izvor vode `ive, Gospoda.

17:14 Isceli me, Gospode, i bi}u isceljen; izbavi me, i bi}u izbaavljen, jer si Ti hvala moja.

17:15 Gle, oni mi govore: Gde je re~ Gospodnja? Neka do|e.

17:16 A ja se ne zatezah i}i za Tobom kao pastir, i dan `alosni ne `eleh, Ti zna{; {ta je god iza{lo iz usta mojih, pred Tobom je.

17:17 Ne budi mi strah, Ti si uto~i{te moje u zlu.

17:18 Neka se posrame koji me gone, a ja ne; neka se oni upla{e, a ja ne; pusti na njih zli dan, i dvostrukim polomom polomi ih.

17:19 Ovako mi re~e Gospod: Idi, i stani na vrata sinova narodnih, na koja ulaze carevi Judini i na koja izlaze, i na svaka vrata jerusalimska.

17:20 I reci im: ^ujte re~ Gospodnju, carevi Judini i svi Judejci i svi Jerusallimljani, koji ulazite na ova vrata.

17:21 Ovako veli Gospod: ^uvajte se da ne nosite breme u subotu i ne unosite na vrata jerusalimska.

17:22 I ne iznosite bremena iz ku}a svojih u subotu, i nikakav posao ne radite, nego svetite subotu, kao {to sam zapovedio ocima va{im.

17:23 Ali ne poslu{a{e niti prignu{e uha svog, nego otvrdnu{e vratom svojim da ne poslu{aju i ne prime nauke.

17:24 Ako me poslu{ate, govori Gospod, da ne nosite bremena na vrata ovog grada u subotu, nego svetite subotu ne rade}i u nju nikakav posao,

17:25 Tada }e ulaziti na vrata grada ovog carevi i knezovi, koji sede na prestolu Davidovom, na kolima i na konjima, oni i knezovi njihovi, Judejci i Jerusallimljani, i staja}e ovaj grad do veka.

17:26 I dolazi}e iz gradova Judinih i iz okoline jerusalimske, i iz zemlje Venijaminove, i iz ravnice i iz gora i s juga, i donosi}e `rtve paljenice i prinoses darom i kadom, i `rtve zahvalne donosi}e u dom Gospodnji.

17:27 Ako li me ne poslu{ate da svetite subotu i ne nosite bremena ulaze}i na vrata jerusalimska u subotu, onda }u raspaliti oganj na vratima njegovim, koji }e upaliti dvorove jerusalimske i ne}e se ugasiti.

GLAVA 18

Re~ koja do|e Jeremiji od Gospoda govore}i:
18:2 Ustani, i si|i u ku}u lon~arevu, i onde }u ti kazati re~i svoje.

18:3 Tada si|oh u ku}u lon~arevu, i gle, on ra|a{e posao na svom kolu.

18:4 I pokvari se u ruci lon~aru sud koji gra|a{e od kala, pa na~ini iznova od njega drugi sud, kako be{e volja lon~aru da na~ini.

18:5 Tada do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

18:6 Ne mogu li ~initi od vas kao ovaj lon~ar, dome Izrailjev? Govori Gospod; gle, {ta je kao u ruci lon~arevoj, to ste vi u mojoj ruci, dome Izrailjev.

18:7 Kad bih rekao za narod i za carstvo da ga istrebim i razorim i zatrem;

18:8 Ako se obrati narod oda zla, za koje bih rekao, i meni }e biti `ao sa zla koje mi{ljah da mu u~inim.

18:9 A kad bih rekao za narod i za carstva da ga saznam i nasadim;

18:10 Ako u~ini {ta je zlo preda mnogom ne slu{aju}i glas moj, i meni }e biti `ao dobra koje rekoh da mu u~inim.

18:11 Zato sada reci Judejcima i Jerusallimljanima govore}i: Ovako veli Gospod: Evo spremam na vas zlo, i mislim misli na vas; vratite se, dakle, svaki sa svog puta zlog, i popravite puteve svoje i dela svoja.

18:12 A oni reko{e: Nema ni{ta od toga, nego }emo i}i za svojim mislima i ~ini}emo svaki po misli srca svog zlog.

18:13 Zato ovako govori Gospod: Pitajte po narodima je li ko ~uo takvo {ta? Grdilo veliko u~ini devojka Izrailjeva.

18:14 Ostavlja li sneg livanski sa stene moja polja? Ostavljaju li se vode studene, koje teku?

18:15 A narod moj mene zaboravi, kadi ta{tini, i spoti~u se na svojim putevima, na starim stazama, da hode stazama puta neporavnjenog,

18:16 Da bih obratio zemlju njihovu u pusto{, na ve~nu sramotu, da se ~udi ko god pro|e preko nje i ma{e glavom svojom.

18:17 Kao ustokom razmetnu}u ih pred neprijateljem; le|a a ne lice pokaza}u im u nevolji njihovoj.

18:18 A oni reko{e: Hodite da smislimo {ta jeremiji, jer ne}e nestati zakona sve{teniku ni saveta mudracu ni re~i proroku; hodite, ubijmo ga jezikom i ne pazimo na re~i njegove.

18:19 Pazi na me, Gospode, i ~uj glas mojih protivnika.

18:20 Eda li }e se zlo vratiti za dobro, kad mi kopaju jamu? Opomeni se da sam stajao pred Tobom govore}i za njihovo dobro, da bih odvratio gnev Tvoj od njih.

18:21 Zato predaj sinove njihove gladi i u~ini da izginu od ma~a, i `ene njihove da budu sirote i udove, i mu`evi njihovi da se pogube, mladi}e njihove da pobije ma~ u boju.

18:22 Neka se ~uje vika iz ku}a njihovih, kad dovede{ na njih vojsku iznenada; jer iskopa{e jamu da me uhvate, i zamke namesti{e nogama mojim.

18:23 A Ti, Gospode, znaš sve što su naumili meni da me ubiju, nemoj im oprostiti bezakonja ni greh njihov izbrisati ispred sebe; nego neka popadaju pred Tobom, u gnevu svom radi suprot njima.

GLAVA 19

Ovako reče Gospod: Idi i kupi kr-ag zemljan u lon-ara s nekoliko starešina narodnih i starešina svešteničkih.

19:2 I otidi u dolinu sina Enomovog što je pred vratima istočnim, i onde proglasi reči koje Ÿu ti kazati.

19:3 I reci: ^ujte reči Gospodnju, carevi Judini i stanovnici jerusalimski; ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: Evo, ja Ÿu pustiti zlo na to mesto da Ÿe zujati uči svakome ko ga ~uje.

19:4 Jer me ostaviše i oskrniše ovo mesto kadeŸi na njemu drugim bogovima, kojih ne znaše ni oni ni oci njihovi, ni carevi Judini, i napuniše to mesto krvi prave.

19:5 I pogradiše visine Valu da sa`i`u sinove svoje ognjem na `rtve paljenice Valu, ~ega ne zapovedih niti o tom govorih, niti mi na um do|e.

19:6 Zato, evo, ide vreme, veli Gospod, kad se ovo mesto neŸe više zvati Tofet, ni dolina sina Enomovog, nego krvna dolina.

19:7 Jer Ÿu uništiti savet Judin i jerusalimski na ovom mestu, i u~iniŸu da padnu od ma~a pred neprijateljima svojim i od ruke onih koji tra`e du{u njihovu, i mrtva Ÿu telesa njihova dati za hranu pticama nebeskim i zverima zemaljskim.

19:8 I obratiŸu taj grad u pusto{ i rug: ko god pro|e mimo nj, ~udiŸe se i zvi`daŸe za sve muke njegove.

19:9 I u~iniŸu da jedu meso od svojih sinova i meso od svojih k}eri, i svaki Ÿe jesti meso od druga svog u nevolji i teskobi, kojom Ÿe im dosa|ivati neprijatelji njihovi i koji tra`e du{u njihovu.

19:10 Potom razbij kr-ag pred ljudima koji Ÿe iŸi s tobom.

19:11 I reci im: Ovako veli Gospod nad vojskama: Tako Ÿu razbiti taj narod i taj grad kao što se

razbije sud lonarski, koji se ne mo`e više opraviti, i u Tofetu Ÿe se pogrebavati, jer neŸe biti mesta za pogrebavanje:

19:12 Tako Ÿu u~initi tome mestu, veli Gospod, i stanovnicima njegovim i u~iniŸu taj grad da bude kao Tofet;

19:13 I kuće jerusalimske i kuće careva Judinih biŸe ne~iste kao mesto Tofet, sve kuće, gde na krovovima kadiše svoj vojski nebeskoj i liše nalive drugim bogovima.

19:14 Potom se vrati Jeremija iz Tofeta kuda ga beše poslao Gospod da prorokuje, i stade u tremu doma Gospodnjeg, i reče svemu narodu:

19:15 Ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: Evo, ja Ÿu pustiti na taj grad i na sve gradove njegove sve zlo koje izrekoh za nj, jer otvrdnuše vratom svojim da ne slu{aju reči mojih.

GLAVA 20

APashor sin Imirov, sveštenik, koji beše starešina u domu Gospodnjem, ~u Jeremiju gde prorokuje te reči.

20:2 I udari Pashor proroka Jeremiju, i metnu ga u tamnicu na gornjim vratima Venijaminovim uz dom Gospodnji.

20:3 A sutradan kad Pashor izvede Jeremiju iz tamnice, reče mu Jeremija: Gospod ti nade ime ne Pashor nego Magor-Misaviv.

20:4 Jer ovako veli Gospod: Evo, ja Ÿu pustiti na te strah, na tebe i na sve prijatelje tvoje, koji Ÿe pasti od ma~a neprijatelja svojih, i o~i Ÿe tvoje videti, i svega Ÿu Judu dati u ruke caru vavilonskom, koji Ÿe ih odvesti u Vavilon, i pobiŸe ih ma~em.

20:5 I daŸu sve bogatstvo tog grada i sav trud njegov i sve što ima dragoceno, i sve blago careva Judinih daŸu neprijateljima njihovim u ruke, i razgrabiŸe i uzeti i odneti u Vavilon.

20:6 I ti, Pashore, i svi koji `ive u tvom domu otiŸi Ÿete u ropstvo; i doŸi Ÿe{ u Vavilon i onde Ÿe{ umreti i onde Ÿe{ biti pogreben ti i svi prijatelji tvoji, kojima si prorokovao la`no.

20:7 Nagovarao si me, Gospode, i dadoh se nagovoriti; bio si ja-i od mene i nadvladao si me; na podsmeš sam svaki dan, svak mi se podsmeva.

20:8 Jer od kad govorim, vapim, radi nasilja i pustošenja vi-em, jer mi je re- Gospodnja na porugu i na podsmeš svaki dan.

20:9 I rekoh: Ne}u Ga vi{e pominjati, niti }u vi{e govoriti u ime Njegovo; ali bi u srcu mom kao oganj razgoreo, zatvoren u kostima mojim, i umorih se zadr`avaju}i ga, i ne mogoh vi{e.

20:10 Jer ~ujem poruge od mnogih, strah od svuda: Proka`ite da proka`emo; svi koji behu u miru sa mnom, vrebaju da posrnem: Da ako se prevari, te }emo ga nadvladati i osveti}emo mu se.

20:11 Ali je Gospod sa mnom kao stra{an junak; zato oni koji me gone spotaknu}e se i ne}e nadvladati; posrami}e se vrlo; jer ne}e biti sre}ni, sramota ve~na ne}e se zaboraviti.

20:12 Zato, Gospode nad vojskama, koji ku{a{ pravednika, koji vidi{ bubrege i srce, daj da vidim Tvoju osvetu na njima, jer Tebi kazah parbu svoju.

20:13 Pevajte Gospodu, hvalite Gospoda, jer izbavi du{u siromahu iz ruke zlikova~ke.

20:14 Proklet da je dan u koji se rodih! Dan, u koji me rodi mati moja, da nije blagosloven!

20:15 Proklet da je ~ovek koji javi ocu mom i vrlo ga obradova govore}i: Rodi ti se sin.

20:16 I taj ~ovek da bi bio kao gradovi koje Gospod zatre i ne bi Mu`ao! Neka slu{a viku ujutru i vrisku u podne,

20:17 [to me ne usmrti u utrobi materinoj da bi mi mati moja bila grob, i utroba njena da bi ostala do veka trudna.

20:18 Za{to izi|oh iz utrobe da vidim muku i`alost i da se svr{e u sramoti dani moji?

GLAVA 21

Re~ koja do|e Jeremiji od Gospoda kad posla k njemu car Sedekija Pashora sina Melhijnog i Sofoniju sina Masijinog sve{tenika, i poru~i:

21:2 Upitaj Gospoda za nas, jer Navuhodonosor, car vavilonski, zavoj{ti na nas; eda bi nam u~inio Gospod po svim ~udesima svojim, da otide od nas.

21:3 A Jeremija im re~e: Ovako recite Sedekiji:

21:4 Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Evo, ja }u okrenuti natrag oru`je {to je u va{im rukama, kojim se bijete s carem vavilonskim i s Haldejcima koji su vas opkolili iza zidova, i skupi}u ih usred tog grada.

21:5 I ja }u vojevati na vas rukom podignutom i mi{icom krepkom i gnevom i jaro{u i`estinom velikom.

21:6 I pobi}u stanovnike tog grada, i ljude i stoku; od pomora velikog pomre}e.

21:7 A posle, veli Gospod, da}u Sedekiju cara Judinog i sluge njihove i narod, one koji ostanu u tom gradu od pomora, od ma~a i od gladi, u ruke Navuhodonosoru caru vavilonskom i u ruke neprijateljima njihovim i u ruke onima koji tra`e du{u njihovu, te }e ih pobiti ma~em, ne}e ih`aliti ni {tedeti niti }e se smilovati.

21:8 A narodu tom reci: Ovako veli Gospod: Evo ja stavljam pred vas put k`ivotu i put k smrti.

21:9 Ko ostane u tom gradu, poginu}e od ma~a ili od gladi ili od pomora; a ko iza|e i preda se Haldejcima koji su vas opkolili, osta}e`iv, i du{a }e mu biti mesto plena.

21:10 Jer okretoh lice svoje tome gradu na zlo, a ne na dobro, govori Gospod; u ruke caru vavilonskom bi}e predan, i on }e ga spaliti ognjem.

21:11 A za dom cara Judinog ~ujte re~ Gospodnju:

21:12 Dome Davidov, tako veli Gospod, sudite svako jutro, i kome se otima izbavljajte ga iz ruku nasilnikovih da ne izi|e kao oganj gnev moj i razgori se da ga niko ne mo`e ugasiti za zlo}u dela va{ih.

21:13 Evo me na tebe, koji sedi{ u dolini, kao stena u ravnici, govori Gospod, na vas, koji govorite: Ko }e do}i na nas? I ko }e u}i u stanove na{e?

21:14 Jer }u vas pokarati po plodu dela va{ih, veli Gospod, i raspali}u oganj u {umi njegovoj, koji }e pro`dreti sve {to je oko njega.

GLAVA 22

Ovako govori Gospod: Si| i u dom cara Judinog, i reci onde ovu re~,

22:2 I ka`i: Slu{aj re~ Gospodnju, care Judin, koji sedi{ na prestolu Davidovom, ti i sluge tvoje i narod tvoj, koji ulazite na ova vrata.

22:3 Ovako veli Gospod: ^inite sud i pravdu, i kome se otima izbavljajte ga iz ruku nasilnikovih, i ne ~inite krivo inostrancu ni siroti ni udovici, i ne ~inite im silu, i krv pravu ne prolivajte na ovom mestu.

22:4 Jer ako doista uzradite ovo, ulazi}e na vrata ovog doma carevi, koji sede mesto Davida na prestolu njegovom, na kolima i na konjima, oni i sluge njihove i narod njihov.

22:5 Ako li ne poslu{ate ovih re~i, zaklinjem se sobom, veli Gospod, da }u opusteti taj dom.

22:6 Jer ovako veli Gospod za dom cara Judinog: Ti si mi Galad i vrh livanski, ali }u te obratiti u pustinju, u gradove u kojima se ne `ivi.

22:7 I spremi}u na tebe zatira~e, svakog s oru`jem, i pose}i }e tvoje krasne kedre i pobacati ih u oganj.

22:8 I mnogi }e narodi prolaziti mimo taj grad, i govori}e jedan drugom: Za{to u~ini ovo Gospod od tog grada velikog?

22:9 I re}i }e: Jer ostavi}e zavet Gospoda Boga svog, i klanja}e se drugim bogovima i slu`i}e im.

22:10 Ne pla~ite za mrtvim niti ga `alite; nego pla~ite za onim koji odlazi, jer se ne}e vi}e vratiti niti }e videti svoje postojbine.

22:11 Jer ovako govori Gospod o Salumu sinu Josije, cara Judinog, koji carova}e mesto Josije oca svog, koji otide iz ovog mesta: ne}e se vi}e vratiti.

22:12 Nego }e umreti u mestu kuda ga odvedo}e u ropstvo, i ne}e vi}e videti ove zemlje.

22:13 Te{ko onom koji gradi svoju ku}u ne po pravdi, i kleti svoje ne po pravici, koji se slu`i bli`njim svojim niza{ta i plate za trud njegov ne daje mu;

22:14 Koji govori: Sagradi}u sebi veliku ku}u i prostrane kleti; i razvaljuje sebi prozore, i obla`e kedrom i ma`e crvenilom.

22:15 Ho}e{ li carovati kad se me{a{ s kedrom? Otac tvoj nije li jeo i pio? Kad ~inja}e sud i pravdu, tada mu be}e dobro.

22:16 Dava}e pravicu siromahu i ubogome, i be}e mu dobro; nije li to poznavati me? Govori Gospod.

22:17 Ali o~i tvoje i srce tvoje idu samo za tvojim dobitkom i da proliva{ krv pravu i da ~ini{ nasilje i krivdu.

22:18 Zato ovako veli Gospod za Joakima sina Josije cara Judinog: Ne}e naricati za njim: Jaoh brate moj! Ili: Jaoh sestro! Ne}e naricati za njim: Jaoh gospodaru! Ili: Jaoh slavo njegova!

22:19 Pogrebom magare}im pogrep}e se, izvu}i }e se i baci}e se iza vrata jerusalimskih.

22:20 Izi|i na Livan i vi~i, i na Vasanu pusti glas svoj, i vi~i preko brodova, jer se satr}e svi koji te ljube.

22:21 Govorih ti u sre}i tvojoj, a ti re~e: Ne}u da slu{am; to je put tvoj od detinjstva tvog da ne slu{a{ glas moj.

22:22 Sve }e pastire tvoje odneti vetar, i koji te ljubi oti}i }e u ropstvo; tada }e{ se posramiti i postideti za svu zlo}u svoju.

22:23 Ti sedi{ na Livanu, gnezdo vije{ na kedrima, kako }e{ biti ljupka, kad ti do|u muke i bolovi kao porodilji!

22:24 Kako sam ja `iv, veli Gospod, da bi Honija sin Joakima cara Judinog bio prsten pe~atni na desnoj ruci mojoj, i odande }u te otrgnuti.

22:25 I da}u te u ruke onima koji tra`e du}u tvoju, i u ruke onima kojih se boji{, u ruke Navuhodnosoru caru vavilonskom i u ruke Haldejcima.

22:26 I baci}u tebe i mater tvoju koja te je rodila u zemlju tu|u, gde se niste rodili, i onde }ete pomreti.

22:27 A u zemlju u koju }ete `eleti da se vratite, ne}ete se vratiti u nju.

22:28 Je li taj ~ovek Honija ni{tav idol izlomljen? Je li sud u kome nema miline? Za{to bi}e

isterani, on i seme njegovo, i ba~eni u zemlju, koje ne poznaju?

22:29 O zemljo, zemljo, zemljo! ^uj re~ Gospodnju.

22:30 Ovako veli Gospod: Zapi{ite da }e taj ~ovek biti bez dece i da ne}e biti sre}an do svog veka; i niko ne}e biti sre}an od semena njegovog, koji bi sedeo na prestolu Davidovom i jo{ vladao Judom.

GLAVA 23

Te{ko pastirima koji potiru i razme}u stado pa{e moje! Govori Gospod.

23:2 Zato ovako veli Gospod Bog Izrailjev za pastire koji pasu narod moj: Vi razmetnuste ovce moje i razagnaste ih, i ne obilaziste ih; evo, ja }u vas obi}i za zlo}u dela va{i, govori Gospod.

23:3 I ostatak ovaca svojih ja }u skupiti iz svih zemalja u koje ih razagnah, i vrati}u ih u torove njihove, gde }e se naploditi i umno`iti.

23:4 I postavi}u im pastire, koji }e ih pasti, da se ne boje vi{e i ne pla{e i da ne pogine ni jedna, govori Gospod.

23:5 Gle, idu dani, govori Gospod, u koje }u podignuti Davidu Klicu pravednu, koja }e carovati i biti sre}na i ~initi sud i pravdu na zemlji.

23:6 U Njegove dane spa{e se Juda, i Izrailj }e stanovati u miru, i ovo mu je ime kojim }e se zvati: Gospod pravda na{a.

23:7 Zato, evo, idu dani, govori Gospod, u koje se ne}e vi{e govoriti: Tako da je `iv Gospod, koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje misirske;

23:8 Nego: Tako da je `iv Gospod, koji je izveo i doveo seme doma Izrailjevog iz severne zemlje i iz svih zemalja u koje ih bejah razagnao. I oni }e sedeti u svojoj zemlji.

23:9 Radi proroka puca srce u meni, trepe}u sve kosti moje, kao pijan sam i kao ~ovek koga je osvojilo vino, Gospoda radi i Njegovih radi svetih re~i.

23:10 Jer je zemlja puna preljubo~inaca, i s kletava tu`i zemlja, posu{i{e se pa{e u pustinji; trk je njihov zao i mo} njihova nepravda.

23:11 Jer i prorok i sve{tenik skvrne je, nalazim i u domu svom zlo}u njihovu, govori Gospod.

23:12 Za to }e put njihov biti kao klizavica potami, gde }e popuznuti i pasti; jer }u pustiti na njih zlo, godine poho|enja njihovog, govori Gospod.

23:13 U proroka samarijskih video sam bezumlje, prorokovahu Valom, prela{ivahu narod moj Izrailja;

23:14 Ali u proroka jerusalimskih vidim strahotu: ~ine preljubu i hode u la`i, ukrepljuju ruke zlikovcima da se niko ne vrati od svoje zlo}e; svi su mi kao Sodom, i stanovnici njegovi kao Gomor.

23:15 Zato ovako veli Gospod nad vojskama o tim prorocima: Evo, ja }u ih nahraniti pelenom i napoji}u ih `u~i; jer od proroka jerusalimskih izi|e oskvrnjenje po svoj zemlji.

23:16 Ovako veli Gospod nad vojskama: Ne slu{ajte {ta govore proroci koji vam prorokuju; varaju vas, govore utvare svog srca, ne iz usta Gospodnjih.

23:17 Jednako govore onima koji ne mare za me: Gospod je rekao: Ima}ete mir; i svakome koji ide po misli srca svog govore: Ne}e do}i na vas zlo.

23:18 Jer ko je stajao u ve}u Gospodnjem, i video ili ~uo re~ Njegovu? Ko je pazio na re~ Njegovu i ~uo?

23:19 Evo, vihor Gospodnji, gnev, izi}i }e vihor, koji ne prestaje, pa{e na glavu bezbo`nicima.

23:20 Ne}e se odvratiti gnev Gospodnji dokle ne u~ini i izvr{i {ta je u srcu naumio; najposle }ete razumeti to sasvim.

23:21 Ne slah tih proroka, a oni tr~a{e; ne govori ih, a oni prorokova{e.

23:22 Da su stajali u mom ve}u, tada bi kazivali moje re~i narodu mom, i odvr}ali bi ih s puta njihovog zlog i od zlo}e dela njihovih.

23:23 Jesam li ja Bog iz bliza, govori Gospod, a nisam Bog i iz daleka?

23:24 Mo`e li se ko sakriti na tajno mesto da ga ja ne vidim? Govori Gospod; ne ispunjam li ja nebo i zemlju? Govori Gospod.

23:25 ^ujem {ta govore ti proroci koji u ime moje prorokuju la` govore}i: Snio sam, snio sam.

23:26 Dokle }e to biti u srcu prorocima koji prorokuju la`, i prevaru srca svog prorokuju?

23:27 Koji misle da }e u~initi da narod moj zaboravi ime moje uza sne njihove, koje pripovedaju jedan drugom, kao {to zaboravi}e oci njihovi ime moje uz Vala.

23:28 Prorok koji sni, neka pripoveda san; a u koga je re~ moja, neka govori re~ moju istinito; {ta }e pleva sa p{enicom? Govori Gospod.

23:29 Nije li re~ moja kao oganj, govori Gospod, i kao malj koji razbija kamen?

23:30 Za to, evo me na te proroke, govori Gospod, koji krađu moje re~i jedan od drugog.

23:31 Evo me na te proroke, veli Gospod, koji di`u jezik svoj i govore: On veli.

23:32 Evo me na one koji prorokuju la`ne sne, veli Gospod, i pripovedaju}i ih zavode narod moj la`ima svojim i hitrinom svojom; a ja ih nisam poslao niti sam im zapovedio; i ne}e ni{ta pomo}i tome narodu, govori Gospod.

23:33 Ako te zapita ovaj narod ili koji prorok ili sve{tenik govore}i: Kako je breme Gospodnje? Tada im reci: Kako breme? Ostavi}u vas, govori Gospod.

23:34 A proroka i sve{tenika i narod koji re~e: Breme Gospodnje, ja }u pokarati tog ~oveka i dom njegov.

23:35 Nego ovako govorite svaki bli`njemu svom i svaki bratu svom: [ta odgovori Gospod? I: [ta re~e Gospod?

23:36 A bremena Gospodnjeg ne pominjite vi}e, jer }e svakome biti breme re~ njegova, jer izvr}ete re~i Boga @ivoga, Gospoda nad vojskama, Boga na{eg.

23:37 Ovako reci proroku: [ta ti odgovori Gospod? I {ta ti re~e Gospod?

23:38 Ali kad ka`ete: Breme Gospodnje, zato ovako veli Gospod: [ta govorite tu re~: Breme Go-

spodnje, a ja slah k vama da vam ka`u: Ne govorite: Breme Gospodnje,

23:39 Zato evo me, ja }u vas zaboraviti sasvim i odbaci}u od sebe vas i grad koji sam dao vama i ocima va{im.

23:40 I navali}u na vas porugu ve~nu i sramotu ve~nu koja se ne}e zaboraviti.

GLAVA 24

Pokaza mi Gospod, i gle, dve kotarice smokava name{tene pred crkvom Gospodnjom, po{to Navuhodonosor, car vavilonski, zarobi Jehoniju sina Joakimovog cara Judinog, i knezove Judine, i drvodeljce i kova~e iz Jerusalima i odvede ih u Vavilon.

24:2 U jednoj kotarici behu smokve vrlo dobre, kakve behu rane smokve, a u drugoj kotarici behu vrlo r|ave smokve, koje se ne mogahu jesti, tako behu r|ave.

24:3 I re~e mi Gospod: [ta vidi{, Jeremija? A ja rekoh: Smokve, jedne dobre smokve, vrlo dobre, a druge r|ave, vrlo r|ave, koje se ne mogu jesti, tako su r|ave.

24:4 I do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

24:5 Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Kakve su te smokve dobre, tako }e mi biti dobra radi roblje Judino, koje odaslah iz ovog mesta u zemlju haldejsku.

24:6 I obrati}u o~i svoje na njih dobra radi, i dove{ }u ih opet u ovu zemlju, i sazida}u ih i ne}u ih razoriti, i nasadi}u ih i ne}u ih po~upati.

24:7 Jer }u im dati srce da me poznaju da sam ja Gospod, i bi}e mi narod i ja }u im biti Bog, jer }e se obratiti k meni svim srcem svojim.

24:8 A kakve su te r|ave smokve da se ne mogu jesti, kako su r|ave, takvim }u, veli Gospod, u~initi Sedekiju cara Judinog i knezove njegove i ostatak Jerusalimljana koji osta}e u ovoj zemlji i koji `ive u zemlji misirskoj.

24:9 U~ini}u da se potucaju po svim carstvima zemaljskim na zlo, da budu sramota i pri-a i rug i uklin po svim mestima, kuda ih raselim.

24:10 I posla}u na njih ma~, glad i pomor, dokle se ne istrebe sa zemlje, koju sam dao njima i ocima njihovim.

GLAVA 25

Re- koja do|e Jeremiji za sav narod Judin ~e-
tvrte godine Joakima sina Josijinog cara Judinog, a to je prva godina Navuhodonosora cara vavilonskog,

25:2 Koju re~e Jeremija prorok svemu narodu Judinom i svim stanovnicima jerusalimskim, govore}i:

25:3 Od trinaeste godine Josije sina Amonovog cara Judinog do danas, za ove dvadeset i tri godine, dolazi mi re~ Gospodnja i govorih vam zarana jednako, ali ne poslu{aste.

25:4 I sla vam Gospod sve sluge svoje proroke zarana jednako, ali ne poslu{aste, niti prignuste uha svog da biste ~uli.

25:5 I govorahu: Vratite se svaki sa svog puta zlog i od zlo}e dela svojih, pa }ete ostati u zemlji koju dade Gospod vama i ocima va{im od veka do veka.

25:6 I ne idite za drugim bogovima da im slu`ite i da im se klanjate i ne gnevite me delom ruku svojih, i ne}u vam u~initi zla.

25:7 Ali me ne poslu{aste, govori Gospod, nego me gneviste delom ruku svojih na svoje zlo.

25:8 Za to ovako veli Gospod nad vojskama: [to ne poslu{aste mojih re~i,

25:9 Evo, ja }u poslati po sve narode severne, govori Gospod, i po Navuhodonosora cara vavilonskog slugu svog, i dove{ }u ih na tu zemlju i na stanovnike njene, i na sve te narode okolne, koje }u zatrti, i u~ini}u da budu ~udo i podsmeh i pusto{ ve~na.

25:10 I u~ini}u da nestane me|u njima glas radostan i glas veseo, glas `enikov i glas nevestin, lupa od `rvanja i svetlost od `i{ka.

25:11 I sva }e ta zemlja biti pusto{ i ~udo, i ti }e narodi slu`iti caru vavilonskom sedamdeset godina.

25:12 A kad se navr{i sedamdeset godina, onda }u pohoditi cara vavilonskog i onaj narod, govori Gospod, za bezakonje njihovo, i zemlju haldejsku, i obrati}u je u pusto{ ve~nu.

25:13 I pusti}u na tu zemlju sve {to sam govorio o njoj, sve {to je napisano u ovoj knjizi, {to prorokova Jeremija za sve narode.

25:14 Jer }e veliki narodi i silni carevi i njih pokoriti; tada }u im platiti po delima njihovim i po onom {to su ~inili rukama svojim.

25:15 Jer ovako mi re~e Gospod Bog Izrailjev: Uzmi iz moje ruke ~a{u vina, ovog gneva, i napoj iz nje sve narode ka kojima te ja po{aljem.

25:16 Neka piju i smetu se i polude od o{trog ma~a koji }u ja poslati me|u njih.

25:17 I uzeh ~a{u iz ruke Gospodu, i napojih sve te narode, ka kojima me posla Gospod:

25:18 Jerusalim i gradove Judine i careve njegove i knezove njegove, da budu pusto{ i ~udo i podsmeh i uklin, kao {to je danas,

25:19 Faraona cara misirskog i sluge njegove i knezove njegove i sav narod njegov,

25:20 I svu me{avinu, i sve careve zemlje Uza, sve careve zemlje filistejske, i Askalon i Gazu i Akaron i ostatak od Azota,

25:21 Edomce i Moavce i sinove Amonove,

25:22 I sve careve tirske i sve careve sidonske i careve na ostrvima preko mora,

25:23 Dedana i Temu i Vuza, i sve koji se s kraja stri`u,

25:24 I sve careve arapske i sve careve od me{avine koji `ive u pustinji,

25:25 I sve careve zimrijske, i sve careve elamske, i sve careve midske,

25:26 I sve careve severne, koji su blizu i koji su daleko, kako jednog tako drugog, i sva carstva zemaljska {to su po zemlji; a car sisa{ki pi}e posle njih.

25:27 I reci im: Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: Pijte i opijte se, i bljujte i padajte, da ne ustanete od ma~a koji }u pustiti me|u vas.

25:28 Ako li ne bi hteli uzeti ~a{u iz ruke tvoje da piju, tada im reci: Ovako veli Gospod nad vojskama: Zaista }ete piti.

25:29 Jer evo po-injem pu{tati zlo na grad koji se naziva mojim imenom, a vi li }ete ostati bez kara? Ne}ete ostati bez kara, jer }u dozvati ma~ na sve stanovnike zemaljske, govori Gospod nad vojskama.

25:30 Ti dakle prorokuj im sve ove re-i i reci im: Gospod }e s visine riknuti, i iz stana svetinje svoje pusti}e glas svoj, silno }e riknuti iz stana svog, kao oni {to gaze gro` |e podignu}e viku na sve stanovnike zemaljske.

25:31 Pro}i }e graja do kraja zemlje, jer raspru ima Gospod s narodima, sudi se sa svakim telom, bezbo`nike }e dati pod ma~, govori Gospod.

25:32 Ovako veli Gospod nad vojskama: Evo, nevolja }e po}i od naroda do naroda, i velik }e se vihor podignuti od krajeva zemaljskih.

25:33 I u onaj }e dan biti od kraja do kraja zemlje pobijeni od Gospoda, ne}e biti oplakani, niti }e se pokupiti i pogrepsti, bi}e gnoj po zemlji.

25:34 Ridajte, pastiri, i vi~ite i valjajte se po prahu, glavari stadu, jer se navr{i}e va{i dani da budete poklani, i da se razaspete, i pa{}ete kao skupocen sud.

25:35 I ne}e biti uto~i{ta pastirima, ni izbavljenja glavarima od stada.

25:36 Vika}e pastiri i rida}e glavari od stada, jer }e potrti Gospod pa{u njihovu.

25:37 I razvali}e se mirni torovi od `estokog gneva Gospodnjeg.

25:38 Kao lavi} ostavio je {ator svoj, jer }e zemlja njihova opusteti od `estine nasilnikove i od ljutog gneva njegovog.

GLAVA 26

U po~etku carovanja Joakima, sina Josijinog, cara Judinog, do |e ova re~ od Gospoda govore}i:

26:2 Ovako govori Gospod: Stani u tremu doma Gospodnjeg, i govori svim gradovima Judinim, ko-

ji dolaze da se poklone u domu Gospodnjem, sve re-i koje ti zapovedam da im ka`e{, ne izostavi ni re-i,

26:3 Ne bi li poslu{ali i vratili se svaki sa svog zlog puta, da mi se sa`ali sa zla koje im mislim u~initi za zlo}u dela njihovih.

26:4 Reci im dakle: Ovako veli Gospod: ako me ne poslu{ate da hodite u mom zakonu koji sam stavio pred vas,

26:5 Da slu{ate re~i sluga mojih proroka, koje vam {aljem, koje slah zarana jednako, ali ih ne poslu{aste,

26:6 U~ini}u s domom ovim kao sa Silomom, i grad ovaj da}u u prokletstvo svim narodima na zemlji.

26:7 A sve{tenici i proroci i sav narod ~u{e Jeremiju gde govori te re~i u domu Gospodnjem.

26:8 I kad Jeremija izgovori sve {to mu Gospod zapovedi da ka`e svemu narodu, uhvati}e ga sve{tenici i proroci i sav narod govore}i: Poginu}e{.

26:9 Za{to prorokova u ime Gospodnje govore}i: Ovaj }e dom biti kao Silom, i ovaj }e grad opusteti da ne}e u njemu niko `iveti? I skupi se sav narod na Jeremiju u dom Gospodnji.

26:10 A knezovi Judini ~uv{i to do |o{e iz doma carskog u dom Gospodnji, i sedo}e pred nova vrata Gospodnja.

26:11 I reko}e sve{tenici i proroci knezovima i svemu narodu govore}i: Ovaj je ~ovek zaslu`io smrt, jer prorokova protiv ovog grada, kao {to ~uste svojim u{ima.

26:12 Tada progovori Jeremija svim knezovima i svemu narodu govore}i: Gospod me posla da prorokujem protiv ovog doma i protiv ovog grada sve {to ~uste.

26:13 Zato popravite puteve svoje i dela svoja, i poslu{ajte re~ Gospoda Boga svog, i sa`ali}e se Gospodu sa zla koje je izrekao za vas.

26:14 A ja, evo sam u va{im rukama, ~inite od mene {ta mislite da je dobro i pravo.

26:15 Ali znajte zacelo, ako me ubijete, krv pravu svali}ete na se i na ovaj grad i na stanovnike

njegove, jer doista Gospod me posla k vama da govorim sve ove re~i, da ~ujete.

26:16 Tada reko{e knezovi i sav narod sve{tenicima i prorocima: Nije ovaj ~ovek zaslu`io smrti, jer nam je govorio u ime Gospoda Boga na{eg.

26:17 I usta{e neki od stare{ina zemaljskih, i progovori{e svemu zboru narodnom i reko{e:

26:18 Mihej Mora{anin prorokova u vreme Jezekije, cara Judinog, i govori svemu narodu Judinom i re~e: Ovako veli Gospod nad vojskama: Si-on }e se preorati kao njiva i grad }e Jerusolim biti gomila kamenja, i gora ovog doma visoka {uma.

26:19 Je li ga zato ubio Jezekija, car Judin i sav Juda? Nije li se pobojao Gospoda i molio se Gospodu? I Gospodu se sa`ali radi zla koje be{e izrekao na njih; mi dakle ~inimo veliko zlo du{ama svojim.

26:20 I jo{ be{e jedan koji prorokova u ime Gospodnje, Urija sin Semajin iz Kirijat-Jarima; on prorokova protiv ovog grada i protiv ove zemlje isto onako kao Jeremija.

26:21 I kad ~u car Joakim i sve vojvode njegove i svi knezovi re~i njegove, tra`i ga car da ga ubije; a Urija ~uv{i poboja se i pobe`e i do|e u Misir.

26:22 A car Joakim posla neke u Misir, Elnatana sina Ahovorovog i druge s njim.

26:23 I oni izvedo{e Uriju iz Misira i dovedo{e k caru Joakimu, i ubi ga ma~em, i baci telo njegovo u groblje prostog naroda.

26:24 Ali ruka Ahikama, sina Safanovog, bi uz Jeremiju, te ga ne preda{e u ruke narodu da ga pogube.

GLAVA 27

U po~etku carovanja Joakima sina Josijinog cara Judinog do|e ova re~ Jeremiji od Gospoda govore{i:

27:2 Ovako mi re~e Gospod: Na~ini sebi sveze i jaram, i metni sebi oko vrata.

27:3 Po tom po{lji ih caru edomskom i caru moavskom i caru sinova Amonovih i caru tirskom i

caru sidonskom, po poslanicima koji }e do|i u Jerusolim k Sedekiji caru Judinom.

27:4 I naru~i im neka ka`u svojim gospodarima: Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: ovako recite svojim gospodarima:

27:5 Ja sam stvorio zemlju i ljude i stoku, {to je po zemlji, silom svojom velikom i mi{icom svojom podignutom; i dajem je kome mi je drago.

27:6 I sada ja dadoh sve te zemlje u ruke Navuhodonosoru caru vavilonskom sluzi svom, dadoh mu i zverje poljsko da mu slu`i.

27:7 I svi }e narodi slu`iti njemu i sinu njegovom i unuku njegovom dokle do|e vreme i njegovoj zemlji, i veliki narodi i silni carevi pokore ga.

27:8 A koji narod ili carstvo ne bi hteo slu`iti Navuhodonosoru caru vavilonskom, i ne bi hteo saviti vrata svog u jaram cara vavilonskog, takav }u narod pohoditi ma~em i gla|u i pomorom, govori Gospod, dokle ih ne istrebim rukom njegovom.

27:9 Ne slu{ajte dakle proroka svojih ni vra~a svojih ni sanja~a svojih ni gatara svojih ni baja~a svojih, koji vam govore i vele: Ne}ete slu`iti caru vavilonskom.

27:10 Jer vam oni la` prorokuju, kako bih vas daleko odveo iz zemlje va{e i izagnao vas da izginete.

27:11 A narod koji bi savio vrat svoj pod jaram cara vavilonskog i slu`io mu, ostavi}u ga na zemlji njegovoj, govori Gospod, da je radi i stanuje u njoj.

27:12 I Sedekiji caru Judinom rekoh sve ovo govore{i: Savijte vrat svoj pod jaram cara vavilonskog i slu`ite njemu i narodu njegovom, pa }ete ostati `ivi.

27:13 Za{to da poginete ti i narod tvoj od ma~a i od gladi i od pomora, kako re~e Gospod za narod koji ne bi slu`io caru vavilonskom?

27:14 Ne slu{ajte, dakle, {ta govore proroci koji vam ka`u i vele: Ne}ete slu`iti caru vavilonskom, jer vam oni prorokuju la`.

27:15 Jer ih ja nisam poslao, govori Gospod, nego la`no prorokuju u moje ime, kako bih vas prognao da izginete i vi i proroci koji vam prorokuju.

27:16 I sve{tenicima i svemu narodu govorih i rekoh: Ovako veli Gospod: ne slu{ajte {ta govore va{i proroci koji vam prorokuju govore}i: Evo, posu|e doma Gospodnjeg vrati}e se iz Vavilona skoro. Jer vam oni prorokuju la`.

27:17 Ne slu{ajte ih; slu`ite caru vavilonskom, i osta}ete `ivi; za{to taj grad da opusti?

27:18 Ako li su proroci i ako je re~ Gospodnja u njih, neka mole Gospoda nad vojskama da sudovi {to su ostali u domu Gospodnjem i u domu cara Judinog i u Jerusalimu ne otidu u Vavilon.

27:19 Jer ovako veli Gospod nad vojskama za stupove i za more i za podno`ja i za druge sudove {to su ostali u tom gradu,

27:20 Kojih ne uze Navuhodonosor car vavilonski kad odvede u ropstvo Jehoniju sina Joakimovog, cara Judinog, iz Jerusalima u Vavilon, i sve glavare Judine i jerusalimske;

27:21 Jer ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev, za sudove {to osta}e u domu Gospodnjem i u domu cara Judinog u Jerusalimu:

27:22 U Vavilon }e se odneti i onde }e biti do dana kad }u ih pohoditi, veli Gospod, kad }u ih doneti i vratiti na ovo mesto.

GLAVA 28

Aiste godine, u po~etku carovanja Sedekije cara Judinog, ~etvrte godine, petog meseca, re~e mi Ananija sin Azorov, prorok iz Gavaona, u domu Gospodnjem pred sve{tenicima i svim narodom govore}i:

28:2 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: Slomih jaram cara vavilonskog.

28:3 Do dve godine ja }u vratiti na ovo mesto sve sudove doma Gospodnjeg, koje uze Navuhodonosor car vavilonski odavde i odnese u Vavilon.

28:4 I Jehoniju sina Joakimovog cara Judinog i sve roblje Judino {to ode u Vavilon, ja }u dovesti

opet na ovo mesto, govori Gospod, jer }u slomiti jaram cara vavilonskog.

28:5 Tada re~e Jeremija prorok Ananiji proroku pred sve{tenicima i pred svim narodom, koji staja}e u domu Gospodnjem.

28:6 Re~e Jeremija prorok: Amin, da Gospod u~ini tako, da Gospod ispuni tvoje re~i {to si prorokovao da bi vratio sudove doma Gospodnjeg i sve roblje iz Vavilona na ovo mesto.

28:7 Ali ~uj ovu re~ koju }u ja kazati pred tobom i pred svim narodom:

28:8 Proroci koji su bili pre mene i pre tebe od starine, oni prorokova}e mnogim zemljama i velikim carstvima rat i nevolju i pomor.

28:9 Prorok koji prori~e mir, kad se zbude re~tog proroka, onda se poznaje taj prorok da ga je zaista poslao Gospod.

28:10 Tada Ananija prorok skide jaram s vrata Jeremiji proroku i slomi ga.

28:11 I re~e Ananija pred svim narodom govore}i: Ovako veli Gospod: Ovako }u slomiti jaram Navuhodonosora, cara vavilonskog, do dve godine s vrata svih naroda. I ode prorok Jeremija svojim putem.

28:12 Ali do|e re~ Gospodnja Jeremiji, po{to slomi Ananija prorok jaram s vrata Jeremiji proroku, i re~e:

28:13 Idi i ka`i Ananiji i reci: Ovako veli Gospod: Slomio si jaram drveni, ali na~ini mesto njegova gvozden jaram.

28:14 Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: gvozden }u jaram metnuti na vrat svim tim narodima da slu`e Navuhodonosoru, caru vavilonskom, i slu`i}e mu, dao sam mu i zverje poljsko.

28:15 Potom re~e Jeremija prorok Ananiji proroku: ^uj, Ananija; nije te poslao Gospod, a ti si u~inio da se narod ovaj pouzda u la`.

28:16 Zato ovako veli Gospod: Evo, ja }u te skinuti sa zemlje, ove godine ti }e{ umreti; jer si kazivao odmet od Gospoda.

28:17 I umre prorok Ananija te godine sedmog meseca.

GLAVA 29

Aovo su re~i u poslanici koju posla prorok Jeremija iz Jerusalima k ostatku stare{ina zarobljenih i sve{tenicima i prorocima i svemu narodu {to ga preseli Navuhodonosor iz Jerusalima u Vavilon,

29:2 Po{to otide iz Jerusalima car Jehonija i carica i dvorani i knezovi Judini i jerusalimski, i drvodelje i kova-i.

29:3 Po Elasi, sinu Safanovom, i Gemariji sinu Helkijinom, koje sla Sedekija car Judin u Vavilon k Navuhodonosoru caru vavilonskom; i u knjizi govora{e:

29:4 Ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev, svemu roblju koje preselih iz Jerusalima u Vavilon:

29:5 Gradite ku}e i sedite u njima; sadite vrtove i jedite rod njihov;

29:6 @enite se i ra|ajte sinove i k}eri; i sinove svoje `enite, i k}eri svoje udajte, neka ra|aju sinove i k}eri, i mno`ite se tu i ne umanjajte se.

29:7 I tra`ite dobro gradu, u koji vas preselih, i molite se za nj Gospodu, jer u dobru njegovom bi}e vama dobro.

29:8 Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: Nemojte da vas varaju va{i proroci {to su me|u vama i va{i vra~i, i ne gledajte na sne svoje {to sanjate.

29:9 Jer vam oni la`no prorokuju u moje ime, ja ih nisam poslao, govori Gospod.

29:10 Jer ovako veli Gospod: Kad se navr{i u Vavilonu sedamdeset godina, pohodi}u vas, i izvri{i}u vam dobru re~ svoju da }u vas vratiti na ovo mesto.

29:11 Jer ja znam misli koje mislim za vas, govori Gospod, misli dobre a ne zle, da vam dam posledak kakav ~ekate.

29:12 Tada }ete me prizivati i i}i }ete i moli}ete mi se, i usli{i}u vas.

29:13 I tra`i}ete me, i na}i }ete me, kad me potra`ite svim srcem svojim.

29:14 I da}u vam se da me na|ete, govori Gospod, i vrati}u roblje va{e, i sabra}u vas iz svih naroda i iz svih mesta u koja sam vas razagnao, govori Gospod, i dove}u vas opet na mesto, odakle sam vas iselio.

29:15 Jer rekoste: Gospod nam podi`e proroke u Vavilonu.

29:16 Jer, ovako veli Gospod za cara koji sedi na prestolu Davidovom i za sav narod koji stoji u ovom gradu, za bra}u va{u {to ne otido{e s vama u ropstvo.

29:17 Ovako veli Gospod nad vojskama: Evo, ja }u pustiti na njih ma~, glad i pomor, i u~ini}u ih da budu kao smokve r|ave, koje se ne mogu jesti, kako su r|ave.

29:18 I goni}u ih ma~em i gla|u i pomorom, i u~ini}u da se potucaju po svim carstvima zemaljskim, da budu uklin i ~udo i podsmeh i rug u svih naroda, u koje ih po{aljem.

29:19 Jer ne poslu{a{e mojih re~i, govori Gospod, kad slah k njima sluge svoje proroke zarana jednako; ali ne poslu{aste, govori Gospod.

29:20 Slu{ajte, dakle, re~ Gospodnju vi svi zarobljeni, koje poslao iz Jerusalima u Vavilon.

29:21 Ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev, za Ahava sina Kolajinog i za Sedekiju sina Masijinog, koji vam prorokuju u moje ime la`: evo, ja }u ih predati u ruke Navuhodonosoru caru vavilonskom, da ih pobije na va{e o~i.

29:22 I od njih }e se uzeti uklin me|u sve roblje Judino {to je u Vavilonu, te }e govoriti: Gospod da u~ini od tebe kao od Sedekije i kao od Ahava, koje ispe~e car vavilonski na ognju.

29:23 Jer u~ini{e grdilo u Izrailju ~ine}i preljuba sa `enama bli`njih svojih i govore}i la` na moje ime, {to im ne zapovedih; ja znam to, i svedok sam, govori Gospod.

29:24 I Semaji iz Nelama reci govore}i:

29:25 Ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev, govore}i: [to si u svoje ime poslao knjige svemu narodu koji je u Jerusalimu, i Sofoniji sinu Masijinom sve{teniku i svim sve{tenicima, govore}i:

29:26 Gospod te postavi sve{tenikom na mesto Jodaja sve{tenika, da pazite u domu Gospodnjem na svakog ~oveka bezumnog i koji se gradi prorok, da ih me}e{ u tamnicu i u klade.

29:27 Za{to, dakle, ne ukori Jeremije Anato}ana, koji se gradi prorok me|u vama?

29:28 Jer posla k nama u Vavilon i poru-i: Dugo }e trajati; gradite ku}e i sedite u njima, i sadite vrtove i jedite rod njihov.

29:29 I Sofonija sve{tenik pro~ita tu knjigu pred prorokom Jeremijom.

29:30 I do|e re~ Gospodnja Jeremiji govore}i:

29:31 Po{alji ka svemu roblju i poru-i: Ovako veli Gospod za Semaju iz Nelama; {to vam prorokuje Semaja, a ja ga ne poslah, i ~ini da se uzdate u la` ,

29:32 Zato ovako veli Gospod: Evo, ja }u pohoditi Semaju Nelamljanina i seme njegovo, ne}e od njega niko ostati u ovom narodu niti }e videti dobra {to }u ja u~initi narodu svom, govori Gospod, jer kaziva odmet od Gospoda.

GLAVA 30

Re~ koja do|e Jeremiji od Gospoda govore}i: 30:2 Ovako veli Gospod Bog Izrailjev govore}i: Napi{i u knjigu sve re~i koje ti govori.

30:3 Jer evo idu dani, govori Gospod, kad }u povratiti roblje naroda svog Izrailja i Jude, govori Gospod, i dove{ }u ih natrag u zemlju koju sam dao ocima njihovim, i dr`a}e je.

30:4 I ovo su re~i koje re~e Gospod za Izrailja i Judu.

30:5 Jer ovako veli Gospod: ^usmo viku od prepadanja, straha, a mira nema.

30:6 Pitajte i vidite, eda li mu{ko ra|a? Za{to, dakle, vidim gde se svaki ~ovek dr`i rukama svojim za bedra svoja kao porodilja i u svih se prome~nila lica i pobledela?

30:7 Jaoh! Jer je velik ovaj dan, nije bilo takvog, i vreme je muke Jakovljeve, ipak }e se izbaviti iz nje.

30:8 Jer u taj dan, govori Gospod nad vojskama, slomi}u jaram njegov s vrata tvog, i sveze tvoje pokida}u; i ne}e ga vi{e tu|ini nagoniti da im slu`i.

30:9 Nego }e slu`iti Gospodu Bogu svom i Davidu caru svom, kog }u im podignuti.

30:10 Ti se dakle ne boj, Jakove slugo moj, govori Gospod, i ne pla{i se, Izrailju; jer, evo, ja }u te izbaviti iz daleke zemlje, i seme tvoje iz zemlje ropstva tvog, i Jakov }e se vratiti i po~ivati, i bi}e miran, i niko ga ne}e pla{iti.

30:11 Jer sam ja s tobom, govori Gospod, da te izbavim; i u~ini}u kraj svim narodima, me|u koje sam te rasejao, ali tebi ne}u u~initi kraja, nego }u te pokarati s merom, a ne}u te ostaviti sa svim bez kara.

30:12 Jer ovako veli Gospod: Smrtan je polom tvoj i rana tvoja ljuta.

30:13 Nema nikoga koji bi se primio tvoje stvari da te le~i, nema leka koji bi ti pomogao.

30:14 Svi koji te ljube zaboravi{e te, ne tra`e te, jer te udarih udarcem neprijateljskim, karom `estokim, za mno{tvo bezakonja tvog, za silne grehe tvoje.

30:15 Za{to vi~e{ radi rane svoje, smrtnog bola svog? Za mno{tvo bezakonja tvog, za silne grehe tvoje ~inim ti to.

30:16 Ali svi koji te pro`diru, pro`dre}e se, i neprijatelji tvoji svikoliki oti}i }e u ropstvo, i koji te gaze, bi}e poga`eni, i sve koji te plene, da}u ih da se oplene.

30:17 Jer }u te isceliti, i rane }u ti izle~iti, govori Gospod, jer te zva{e oteranom: Sionom, kog niko ne tra`i.

30:18 Ovako veli Gospod: Evo, ja }u povratiti iz ropstva {atore Jakovljeve i smilova}u se na stanove njegove; i grad }e se sazidati na mestu svom, i dvor }e stajati na svoj na-in.

30:19 I iz njih }e izlaziti hvale i glas ljudi veselih, jer }u ih umno`iti, i ne}e se umanjivati, i uzvisi}u ih, i ne}e se poniziti.

30:20 I sinovi }e njegovi biti kao pre, i zbor }e njegov biti utvr | en preda mnom, i pohodi}u sve koji mu ~ine silu.

30:21 I knez }e njihov biti od njih, i vladalac }e njihov izlaziti isred njih; i da}u mu da pristupa, i pristupa}e k meni; jer ko je taj koji se usu | uje pristupiti k meni? Govori Gospod.

30:22 I bi}ete mi narod, i ja }u vam biti Bog.

30:23 Gle, vihor Gospodnji, gnev, izi}i }e, vihor, koji ne prestaje, pa}e na glavu bezbo`nicima.

30:24 Ne}e se povratiti `estoki gnev Gospodnji dokle ne u~ini i izvri {ta je naumio u srcu svom; na posletku }ete razumeti to.

GLAVA 31

U to vreme, govori Gospod, ja }u biti Bog svim porodicama Izrailjevim, i oni }e mi biti narod.

31:2 Ovako veli Gospod: Narod {to osta od ma~a na | e milost u pustinji, kad i | ah da dam odmor Izrailju.

31:3 Oдавna mi se javlja}e Gospod. Ljubim te ljubavlju ve~nom, zato ti jednako ~inim milost.

31:4 Opet }u te sazidati, i bi}e{ sazidana, devojkо Izrailjeva, opet }e{ se veseliti bubnjevim svojim, i izlazi}e{ sa zborom igra~kim.

31:5 Opet }e{ saditi vinograde na brdima samarijskim, sadi}e vinogradari i je}e rod.

31:6 Jer }e do}i dan kad }e vikati ~uvari na gori Jefremovoj: Ustanite, da idemo na Sion, ka Gospodu Bogu svom.

31:7 Jer ovako veli Gospod: Pevajte veselo radi Jakova, i podvikujte radi glave narodima; javljajte, hvalite i govorite: Spasi, Gospode, narod svoj, ostatak Izrailjev.

31:8 Evo, ja }u ih dovesti iz zemlje severne, i sabra}u ih s krajeva zemaljskih, i slepog i hromog, i trudnu i porodilju, sve zajedno, zbor veliki vrati}e se ovamo.

31:9 I}i }e pla~u}i, i s molitvama }u ih dovesti natrag; vodi}u ih pokraj potoka pravim putem, na

kome se ne}e spoticati; jer sam Otac Izrailju, i Jefrem je prvenac moj.

31:10 ^ujte, narodi, re~ Gospodnju, i javljajte po dalekim ostrvima i recite: Koji raseja Izrailja, skupi}e ga, i ~uva}e ga kao pastir stado svoje.

31:11 Jer iskupi Gospod Jakova, i izbavi ga iz ruku ja~eg od njega.

31:12 I do}i }e i peva}e na visini sionskoj, i ste}i }e se k dobru Gospodnjem, k `itu, k vinu i k ulju, k jaganjcima i teocima; i du{a }e im biti kao vrt zaliven, i ne}e vi{e tu`iti.

31:13 Tada }e se veseliti devojka u kolu, i momci i starci zajedno, i promeni}u `alost njihovu na radost, i ute{i}u ih, i razveseli}u ih po `alosti njihovoj.

31:14 I napita}u sve{tenicima du{u pretilinom, i narod }e se moj nasititi dobra mog, govori Gospod.

31:15 Ovako veli Gospod: Glas u Rami ~u se, naricanje i pla~ veliki; Rahilja pla~e za decom svojom, ne}e da se ute{i za decom svojom, jer ih nema.

31:16 Ovako veli Gospod: Ustavi glas svoj od pla~a i o~i svoje od suza, jer ima plata delu tvom, govori Gospod, i oni }e se vratiti iz zemlje neprijateljske.

31:17 I ima{ nada za posledak, govori Gospod, da }e se vratiti sinovi tvoji na me | e svoje.

31:18 ^ujem doista Jefrema gde tu`i: Pokarao si me, te sam pokaran kao june neuko; obrati me da se obratim, jer si Ti Gospod Bog moj.

31:19 Jer po{to se obratih, pokajah se; i po{to se nau~ih, udarih se po bedru; jer se posramih i stidim se {to nosim sramotu mladosti svoje.

31:20 Nije li mi Jefrem mio sin? Nije li dete predrago? Od kad govorih protiv njega, jednako ga se opominjem; zato je srce moje ustreptalo njega radi, doista }u se smilovati na nj, govori Gospod.

31:21 Podigni znake, nanesi gomile kamenja, zapamti put kojim si i{la; vrati se, devojko Izrailjeva, vrati se u gradove svoje.

31:22 Dokle }e{ lutati, k}eri odmetnice! Jer je Gospod u~inio ne{to novo na zemlji: `ena }e opkoliti ~oveka.

31:23 Ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: Jo{ }u ovu re~ govoriti u zemlji Judinoj i u gradovima njegovim kad natrag dovedem roblje njihovo: Gospod da te blagoslovi, stane pravde, sveta goro!

31:24 Jer }e se naseliti u njoj Juda, i svi gradovi njegovi, i ratari i koji idu za stadom.

31:25 Jer }u napojiti umornu du{u, i nasititi svaku klonulu du{u.

31:26 U tom se probudih i pogledah, i san mi be{e sladak.

31:27 Evo idu dani, govori Gospod, kad }u zasejati dom Izrailjev i dom Judin semenom ~ove~ijim i semenom od stoke.

31:28 I kao {to sam pazio na njih da ih istrebljujem i razvaljujem, i kvarim i zatirem i mu~im, tako }u paziti na njih da ih sazidam i posadim, govori Gospod.

31:29 U te dane ne}e se vi{e govoriti: Oci jedo~e kiselo gro` |e, a sinovima trnu zubi.

31:30 Nego }e svaki za svoje grehe poginuti; ko god jede kiselo gro` |e, tome }e zubi trnuti.

31:31 Evo, idu dani, govori Gospod, kad }u u~initi s domom Izrailjevim i s domom Judinim nov zavet,

31:32 Ne kao onaj zavet, koji u~inili su ocima njihovim, kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje misirske, jer onaj zavet moj oni pokvari{e, a ja im bijah mu`, govori Gospod.

31:33 Nego ovo je zavet {to }u u~initi s domom Izrailjevim posle ovih dana, govori Gospod: metnu }u zavet svoj u njih, i na srcu njihovom napisa }u ga, i bi }u im Bog i oni }e mi biti narod.

31:34 I ne}e vi{e u~iti prijatelj prijatelja ni brat brata govore}i: Poznajte Gospoda; jer }e me znati svi od malog do velikog, govori Gospod; jer }u im oprostiti bezakonja njihova, i greha njihovih ne }u vi{e pominjati.

31:35 Ovako veli Gospod, koji daje sunce da svetli danju, i uredbe mesecu i zvezdama da svetle no }u, koji raskida more i bu~e vali njegovi, kome je ime Gospod nad vojskama:

31:36 Ako tih uredaba nestane ispred mene, govori Gospod, i seme }e Izrailjevo prestati biti narod preda mnom na vek.

31:37 Ovako veli Gospod: Ako se mo`e izmeriti nebo gore i izvideti temelji zemaljski dole, tada }u i ja odbaciti sve seme Izrailjevo za sve {to su u~inili, veli Gospod.

31:38 Evo idu dani, govori Gospod, u koje }e se sazidati Gospodu ovaj grad od kule Ananeilove do vrata na uglu.

31:39 I jo{ }e dalje oti }i u`e mera~ko do huma Gariva i obrnu }e se na Goat.

31:40 I sva dolina od mrtvih telesa i pepela, i sva polja sve do potoka Kedrona, do ugla konjskih vrata k istoku, bi }e svetinja Gospodu; ne }e se razvaliti ni potrti doveka.

GLAVA 32

Re~ koja do |e Jeremiji od Gospoda desete godine Sedekije cara Judinog, koje je osamnaesta godina Navuhodonosorova;

32:2 A tada vojska cara vavilonskog be{e opkolila Jerusolim, i prorok Jeremija be{e zatvoren u tremu od tamnice, koja be{e u dvoru cara Judinog.

32:3 Jer ga zatvori Sedekija, car Judin, govore}i: Za{to da prorokuje{ govore}i: Ovako veli Gospod: Evo, ja }u predati taj grad u ruke caru vavilonskom i uze }e ga?

32:4 I Sedekija car Judin ne }e ute }i iz ruku haldejskih, nego }e zacelo biti predan u ruke caru vavilonskom, i usta }e ovog govoriti s ustima onog, o~i }e se ovog videti s o~ima onog.

32:5 I odve }e Sedekiju u Vavilon, te }e ostati onde dokle ga ne pohodim, govori Gospod; ako se bijete s Haldejcima, ne }ete biti sre }ni.

32:6 Re~e, dakle, Jeremija: Do |e mi re~ Gospodnja govore}i:

32:7 Evo, Anameilo, sin Saluma strica tvog, ide k tebi da ti ka`e: Kupi njivu moju {to je u Anatotu, jer ti ima{ po srodstvu pravo da je kupi{.

32:8 I do |e k meni Anameilo, sin strica mog, po re~i Gospodnjoj u tremu od tamnice, i re~e mi: Haj-

de kupi moju njivu {to je u Anatotu u zemlji Veni-jaminovoj, jer tebi pripada po nasledstvu i ti ima{ pravo otkupiti je; kupi. I razumeh da je re~ Gospo-dnja.

32:9 I kupih od Anameila, sina strica svog tu njivu koja je u Anatotu, i izmerih mu novce, sedamnaest sikala srebra.

32:10 I napisah knjigu, i zape~atih, i uzeh svedoke izmeriv{i novce na meru.

32:11 I uzeh knjigu o kupovini zape~a}enu po zakonu i uredbama, i otvorenu,

32:12 I dadoh knjigu o kupovini Varuhu, sinu Nirije sina Masijinog, pred Anameilom bratu~edom svojim i pred svedocima koji se potpisa{e na knjizi o kupovini i pred svim Judejcima koji se |ahu u tremu od tamnice.

32:13 I zapovedih Varuhu pred njima govore}i:

32:14 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: Uzmi ovu knjigu, knjigu o kupovini, zape~a}enu i ovu knjigu otvorenu, i metni ih u zemljan sud da ostanu dugo vremena.

32:15 Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: Jo{ }e se kupovati ku}e i njive i vinogradi u ovoj zemlji.

32:16 I dav{i knjigu o kupovini Varuhu, sinu Nirijinom, pomolih se Gospodu govore}i:

32:17 Ah, Gospode Gospode! Eto, Ti si stvorio nebo i zemlju silom svojom velikom i mi{icom svojom podignutom; ni{ta nije Tebi te{ko.

32:18 ^ini{ milost na hiljadama, i vra}a{ za bezakonje ota~ko u nedra sinovima njihovim nakon njih; Bo`e veliki, silni, kome je ime Gospod nad vojskama;

32:19 Veliki u namerama i silni u delima; jer su o~i Tvoje otvorene na sve puteve ljudske da da{ svakome prema putevima njegovim i prema plodu dela njegovih;

32:20 Koji si ~inio znake i ~udesu do danas u zemlji misirskoj i u Izrailju i me|u svim ljudima, i stekao si sebi ime kako je danas;

32:21 Jer si izveo narod svoj Izrailja iz zemlje misirske znacima i ~udesima i rukom krepkom i mi{icom podignutom i strahotom velikom;

32:22 I dao si im ovu zemlju, za koju se zakle ocima njihovim da }e{ im je dati, zemlju gde te~e mleko i med.

32:23 Ali u{av{i u nju i naslediv{i je ne poslu{a}e glas Tvoj, i po Tvom zakonu ne hodi{e, i {ta si im god zapovedio da ~ine, ne ~ini{e, zato si u~inio te ih sna|e sve ovo zlo.

32:24 Evo, opkopi do|o{e do grada da ga uzmu; i od ma~a i gladi i pomora grad }e se dati u ruke Haldejcima koji ga biju; i {ta si god rekao, zbiva se, eto vidi{.

32:25 A Ti mi veli{, Gospode, Gospode: Kupi tu njivu za novce i uzmi svedoke, a grad se predaje u ruke Haldejcima.

32:26 Tada do|e re~ Gospodnja Jeremiji govore}i:

32:27 Gle, ja sam Gospod Bog svakog tela, eda li je meni {ta te{ko?

32:28 Za to ovako veli Gospod: Evo ja dajem taj grad u ruke Haldejcima i u ruke Navuhodonosoru caru vavilonskom da ga uzme.

32:29 I Haldejci koji biju taj grad u}i }e u nj, i upali}e ognjem taj grad i spali}e ga i ku}e gde na krovovima kadi{e Valu i liva{e nalive bogovima drugim da bi me razgnevili.

32:30 Jer sinovi Izrailjevi i sinovi Judini ~ini{e od detinjstva svog samo {ta je zlo preda mnom, i sinovi Izrailjevi samo me gnevi{e delima ruku svojih, govori Gospod.

32:31 Jer taj grad be{e mi na gnev i na srdnju otkad ga sazida{e do danas da bih ga odbacio ispred sebe,

32:32 Za sve zlo sinova Izrailjevih i sinova Judinih {to ~ini{e gneve}i me, oni, carevi njihovi, knezovi njihovi, sve{tenici njihovi i proroci njihovi, Judejci i Jerusalimljani.

32:33 I okrenu{e mi le|a, a ne lice, i kad ih u~ah za rana jednako, ne poslu{a{e da bi primili nauku.

32:34 Nego metnu{e svoje gadove u dom koji se zove mojim imenom i oskvrni{e ga.

32:35 I sagraadi{e visine Valu {to su u dolini sina Enomovog da vode sinove svoje i k}eri svoje Mo-

lohu, {to im ja ne zapovedih niti mi do|e na um, da bi ~inili taj gad, i tako Judu navodili na greh.

32:36 Ali zato opet ovako veli Gospod Bog Izra- iljev za taj grad za koji velite da }e se dati u ruke caru vavilonskom od ma~a i gladi i pomora:

32:37 Evo, ja }u ih sabrati iz svih zemalja u koje ih razagnah u gnevu svom i u jarosti svojoj i u ve- likoj ljutini, i dove{}u ih opet na ovo mesto i u- ini- ti da nastavaju bez straha.

32:38 I bi}e mi narod i ja }u im biti Bog.

32:39 I da}u im jedno srce i jedan put da bi me se bojali uvek na dobro svoje i sinova svojih nakon njih.

32:40 I u- ini}u s njima zavet ve~an, da se ne }u odvratiti od njih ~ine}i im dobro, i da}u im strah svoj u srce da ne odstupe od mene.

32:41 I radova}u im se ~ine}i im dobro i zasadi- }u ih u ovoj zemlji tvrdo svim srcem svojim i svom du{om svojim.

32:42 Jer ovako veli Gospod: Kao {to sam do- veo na taj narod sve ovo zlo veliko, tako }u dovesti na njih sve dobro koje im obri- em.

32:43 Tada }e se kupovati njive u ovoj zemlji, za koju vi ka`ete da je pusta i da nema u njoj ni `i- vin~eta i da je dana u ruke Haldejcima.

32:44 Kupova}e njive za novce, i pisa}e knjige i pe~atiti i uzimati svedoke u zemlji Venijaminovoj i po okolini jerusalimskoj i u gradovima Judinim i u gradovima po gorama i u gradovima po ravnici i u gradovima ju`nim, jer }u povratiti roblje njihovo, govori Gospod.

GLAVA 33

I do|e re~ Gospodnja Jeremiji drugi put dok jo{ be{e zatvoren u tremu od tamnice, govore}i:

33:2 Ovako veli Gospod koji ~ini to, Gospod koji ude{ava i potvr|uje to, kome je ime Gospod:

33:3 Zovi me, i odazva}u ti se, i kaza}u ti velike i tajne stvari, za koje ne zna{.

33:4 Jer ovako veli Gospod Bog Izrailjev za do- move ovog grada i za domove careva Judinim koji }e se razvaliti opkopima i ma~em,

33:5 I za one koji do|o{e da se biju s Haldejci- ma, ali }e ih napuniti mrtvim telesima ljudi koje }u pobiti u gnevu svom i u jarosti svojoj odvrativ{i li- ce svoje od toga grada za svu zlo}u njihovu;

33:6 Evo, ja }u ga isceliti i zdravlje mu dati, isceli}u ih i pokaza}u im obilje mira, postojanog mira.

33:7 Jer }u povratiti roblje Judino i roblje Izrai- ljevo, i sazida}u ih kao pre.

33:8 I o- isti}u ih od svakog bezakonja njihova kojim mi sagre{i{e, i oprost}u im sva bezakonja njihova, kojima mi sagre{i{e i kojima se odmetnu- {e od mene.

33:9 I bi}e mi milo ime i hvala i slava u svih na- roda na zemlji koji }e ~uti za sve dobro {to }u im u- initi, i upla{i}e se i drhta}e radi svega dobra i ra- di svega mira {to }u im ja dati.

33:10 Ovako veli Gospod: Na ovom mestu, za koje vi velite da je pusto i nema u njemu ni ~oveka ni `ivin~eta, u gradovima Judinim i po ulicama je- rusalimskim opustelim da nema ~oveka ni stanov- nika ni `ivin~eta, opet }e se ~uti

33:11 Glas radostan i glas veseo, glas `enikov i glas nevestin, glas onih koji }e govoriti: Slavite Gospoda nad vojskama, jer je dobar Gospod, jer je do veka milost Njegova; koji }e prinostiti prinose zahvalne u domu Gospodnjem; jer }u vratiti roblje ove zemlje kao {to je bilo pre, govori Gospod.

33:12 Ovako veli Gospod nad vojskama: Na ovom mestu pustom, gde nema ~oveka ni `ivin~eta, i u svim gradovima njegovim opet }e biti torovi pastirski da po~ivaju stada.

33:13 U gradovima po gorama, u gradovima po ravnici i u gradovima ju`nim i u zemlji Venijami- novoj i oko Jerusalima i po gradovima Judinim opet }e prolaziti stada ispod ruku broja~evih, veli Gospod.

33:14 Evo, idu dani, govori Gospod, kad }u izvr{iti ovu dobru re~ koju rekoh za dom Izrailjev i za dom Judin.

33:15 U te dane i u to vreme u- ini}u da prokljia Davidu klica prava, koja }e ~initi sud i pravdu na zemlji.

33:16 U te dane spa{}e se Juda, i Jerusalem }e stajati bez straha, i zva}e se: Gospod pravda na{a.

33:17 Jer ovako veli Gospod: Ne}e nestati Davidu ~oveka koji bi sedeo na prestolu doma Izrailjevog.

33:18 Na sve{tenicima Levitima ne}e nestati preda mnom ~oveka koji bi prinosisio `rtvu paljenicu i palio dar i klao `rtvu do veka.

33:19 Po tom do|e re~ Gospodnja Jeremiji govore}i:

33:20 Ovako veli Gospod: Ako mo`ete ukinuti zavet moj za dan i zavet moj za no} da ne bude dana ni no}i na vreme,

33:21 Onda }e se ukinuti i moj zavet s Davidom, slugom mojim, da nema sina koji bi carovao na prestolu njegovom, i s Levitima sve{tenicima slugama mojim.

33:22 Kao {to se ne mo`e izbrojati vojska nebeska ni izmeriti pesak morski, tako }u umno`iti seme Davida sluge svog i Levita sluga svojih.

33:23 Opet do|e re~ Gospodnja Jeremiji govore}i:

33:24 Nisi li video {ta re~e taj narod govore}i: Dve porodice, koje be{e izabrao Gospod, odbaci ih? I ru`e moj narod kao da ve} nije narod pred njima.

33:25 Ovako veli Gospod: Ako nisam postavio zaveta svog za dan i za no} i uredbe nebesima i zemlji,

33:26 Onda }u i seme Jakovljevo i Davida sluge svog odbaciti da ne uzimam od semena njegovog one koji }e vladati semenom Avramovim, Isakovim i Jakovljevim; jer }u povratiti roblje njihovo i smilova}u se na njih.

GLAVA 34

Re~ koja do|e Jeremiji od Gospoda, kad Nuhodonosor car vavilonski i sva vojska njegova, i sva carstva zemaljska koja behu pod njegovom vlašću, i svi narodi vojevahu na Jerusalem i na sve gradove njegove, i re~e:

34:2 Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Idi i ka`i Sedekiji, caru Judinom, i reci mu: Ovako veli Gospod: Evo, ja }u predati taj grad u ruke caru vavilonskom, i on }e ga spaliti ognjem.

34:3 A ti ne}e{ ute}i iz njegove ruke, nego }e{ biti uhva}en i predan u njegove ruke, i o~i }e se tvoje videti s o~ima cara vavilonskog i njegova }e usta govoriti s tvojim ustima, i oti}i }e{ u Vavilon.

34:4 Ali ~uj re~ Gospodnju, Sedekija care Judin; ovako veli Gospod za te: Ne}e{ poginuti od ma~a.

34:5 Nego }e{ umreti na miru, i kao {to pali{e ocima tvojim, pre|a{njim carevima, koji su bili pre tebe, tako }e paliti i tebi, i narica}e za tobom: Jaoh gospodar! Jer ja rekoh ovo, govori Gospod.

34:6 I kaza Jeremija prorok Sedekiji caru Judinom sve ove re~i u Jerusalemu.

34:7 A vojska cara vavilonskog udara{e na Jerusalem i na sve ostale gradove Judine, na Lahis i Aziku, jer ti behu ostali tvrdi gradovi izme|u gradova Judinih.

34:8 Re~ koja do|e Jeremiji od Gospoda kad car Sedekija u~ini zavet sa svim narodom koji be{e u Jerusalemu da im proglasi slobodu,

34:9 Da svaki otpusti slobodnog roba svog i robinju svoju, Jevrejina i Jevrejku, da ni u koga ne bude rob Judejac, brat njegov.

34:10 I poslu{a{e svi knezovi i sav narod, koji prista na zavet, da svaki otpusti slobodnog roba svog i robinju svoju, da im ne budu vi{e robovi, poslu{a{e i otpusti{e.

34:11 A posle, opet, sta{e uzimati robove i robinje, koje behu otpustili na volju, i nagoni{e ih da im budu robovi i robinje.

34:12 I do|e re~ Gospodnja Jeremiji od Gospoda govore}i:

34:13 Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Ja u~inih zavet s ocima va{im kad vas izvedoh iz zemlje misirske, iz doma ropskog, govore}i:

34:14 Kad se svr{uje sedma godina, otpu{tajte svaki brata svog Jevrejina koji ti se bude prodao i slu`io ti {est godina, otpusti ga slobodnog od sebe. Ali ne poslu{a{e me oci va{i niti prignu{e uha svog.

34:15 I vi se beste sada obratili i u~inili {ta je pravo preda mnogom proglasiv{i slobodu svaki bli`njemu svom, u~iniv{i zavet preda mnogom u domu koji se zove mojim imenom.

34:16 Ali udariste natrag i pogrdiste ime moje uzev{i opet svaki roba svog i robinju svoju, koje beste otpustili slobodne na njihovu volju, i nateraste ih da vam budu robovi i robinje.

34:17 Zato ovako veli Gospod: Vi ne poslu{aste mene da proglasite slobodu svaki bratu svom i bli`njemu svom; evo, ja progla{ujem slobodu suprot vama, govori Gospod, ma~u, pomoru i gladi, i preda}u vas da se potucate po svim carstvima zemaljskim.

34:18 I preda}u ljude koji prestupi{e moj zavet, koji ne izvr{i{e re~i zaveta koji u~ini{e preda mnogom, rasekav{i tele na dvoje i pro{av{i izme|u polovina,

34:19 Knezove Judine i knezove jerusalimske, dvorane i sve{tenike i sav narod ove zemlje, koji pro|o{e izme|u polovina onog teleta,

34:20 Preda}u ih u ruke neprijateljima njihovim i u ruke onima koji tra`e du{u njihovu, i mrtva }e tela njihova biti hrana pticama nebeskim i zverima zemaljskim.

34:21 I Sedekiju, cara Judinog, i knezove njegove preda}u u ruke neprijateljima njihovim i u ruke onima koji tra`e du{u njihovu, u ruke vojsci cara vavilonskog, koja se vratila od vas.

34:22 Evo, ja }u im zapovediti, veli Gospod, i dove}u ih opet na ovaj grad, i bi}e ga i uze}e ga i spali}e ga ognjem; i gradove Judine obrati}u u pu{to{ da niko ne}e stanovati u njima.

GLAVA 35

Re~ koja do|e Jeremiji od Gospoda u vreme Joakima, sina Josijinog cara Judinog, govore{i:

35:2 Idi k domu sinova Rihavovih i govori s njima, te ih dovedi u dom Gospodnji, u koju klet, i podaj im vina, neka piju.

35:3 Tada uzeh Jazaniju, sina Jeremije, sina Hovasijinog i bra}u njegovu i sve sinove i sav dom sinova Rihavovih.

35:4 I dovedoh ih u dom Gospodnji, u klet sinova Anana sina Igdalijinog ~oveka Bo`ijeg, koja je do kleti knezovske, nad kle}u Masije sina Salumovog, vratara.

35:5 I metnuh pred sinove doma Rihavovog kr~age pune vina, i ~a{e, pa im rekoh: Pijte vino.

35:6 A oni reko{e: Ne}emo piti vina, jer Jonadav, sin Rihavov, otac na{ zabranio nam je rekav{i: Ne pijte vina, ni vi ni sinovi va{i do veka;

35:7 I ku}e ne gradite, ni semena sejte, ni vinograda sadite niti ga dr`ite, nego u {atorima `ivite svega veka svog, da biste dugo `iveli na zemlji, gde ste do{ljadi.

35:8 I poslu{asmo glas Jonadava, sina Rihavovog oca svog, u svemu {to nam zapovedi da ne pijemo vino svega veka svog, ni mi ni na{e `ene, ni sinovi na{i ni k}eri na{e,

35:9 Ni da gradimo ku}a da u njima `ivimo, ni da imamo vinograda ni njive ni useva.

35:10 Nego `ivimo u {atorima, i slu{amo i ~inimo sve kako nam je zapovedio Jonadav, otac na{.

35:11 A kad do|e Navuhodonosor, car vavilonski, u ovu zemlju, rekosmo: Hajde da otidemo u Jerusalem ispred vojske haldejske i vojske sirske; i tako ostasmo u Jerusalemu.

35:12 Tada do|e re~ Gospodnja Jeremiji govore{i:

35:13 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: Idi reci Judejcima i Jerusalimljanima: Zar ne}ete da primite nauke da slu{ate re~i moje? Govori Gospod.

35:14 Izvr{uju se re~i Jonadava, sina Rihavovog, koji zabrani sinovima svojim da ne piju vina, i ne piju vina do danas, nego slu{aju zapovest oca svog; a ja vam govorih zarana jednako, a vi me ne poslu{aste.

35:15 I slah k vama sve sluge svoje proroke zarana jednako govore{i: Vratite se svaki sa svog puta zlog, i popravite dela svoja i ne idite za drugim bogovima slu`e{i im, pak }ete ostati u zemlji koju

sam dao vama i ocima vašim, ali ne prignuste uha svog niti me poslušate.

35:16 Da, sinovi Jonadava sina Rihavovog izvršuju zapovest oca svog što im je zapovedio, a taj narod ne sluša mene.

35:17 Zato ovako veli Gospod Bog nad vojskama, Bog Izrailjev: Evo, ja ću pustiti na Judu i na sve stanovnike jerusalimske sve zlo što izrekoh za njih; jer im govorah, a oni ne poslušajte, i zвах ih a oni se ne odazvate.

35:18 A porodici Rihavovoj reče Jeremija: Ovakovo veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: [to slušate zapovest Jonadava oca svog i držite sve zapovesti njegove i činite sve kako vam je zapovedio,

35:19 Zato ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: Neće nestati Jonadavu, sinu Rihavovom čoveka koji bi stajao preda mnom do veka.

GLAVA 36

A četvrte godine Joakima, sina Josijinog cara Judinog, dođe ova reč Jeremiji od Gospoda govoreći:

36:2 Uzmi knjigu i napiši u nju sve reči koje sam ti rekao za Izrailja i Judu i za sve narode, od kada ti počeh govoriti, od vremena Josijinog, do danas;

36:3 Eda bi čuo dom Judin sve zlo koje im mislim učiniti i vratio se svak sa svog zlog puta, da bih im oprostio bezakonje i greh njihov.

36:4 Tada Jeremija dozva Varuha, sina Nirijinog, i napisao Varuh u knjigu iz usta Jeremijinih sve reči Gospodnje koje mu govori.

36:5 Potom zapovedi Jeremija Varuhu govoreći: Meni nije slobodno, te ne mogu otići u dom Gospodnji.

36:6 Nego idi ti, i pročitaj iz knjige koju si napisao iz mojih usta, reči Gospodnje, narodu u domu Gospodnjem u dan posni, i svim Judejcima koji dođu iz gradova svojih pročitaj;

36:7 Ne bi li, moleži se, pripali ka Gospodu i vratili se svaki sa svog puta zlog, jer je velik gnev i jarost što je Gospod izrekao za taj narod.

36:8 I učini Varuh, sin Nirijin, sve kako mu zapovedi prorok Jeremija, i pročita iz knjige reči Gospodnje u domu Gospodnjem.

36:9 A pete godine Joakima sina Josijinog cara Judinog meseca devetog, oglašio je post pred Gospodom svemu narodu jerusalimskom i svemu narodu koji dođe iz gradova Judinih u Jerusalem.

36:10 I pročita Varuh iz knjige reči Jeremijine u domu Gospodnjem, u kleti Gemarije, sina Safanovog pisara, u gornjem tremu kod novih vrata doma Gospodnjeg pred svim narodom.

36:11 A kad dođe Mihej, sin Gemarije, sina Safanovog, sve reči Gospodnje iz knjige,

36:12 On siđe u dom carev u klet pisarevu, i gde, onde se našu svi knezovi, Elisama pisar, i Delaja sin Semajin, i Elnatan sin Ahvorov, i Gemarija sin Safanov, i Sedekija sin Ananijin, i svi knezovi.

36:13 I kaza im Mihej sve reči što čuo kad Varuh čitao knjigu narodu.

36:14 Tada svi knezovi poslaše k Varuhu Judija, sina Natanije sina Selemije, sina Husijevog, i poručih mu: Knjigu koju si čitao narodu uzmi u ruku i dođi ovamo. I uze knjigu u ruku Varuh, sin Nirijin, i dođe k njima.

36:15 I oni mu rekoše: Sedi i pročitaj da čujemo. I Varuh im je pročita.

36:16 A kad čuše sve one reči, svi se uplaših i rekoše Varuhu: Kazaćemo caru sve te reči.

36:17 I zapitah Varuha govoreći: Kaži nam kako si napisao sve te reči iz usta njegovih.

36:18 A Varuh im reče: Iz usta svojih kaziva mi sve te reči, a ja pisah u knjigu mastilom.

36:19 Tada rekoše knezovi Varuhu: Idi, sakrij se i ti i Jeremija, da niko na zna gde ste.

36:20 Potom otidoše k caru u trem ostavivši knjigu u kleti Elisame pisara, i kazaše caru sve te reči.

36:21 A car poslao Judija da donese knjigu; i donese je iz kleti Elisame pisara, i stade čitati Judije

pred carem i pred svim knezovima koji stajahu oko cara.

36:22 A car se |a{e u zimnoj ku}i devetog meseca, i pred njim be{e `ivo ugljeklje.

36:23 I kad Judije pro~ita tri ~etiri lista, ise~e je car no`em pisarskim, i baci u ogranj na `eravicu, te izgore sva knjiga ognjem na `eravici.

36:24 Ali se ne upla{i{e, niti razdre{e haljine svoje car niti koji od sluga njegovih ~uv{i sve one re~i.

36:25 I premda Elnatan i Delaja i Gemarija moljahu cara da ne pali knjigu, on ih ne poslu{a.

36:26 Nego zapovedi car Jerameilu, sinu carevom i Seraji sinu Azrilovom i Selemiji sinu Avdilovom, da uhvate Varuha pisara i Jeremiju proroka; ali ih sakri Gospod.

36:27 I do |e re~ Gospodnja Jeremiji, po{to car sa`e`e knjigu i re~i koje napisu Varuh iz usta Jeremijinih, govore}i:

36:28 Uzmi opet drugu knjigu, i napi{i u nju sve pre |a{nje re~i koje behu u prvoj knjizi, koju sa`e`e Joakim car Judin.

36:29 A za Joakima cara Judinog reci: Ovako veli Gospod: Ti si sa`egao onu knjigu govore}i: Za{to si napisao u njoj i rekao: Do}i }e car vavilonski i zatrti ovu zemlju i istrebiti iz nje i ljude i stoku?

36:30 Zato, ovako veli Gospod za Joakima cara Judinog: Ne}e imati nikoga ko bi sedeo na prestolu Davidovom, i mrtvo }e telo njegovo biti ba~eno na pripeku obdan i na mraz obno}.

36:31 Jer }u pohoditi njega i seme njegovo i sluuge njegove za bezakonje njihovo, i pusti}u na njih i na stanovnike jerusalimske i na Judejce sve zlo, za koje im govori ali ne poslu{a{e.

36:32 I uze Jeremija drugu knjigu, i dade je Varuhu sinu Nirijinom pisaru, a on napisu u nju iz usta Jeremijinih sve re~i {to behu u onoj knjizi, koju sa`e`e Joakim, car Judin ognjem; i jo{ bi dodano k onim mnogo onakvih re~i.

GLAVA 37

Potom carova Sedekija, sin Josijin, mesto Honije, sina Joakimovog, kog postavi carem u zemlji Judinoj Navuhodonosor car vavilonski.

37:2 Ali ni on ni sluge njegove ni narod zemaljski ne slu{ahu re~i Gospodnje koje govora{e preko Jeremije proroka.

37:3 I posla car Sedekija Jehala sina Selemijnog, i Sofoniju sina Masijnog sve{tenika k Jeremiji proroku, te mu reko{e: Pomoli se za nas Gospodu Bogu na{em.

37:4 I Jeremija i |a{e me |u narod i jo{ ga ne behu metnuli u tamnicu.

37:5 I vojska Faraonova izi |e iz Misira, a Haldejci koji bijahu Jerusolim ~uv{i glas o njoj otido{e od Jerusalama.

37:6 A re~ Gospodnja do |e Jeremiji proroku govore}i:

37:7 Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Ovako recite caru Judinom, koji vas je poslao k meni da me pitate: Evo vojska Faraonova koja po |e vama u pomo}, vrati}e se u svoju zemlju, u Misir.

37:8 A Haldejci }e opet do}i i opkoli}e taj grad i uze}e ga i spali}e ga ognjem.

37:9 Ovako veli Gospod: Ne varajte se govore}i: Oti}i }e od nas Haldejci, jer ne}e oti}i.

37:10 I da pobijete svu vojsku haldejsku, koja }e se biti s vama, i da ih ostane nekoliko ranjenika, i oni }e ustati iz svojih {atora i spaliti taj grad ognjem.

37:11 A kad otide vojska haldejska od Jerusalama radi vojske Faraonove,

37:12 Izi |e Jeremija iz Jerusalama da bi oti{ao u zemlju Venijaminovu i uklonio se odande me |u narod.

37:13 Ali, kad be{e na vratima Venijaminovim, onde be{e stare{ina stra`arski po imenu Jereja, sin Selemije sina Ananijnog, te uhvati Jeremiju proroka govore}i: Ti be`i{ ka Haldejcima.

37:14 A Jeremija re~e: Nije istina, ne be`im ka Haldejcima. Ali ga ne hte slu{ati, nego uhvati Jereja Jeremiju i odvede ka knezovima.

37:15 A knezovi se razgneviše na Jeremiju, i izbiše ga, i metnuše ga u tamnicu u kući Jonatana pisara, jer od nje behu na-inili tamnicu.

37:16 A kad Jeremija u|e u jamu, u tamnicu, osta onde dugo vremena.

37:17 Potom posla car Sedekija, te ga izvadi, i upita ga u svojoj kući nasamo, i re-e mu govore}i: Ima li re~ od Gospoda? A Jeremija re-e: Ima. Jo{ re-e: Bi}e{ predan u ruke caru vavilonskom.

37:18 Po tom re~e Jeremija caru Sedekiji: [ta sam ti skrivio ili slugama tvojim ili tom narodu, te me metnuste u tamnicu?

37:19 I gde su va{i proroci koji vam prorokuju govore}i: Ne}e do}i car vavilonski na vas ni na ovu zemlju?

37:20 Sada dakle poslu{aj, care gospodaru moj, pusti preda se molbu moju, nemoj me vra}ati u ku}u Jonatana pisara, da ne umrem onde.

37:21 Tada zapovedi car Sedekija da zatvore Jeremiju u trem od tamnice i da mu daju svaki dan po hleb s ulice hlebarske, dokle traje hleba u gradu. Tako se |a{e Jeremija u tremu od tamnice.

GLAVA 38

A Sefatija, sin Matanov i Godolija sin Pashorov i Juhal sin Selemijin i Pashor sin Malhijin, ~u{e re~i koje govori Jeremija svemu narodu rekav{i:

38:2 Ovako veli Gospod: Ko ostane u tom gradu, poginu}e od ma~a, od gladi ili od pomora; a ko otide ka Haldejcima, osta}e `iv, i du{a }e mu njegova biti mesto plena, i bi}e `iv.

38:3 Ovako veli Gospod: Doista }e taj grad biti predan u ruke vojsci cara vavilonskog, i uze}e ga.

38:4 I reko{e knezovi caru: Da se pogubi taj ~ovek, jer on oslabljava ruke vojnicima koji osta{e u ovom gradu, i ruke svemu narodu govore}i im takve re~i, jer taj ~ovek ne tra`i dobra ovom narodu nego zlo.

38:5 A car Sedekija re-e: Eto, u va{im je rukama; jer car ne mo`e ni{ta nasuprot vama.

38:6 Tada uze{e Jeremiju, i baci{e ga u jamu Malhije sina Amelehovog, koja be{e u tremu od tamnice, i spusti{e Jeremiju o u`ima; a u jami ne be{e vode, nego glib, i Jeremija se uvali u glib.

38:7 Ali kad ~u Avdemeleh Etiopljanin, dvorarin, koji be{e u dvoru carevom, da su metnuli Jeremiju u onu jamu, a car se |a{e na vratima Venjaminovim,

38:8 Izi|e Avdemeleh iz dvora carevog i re-e caru govore}i:

38:9 Care gospodaru moj, zlo u~ini{e ti ljudi u svemu {to u~ini{e Jeremiji proroku baciv{i ga u jamu, jer bi i onde gde je bio od gladi umro, jer nema vi{e hleba u gradu.

38:10 Zato car zapovedi Avdemelehu Etiopljaninu govore}i: Uzmi odavde trideset ljudi i izvadi Jeremiju proroka iz jame dok nije umro.

38:11 Tada uze Avdemeleh ljude, i do|e u dom carev pod riznicu, i uze odande izno{enih haljina i starih rita, i spusti ih Jeremiji u jamu o u`ima.

38:12 I re-e Avdemeleh Etiopljanin Jeremiji: Podmetni te stare haljine i rite pod pazuha ispod u`a. I u~ini Jeremija tako.

38:13 I izvuko{e Jeremiju na u`ima i izvadi{e ga iz jame; i osta Jeremija u tremu od tamnice.

38:14 Potom car Sedekija posla po Jeremiju proroka, te ga dovedo{e preda nj u tre}i ulazak koji be{e u domu Gospodnjem; i re-e car Jeremiji: Zapita}u te ne{to, nemoj mi zatajiti.

38:15 A Jeremija re-e Sedekiji: Da ti ka`em, ne}e{ li me pogubiti? A da te savetujem, ne}e{ me poslu{ati.

38:16 Tada se car Sedekija zakle Jeremiji nasamo govore}i: Tako da je `iv Gospod, koji nam je stvorio ovu du{u, ne}u te pogubiti niti }u te dati u ruke ljudima koji tra`e du{u tvoju.

38:17 Tada Jeremija re-e Sedekiji: Ovako veli Gospod Bog nad vojskama, Bog Izrailjev: Ako otide{ ka knezovima cara vavilonskog, `iva }e ostati du{a tvoja, i grad ovaj ne}e izgoreti ognjem, i tako }e{ ostati u `ivotu ti i dom tvoj.

38:18 Ako li ne otide{ ka knezovima cara vavilonskog, ovaj }e grad biti predan u ruke Haldejci-

ma, koji }e ga spaliti ognjem, i ti ne}e{ pobe}i iz ruku njihovih.

38:19 A car Sedekija re~e Jeremiji: Ja se bojim Judejaca koji su prebegli ka Haldejcima, da me ne predaju u njihove ruke, te }e mi se narugati.

38:20 A Jeremija re~e: Ne}e te predati; poslu{aj glas Gospodnji, koji ti ja govorim, i dobro }e ti biti i `iva }e biti tvoja du{a.

38:21 Ako li ne}e{ da izi|e{, ovo je {ta mi poka- za Gospod:

38:22 Gle, sve `ene koje su ostale u domu cara Judinog, odve{e se ka knezovima cara vavilon- skog, i one }e re}i: Nagovori{e te i prevari{e te pri- jatelj i tvoji; noge ti se uvali{e u glib, a oni se povu- ko{e natrag.

38:23 Sve `ene tvoje i sinovi tvoji odve{e se Haldejcima, i ti ne}e{ ute}i iz ruku njihovih; nego }e{ dopasti u ruke caru vavilonskom, i ovaj }e grad izgoreti ognjem.

38:24 Tada re~e Sedekija Jeremiji: Niko da ne dozna za te re~i, da ne pogine{.

38:25 Ako li knezovi, ~uv{i da sam govorio s to- bom, do|u k tebi i ka`u ti: Ka`i nam {ta si govorio caru, nemoj tajiti od nas, pa te ne}emo pogubiti, i {ta je car tebi govorio?

38:26 Reci im: Ja pripadoh k caru mole}i se da me ne po{alje natrag u dom Jonatanov da umrem onde.

38:27 I do|o{e svi knezovi k Jeremiji i pita{e ga; a on im odgovori sasvim kako mu zapovedi car. I okani{e ga se, jer ne dozna{e ni{ta od toga.

38:28 A Jeremija osta u tremu od tamnice do da- na kad uze{e Jerusolim; i on be{e onde kad uze{e Jerusolim.

GLAVA 39

Devete godine Sedekije, cara Judinog, meseca desetog do|e Navuhodonosor, car vavilon- ski, sa svom vojskom svojom na Jerusolim i stade ga biti.

39:2 Jedanaeste godine Sedekijine, meseca ~e- tvrtog, devetog dana tog meseca provali{e u grad.

39:3 I u|o{e svi knezovi cara vavilonskog, i sta- do{e kod srednjih vrata Nergal-sareser, Samgar-ne- von, Sarsehim, stare{ina nad dvoranima, Nergal- sareser, stare{ina nad vra-ima, i svi drugi knezovi cara vavilonskog.

39:4 A kad ih vide Sedekija car Judin i svi voj- nici, pobego{e i izi|o{e no}u iz grada pokraj vrta carskog, na vrata me|u dva zida; i i|ahu preko po- lja.

39:5 A vojska haldejska gonja{e ih, i sti`e Sede- kiju u polju jerihonskom, i uhvati{i ga dovedo{e ga k Navuhodonosoru caru vavilonskom u Rivlu, u zemlji ematskoj, te mu sudi.

39:6 I zakla car vavilonski sinove Sedekijine u Rivli na njegove o~i, i sve znatne ljude od Jude po- kla car vavilonski.

39:7 Iza toga Sedekiji iskopa o~i, i sveza ga u dvoje verige bronzane, da ga odvede u Vavilon.

39:8 A dom carev i domove narodne popali{e Haldejci ognjem, i zidove jerusalimske raskopa{e.

39:9 A ostatak naroda {to osta u gradu i prebege koji prebego{e k njemu, ostatak naroda {to be{e ostao, odvede Nevuzardan zapovednik stra`arski u Vavilon.

39:10 Samo najsiroma{nije iz naroda, koji ni{ta nemahu, ostavi Nevuzardan zapovednik stra`arski u zemlji Judinog, i dade im tada vinograde i njive.

39:11 A Navuhodonosor, car vavilonski, zapo- vedi za Jeremiju Nevuzardanu zapovedniku stra`arskom govore}i:

39:12 Uzmi ga i gledaj ga dobro, i ne ~ini mu zlo, nego mu ~ini {ta ti god ka`e.

39:13 I posla{e Nevuzardan zapovednik stra`ar- ski i Nevusazvan, stare{ina nad dvoranima, i Ner- gal-sareser, stare{ina nad vra-ima, i svi knezovi ca- ra vavilonskog,

39:14 Posla{e, te uze{e Jeremiju iz trema od ta- mnice, i preda{e ga Godoliji sinu Ahikama sina Safanovog da ga odvede ku}i; tako osta me|u na- rodom.

39:15 A Jeremiji do|e re~ Gospodnja kad be{e zatvoren u tremu od tamnice govore}i:

39:16 Idi i reci Avdemelehu Etiopljaninu govore{i: Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izraeljev: Evo ja }u u~initi da se zbudu re~i moje tome gradu na zlo, a ne na dobro, i navr{i}e se pred tobom u onaj dan.

39:17 Ali }u tebe izbaviti u onaj dan, govori Gospod, i ne}e{ biti predan u ruke ljudima kojih se boji{.

39:18 Jer }u te doista sa~uvati, te ne}e{ pasti od ma~a, i bi}e ti du{a tvoja mesto plena zato {to si se pouzdao u me, govori Gospod.

GLAVA 40

Re~ koja do|e Jeremiji od Gospoda kad ga Nevuzardan zapovednik stra`arski pusti iz Rame uzev{i ga po{to be}e okovan u verige me|u svim robljem jerusalimskim i Judinim, koje se vo|a{e u Vavilon.

40:2 I uzev{i zapovednik stra`arski Jeremiju re~e mu: Gospod Bog tvoj izre~e ovo zlo za ovo mesto;

40:3 I nanese i u~ini kako re~e, jer zgre{i}ste Gospodu i ne slu{aste glas Njegov, zato vas sna|e ovo.

40:4 Ali sada, evo, ja te opratam danas veriga {to su ti na rukama; ako ti je volja po}i sa mnom u Vavilon, hodi, ja }u se brinuti za te; ako li ti nije volja po}i sa mnom u Vavilon, a ti nemoj; evo, sva ti je zemlja otvorena, idi kuda god ho}e{ i kuda ti je drago.

40:5 Ili kad se on jo{ ne vra}a, otidi k njemu, Godoliji sinu Ahikama, sina Safanovog, kog je postavio car vavilonski nad gradovima Judinim, i ostani s njim me|u narodom, ili idi kuda ti je drago. I dade mu zapovednik stra`arski bra{njenice i dar, i otpusti ga.

40:6 I tako do|e Jeremija ka Godoliji, sinu Ahikamovom u Mispu, i osta s njim u narodu, koji jo{ osta u zemlji.

40:7 A sve vojvode {to behu u polju i ljudi njihovi kad ~u}e da je car vavilonski postavio Godoliju, sina Ahikamovog, nad zemljom, i da je na nje-

mu ostavio ljude i `ene i decu izme|u siroma{nog naroda u zemlji, koji ne bi odveden u Vavilon,

40:8 Do|o{e u Mispu ka Godoliji Ismailo sin Netanijin i Joanan i Jonatan sinovi Karijini, i Seraja sin Tanumetov i sinovi Jofije Netofa}anina, i Jezanija sin nekog Maha}anina, oni i ljudi njihovi.

40:9 I zakle se Godolija sin Ahikama sina Safanovog njima i ljudima njihovim govore{i: Ne bojte se slu`be Haldejcima; ostanite u zemlji, i slu`ite caru vavilonskom, i dobro }e vam biti.

40:10 A ja evo }u stajati u Mispi da do~ekujem Haldejce koji }e dolaziti k nama; a vi berite vinograde i vo}e i ulje, i ostavljajte u sudove svoje, i stojte u gradovima svojim koje dr`ite.

40:11 Tako i svi Judejci, koji behu me|u Moavcima i sinovima Amonovim i Edomcima i po svim zemljama, ~uv{i da je car vavilonski ostavio ostatak u Judeji i postavio nad njima Godoliju sina Ahikama sina Safanovog,

40:12 Vrati}e se svi Judejci iz svih mesta kuda behu razagnani, i do|o{e u zemlju Judinu ka Godoliji u Mispu, i nabra}e vina i vo}a vrlo mnogo.

40:13 A Joanan, sin Karijin i sve vojvode {to behu u polju do|o{e ka Godoliji u Mispu,

40:14 I reko}e mu: Zna{ li da je Valis car sinova Amonovih poslao Ismaila sina Netanijinog da te ubije? Ali im ne poverova Godolija, sin Ahikamov.

40:15 Tada Joanan, sin Karijin, re~e Godoliji nasamo u Mispi govore{i: Idem da ubijem Ismaila sina Netanijinog, niko ne}e doznati. Za{to da te ubije i da se raseju svi Judejci koji su se skupili oko tebe i da propadne ostatak Judin?

40:16 Ali Godolija, sin Ahikamov, re~e Joananu sinu Karijinom: Nemoj to ~initi, jer nije istina {ta ka`e{ za Ismaila.

GLAVA 41

A sedmog meseca do|e Ismailo, sin Netanije sina Elisaminog, carskog roda, i knezovi carevi, deset ljudi s njim, ka Godoliji sinu Ahikamovom u Mispu, i jedo}e onde u Mispi s njim.

41:2 Potom usta Ismailo, sin Netanijin i deset ljudi {to behu s njim, i ubi{e ma~em Godoliju, sina Ahikama sina Safanovog; tako pogubi{e onog ko-ga be{e postavio car vavilonski nad zemljom.

41:3 I sve Judejce koji behu s njim, s Godolijom, u Mispi, i Haldejce koji se zateko{e onde, vo-jnike, pobi Ismailo.

41:4 A sutradan, po{to ubi Godoliju, dok jo{ ni-ko ne dozna,

41:5 Do|o{e ljudi iz Sihema, iz Siloma i iz Sa-marije, osamdeset ljudi, obrijane brade i razdrtih haljina i isparani po telu, i imahu u rukama dar i kad, da prinesu u dom Gospodnji.

41:6 Tada Ismailo, sin Netanijin, izi|e im iz Mi-spe na susret i i|a{e pla~u}i, i sretav{i se s njima re~e im: Hodite ka Godoliji, sinu Ahikamovom.

41:7 A kad do|o{e usred grada, pokla ih Ismai-lo, sin Netanijin, s ljudima koji behu s njim i baci ih u jamu.

41:8 A me|u njima se na|e deset ljudi koji reko-{e Ismailu: Nemoj nas pogubiti, jer imamo sakrive-no blago u polju, p{enice i je~ma i ulja i meda. I ostavi ih, i ne pobi ih s bra}om njihovom.

41:9 A jama u koju pobaca Ismailo sva telesa ljudi koje pobi uz Godoliju be{e ona koju na~ini car Asa boje}i se Vase cara Izrailjevog; i Ismailo sin Netanijin napuni je pobijenih ljudi.

41:10 I zarobi Ismailo sav ostatak naroda {to be-{e u Mispi, k}eri careve i sav narod {to be{e ostao u Mispi, nad kojim be{e postavio Nevuzardan za-povednik stra`arski Godoliju, sina Ahikamovog; i zarobiv{i ih Ismailo, sin Netanijin, po|e da pre|e k sinovima Amonovim.

41:11 Ali Joanan, sin Karijin, i sve vojvode {to behu s njim ~u{e sve zlo {to u~ini Ismailo sin Neta-nijin.

41:12 Tada uze{e sve svoje ljude i po|o{e da udare na Ismaila, sina Netanijinog, kog na|o{e kod velike vode u Gavaonu.

41:13 I sav narod {to be{e s Ismailom kad vide Joanana sina Karijinog i sve vojvode {to behu s njim, obradova se,

41:14 I sav narod {to Ismailo zarobi iz Mispe obrnu se i otide k Joananu, sinu Karijinom.

41:15 A Ismailo sin Netanijin pobe`e s osam ljudi od Joanana, i otide k sinovima Amonovim.

41:16 I tako Joanan, sin Karijin i sve vojvode {to behu s njim uze{e sav ostatak naroda {to povra-ti{e od Ismaila, sina Netanijinog, koji ubiv{i Godo-liju, sina Ahikamovog, be{e ih odveo iz Mispe, vo-jnike i `ene i decu i dvorane, i odvedo{e ih iz Ga-vaona;

41:17 I oti{av{i stado{e u gostionici Himamovoj kod Vitlejema; da bi oti{li i pre{li u Misir,

41:18 Radi Haldejaca, jer ih se bojahu, {to Isma-ilo, sin Netanijin, ubi Godoliju, sina Ahikamovog, kog be{e postavio car vavilonski nad zemljom.

GLAVA 42

Po tom do|o{e sve vojvode i Joanan, sin Kari-jin i Jezanija sin Osajin, i sav narod, malo i veliko.

42:2 I reko{e Jeremiji proroku: Pusti preda se na{u molbu, i pomoli se za nas Gospodu Bogu svom, za sav ovaj ostatak, jer nas je ostalo malo od mnogih, kao {to nas o~i tvoje vide,

42:3 Da bi nam pokazao Gospod Bog tvoj put kojim }emo i}i i {ta }emo raditi.

42:4 A Jeremija prorok re~e im: Poslu{a}u; evo, pomoli}u se Gospodu Bogu va{em po va{im re~i-ma, i {ta vam odgovori Gospod kaza}u vam, ne}u vam zatajiti ni re~i.

42:5 A ovo reko{e Jeremiji: Gospod neka nam je svedok, istinit i veran, da }emo ~initi sve {to ti Go-spod Bog tvoj zapovedi za nas.

42:6 Bilo dobro ili zlo, poslu{a}emo re~ Gospo-da Boga svog ka kome te {aljemo, da bi nam dobro bilo kad poslu{amo glas Gospoda Boga svog.

42:7 A posle deset dana do|e re~ Gospodnja Je-remiji;

42:8 Te sazva Joanana, sina Karijinog i sve voj-vode {to behu s njim, i sav narod, malo i veliko,

42:9 I re~e im: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev, ka kome me poslaste da iznesem preda Nj molbu va{u:

42:10 Ako ostanete u ovoj zemlji, sazida}u vas, i ne}u vas razoriti, i nasadi}u vas i ne}u vas istrebiti; jer mi je `ao sa zla koje sam vam u~inio.

42:11 Ne bojte se cara vavilonskog, kog se bojite; ne bojte ga se, govori Gospod, jer sam ja s vama da vas sa~uvam i da vas izbavim iz njegove ruke.

42:12 I u~ini}u vam milost da se smiluje na vas, i vrati vas u zemlju va{u.

42:13 Ako li ka`ete: Ne}emo da ostanemo u toj zemlji, ne slu{aju}i glas Gospoda Boga svog

42:14 Govore}i: Ne, nego idemo u zemlju misirsku, da ne vidimo rat i glas trubni ne ~ujemo i ne budemo gladni hleba, i onde }emo se naseliti,

42:15 Onda ~ujte re~ Gospodnju, koji ste ostali od Jude; ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: Ako vi okrenete lice svoje da idete u Misir i odete da se naselite onde,

42:16 Onde }e vas u zemlji misirskoj stignuti ma~ kog se bojite, i glad, radi koje se brinete, goni}e vas onde u Misiru i onde }ete pomreti.

42:17 I svi ljudi koji su okrenuli lice svoje da idu u Misir da se onde nasele, izginu}e od ma~a i od gladi i od pomora, i nijedan ih ne}e ostati niti }e koji ute}i od zla koje }u pustiti na njih.

42:18 Jer ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: Kao {to se gnev moj i jarost moja izli na stanovnike jerusalimske, tako }e se izliti gnev moj na vas, ako odete u Misir, i bi}ete uklin i ~udo i kletva i rug, i ne}ete vi{e videti ovog mesta.

42:19 Gospod vam govori, ostanci Judini! Ne idite u Misir. Znajte da vam ja svedo~im danas.

42:20 Jer varaste du{e svoje kad me poslaste ka Gospodu Bogu svom rekav{i: Pomoli se za nas Gospodu Bogu na{em, i kako ka`e Gospod Bog na{, javi nam i u~ini}emo.

42:21 A kad vam javih danas, ne}ete da poslu{ate glas Gospoda Boga svog niti i{ta {to mi zapovedi za vas.

42:22 Znajte, dakle, da }ete izginuti od ma~a i od gladi i od pomora na mestu kuda ste radi oti}i da se stanite.

GLAVA 43

A kad izgovori Jeremija svem narodu sve re~i Gospoda Boga njihovog koje mu Gospod Bog njihov zapovedi za njih, sve te re~i,

43:2 Tada Azarija, sin Osajin, i Joanan, sin Karijin i svi oni ljudi oholi reko{e Jeremiji govore}i: Nije istina {ta govori}; nije te poslao Gospod Bog na{ da nam ka`e: Ne idite u Misir da se onde stanite.

43:3 Nego Varuh, sin Nirijin, podgovara te na nas da nas preda u ruke Haldejcima da nas pogube ili da nas presele u Vavilon.

43:4 I tako Joanan, sin Karijin i sve vojvode i sav narod ne poslu{a{e glas Gospodnji da ostanu u zemlji Judinoj.

43:5 Nego Joanan, sin Karijin i sve vojvode uze{e sav ostatak Judin koji se be{e vratio da `ivi u zemlji Judinoj iz svih naroda u koje behu razagnani,

43:6 Ljude i `ene i decu i k}eri careve, i sve du{e {to be{e ostavio Nevuzardan zapovednik stra`arski s Godolijom, sinom Ahikama, sina Safanovog, i Jeremiju proroka i Varuha sina Nirijinog,

43:7 I odo{e u zemlju misirsku, jer ne poslu{a{e glas Gospodnji; i do|o{e do Tafnesa.

43:8 I do|e re~ Gospodnja Jeremiji u Tafnesu govore}i:

43:9 Uzmi u ruke velikog kamenja, i pokrij ga kalom u pe}i za opeke {to je na vratima doma Faraonovog u Tafnesu da vide Judejci;

43:10 I reci im: Ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: Evo, ja }u poslati i dovesti Nauhodonosora cara vavilonskog, slugu svog, i metnu}u presto njegov na ovo kamenje koje sakrih, i razape}e carski {ator svoj na njemu.

43:11 Jer }e do}i i zatrti zemlju misirsku; ko bude za smrt oti}i }e na smrt, ko za ropstvo, u ropstvo, ko za ma~, pod ma~.

43:12 I raspali}u oganj u ku}ama bogova misirskih; i popali}e ih i odve{e ih u ropstvo, i ogrnu}e se zemljom misirskom kao {to se pastir ogr}e pla{-tem svojim, i oti}i }e odande s mirom.

43:13 I izlomi}e stupove u domu sun~anom {to je u zemlji misirskoj, i ku}e bogova misirskih popali}e ognjem.

GLAVA 44

Re~ koja do|e Jeremiji za sve Judejce koji `ivljahu u zemlji misirskoj, koji `ivljahu u Migdolu i u Tafnesu i u Nofu i u zemlji Patrosu, govore}i:

44:2 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: Vi videste sve zlo {to navedoh na Jerusolim i na sve gradove Judine, i evo su danas pusti i nema nikoga da `ivi u njima,

44:3 Za zlo}u njihovu koju ~ini{e da bi me gneveli hode}i da kade i slu`e drugim bogovima, kojih ne zna{e ni oni ni vi ni oci va{i.

44:4 I slah k vama sve sluge svoje proroke zarana jednako govore}i: Ne ~inite taj gad na koji mrzim.

44:5 Ali ne poslu{a}e niti prignu{e uha svog da se vrate od zlo}e svoje, da ne kade drugim bogovima.

44:6 Zato se izli jarost moja i gnev moj, i razgore se u gradovima Judinim i po ulicama jerusalimskim, te posta{e razvaline i pusto{, kao {to se vidi danas.

44:7 A sada ovako veli Gospod Bog nad vojskama, Bog Izrailjev: za{to sami sebi ~inite tako veliko zlo da istrebite iz Jude ljude i `ene, decu i koja sisaju, da ne ostane u vas ostataka,

44:8 Gneve}i me delima ruku svojih, kade}i drugim bogovima u zemlji misirskoj, u koju do|oste da se stanite da biste se istrebili i postali kletva i rug u svih naroda na zemlji.

44:9 Jeste li zaboravili zla otaca svojih i zla careva Judinih i zla `ena njihovih, i svoja zla i zla `ena svojih, koja ~ini{e u zemlji Judinoj i po ulicama jerusalimskim?

44:10 Ne pokori{e se do danas niti se poboja{e, niti hodi{e po mom zakonu i uredbama mojim, koje stavih pred vas i pred oce va{e.

44:11 Za to ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: evo, ja }u vam obratiti lice svoje na zlo, da istrebim sve Judejce.

44:12 I uze}u ostatak Judin, koji okrenu lice svoje da ide u zemlju misirsku da se onde stani, i izginu}e svi; u zemlji }e misirskoj pasti i izginuti od ma~a i od gladi, malo i veliko, izginu}e od ma~a i od gladi, i bi}e uklin i ~udo i prokletstvo i rug.

44:13 I pohodi}u one koji nastavaju u zemlji misirskoj, kao {to sam pohodio Jerusolim, ma~em, gla|u i pomorom;

44:14 I nijedan od ostatka Judinog, {to otido{e u zemlju misirsku da se onde stane, ne}e ute}i niti se izbaviti da se vrate u zemlju Judinu, u koju se `ele vratiti da se nasele; jer se ne}e vratiti, osim koji pobegnu.

44:15 Tada odgovori{e Jeremiji svi ljudi koji znahu da `ene njihove kade drugim bogovima, i sve `ene, kojih staja{e onde velik zbor, i sav narod {to `ivlja{e u zemlji misirskoj, u Patrosu, govore}i:

44:16 [ta nam kaza u ime Gospodnje, ne}emo te poslu{ati;

44:17 Nego }emo ~initi sve {to je iza{lo iz na{i}h usta kade}i carici nebeskoj i liju}i joj nalive, kao {to smo ~inili mi i oci na{i, carevi na{i i knezovi na{i po gradovima Judinim i po ulicama jerusalimskim, jer bijasmo siti hleba i be{e nam dobro i zlo ne vi|asmo.

44:18 A od kad prestasmo kaditi carici nebeskoj i liti joj nalive, ni{ta nemamo i ginemo od ma~a i od gladi.

44:19 I kad kadimo carici nebeskoj i lijemo joj nalive, eda li joj bez glavara svojih pe~emo kola~e slu`e}i joj i lijemo joj nalive?

44:20 Tada re~e Jeremija svemu narodu, ljudima i `enama, i svemu narodu, koji mu onako odgovori{e, govore}i:

44:21 Eda li se ne opomenu Gospod kada, kojim kadiste u gradovima Judinim i po ulicama jerusali-

mskim vi i oci va{i, carevi va{i i knezovi va{i i narod zemaljski? I ne do|e li Mu u srce?

44:22 I ne mo`e Gospod vi{e podnositi zlo}u dela va{ih i gadove koje ~iniste, te zemlja va{a posta pusto{i i ~udo i prokletstvo, da niko na `ivi u njoj, kako se vidi danas.

44:23 Zato {to kadiste i {to gre{iste Gospodu i ne slu{aste glas Gospodnji, i po zakonu Njegovom i uredbama Njegovim i svedo~anstvima Njegovim ne hodiste, zato vas zadesi ovo zlo, kako se vidi danas.

44:24 Jo{ re~e Jeremija svemu narodu i svim `e-nama: ^ujte re~ Gospodnju, svi Judejci, koji ste u zemlji misirskoj.

44:25 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev govore}i: vi i `ene va{e rekoste ustima svojim i rukama svojim izvr{iste govore}i: Izvr{a-va}emo zavete svoje {to zavetovasmo kade}i carici nebeskoj i liju}i joj nalive. Doista, ispuniste zavete svoje i izvr{iste.

44:26 Zato ~ujte Judejci re~ Gospodnju, svi Judejci koji stanujete u zemlji misirskoj: evo, ja se zaklinjem velikim imenom svojim, veli Gospod, da se ime moje ne}e vi{e izricati ustima ni jednog Judejca u svojoj zemlji misirskoj da bi rekao: tako da je `iv Gospod Gospod!

44:27 Evo, ja }u paziti na njih zla radi, ne dobra radi, i Judejci koji su u zemlji misirskoj, svi }e ginuti od ma~a i od gladi, dokle ih ne bude ni jednog.

44:28 A koji uteku od ma~a, vrati}e se iz zemlje misirske u zemlju Judinu, malo njih, jer sav ostatak Judin, {to otido{e u zemlju misirsku da se onde nastane, pozna}e ~ija }e se re~ navr{iti, moja ili njihova.

44:29 A ovo da vam je znak, govori Gospod, da }u vas pohoditi na tom mestu da znate da }e se doista ispuniti re~i moje vama na zlo;

44:30 Ovako veli Gospod: Evo, ja }u dati Faraona Vafrija, cara misirskog, u ruke neprijateljima njegovim i u ruke onim koji tra`e du{u njegovu, kao {to sam dao Sedekiju cara Judinog u ruke Na-

vuhodonosoru caru vavilonskom, neprijatelju njegovom i koji tra`a{e du{u njegovu.

GLAVA 45

Re~ koju re~e Jeremija prorok Varuhu sinu Nijirinom, kad pisa{e ove re~i u knjigu iz usta Jeremijinih, ~etvrte godine Joakima, sina Josijinog, govore}i:

45:2 Ovako veli Gospod Bog izrailjev za tebe, Varu{e:

45:3 Rekao si: Te{ko meni! Jer Gospod dodade mi `alost na tugu; iznemogoh uzdi{u}i, i mira ne nalazim.

45:4 Reci mu ovo: Ovako veli Gospod: Evo, {ta sam sagradio ja razgra|ujem, i {ta sam posadio iskorenjavam po svojoj zemlji.

45:5 A ti li }e{ tra`iti sebi velike stvari? Ne tra`i; jer evo, ja }u pustiti zlo na svako telo, govori Gospod; ali }u tebi dati du{u tvoju mesto plena u svim mestima, kuda ode{.

GLAVA 46

Re~ Gospodnja koja do|e Jeremiji proroku za narode:

46:2 Za Misirce, za vojsku Faraona Nehaona cara misirskog, koja be{e na reci Efratu kod Harkemisa, i razbi je Navuhodonosor car vavilonski ~etvrte godine Joakima sina Josijinog cara Judinog.

46:3 Pripravite {tite i {titi}e, i idite u boj;

46:4 Pre`ite konje, i poja{ite, konjici; postavite se sa {lemovima; utrite koplja, obla~ite se u oklope.

46:5 Za{to ih vidim gde se popla{i{e, vra}aju se natrag, junaci njihovi polomi{e se i be`e bez obzira? Strah je od svuda, govori Gospod.

46:6 Da ne ute~e laki, niti se izbavi jaki; da se na severu na bregu reke Efrata spotaknu i padnu.

46:7 Ko je to {to se di`e kao potok, i vode mu se kolebaju kao reke?

46:8 Misir se di`e kao potok i njegove se vode kolebaju kao reke; i veli: Idem, pokri}u zemlju, zatr}u grad i one koji `ive u njemu.

46:9 Izlazite, konji, besnite, kola; i neka iza|u junaci, Husi i Fudi, koji nose {titove, i Ludeji, koji nose i nate`u luk.

46:10 Jer je ovaj dan Gospodu Gospodu nad vojskama dan osvete, da se osveti neprijateljima svojim; ma~ }e ih pro`dreti i nasiti}e se i opi}e se krvlju njihovom; jer }e biti `rtva Gospoda Gospoda nad vojskama u zemlji severnoj na reci Efratu.

46:11 Izi|i u Galad i uzmi balsama, devojko k}eri misirska; zaludu su ti mnogi lekovi, ne}e{ se izle~iti.

46:12 Narodi ~{e sramotu tvoju, i vike tvoje puna je zemlja, jer se spoti~u junak o junaka, te obojica padaju.

46:13 Re~ koju re~e Gospod Jeremiji proroku o dolasku Navuhodonosora cara vavilonskog da potre zemlju misirsku:

46:14 Javite u Misiru, i oglasite u Migdolu, oglasite i u Nofu i u Tafnesu, i recite: Stani i pripravi se, jer ma~ pro`dre {ta je oko tebe.

46:15 Za{to se povalja}e junaci tvoji? Ne stoje, jer ih Gospod obara.

46:16 ^ini, te se mnogi spoti~u i padaju jedan na drugog, i govore: Ustani da se vratimo k narodu svom i na postojbinu svoju ispred ma~a nasilnikovog.

46:17 Vi~u onde: Faraon car misirski propade, pro|e mu rok.

46:18 Tako da sam ja `iv, govori car, kome je ime Gospod nad vojskama; kao Tavor me|u gorama i kao Karmil na moru do}i }e.

46:19 Spremi {ta ti treba da se seli{, stanovnice, k}eri misirska; jer }e Nof opusteti i spali}e se da ne}e niko `iveti u njemu.

46:20 Misir je lepa junica; ali pogibao ide, ide sa severa.

46:21 I najamnici su njegovi usred njega kao teoci ugojeni, ali se i oni obrnu{e i pobego{e, ne osta{e, jer do|e na njih dan nesre}e njihove, vreme poho|enja njihovog.

46:22 Glas }e njihov i}i kao glas zmijinji, jer oni idu s vojskom i do}i }e sa sekirama na nj kao oni koji seku drva.

46:23 I oni }e pose}i {umu njegovu, govori Gospod, ako joj i nema mere, jer ih je vi{e nego skakavaca i nema im broja.

46:24 Posrami se k}i misirska, predana je u ruke narodu severnom.

46:25 Govori Gospod nad vojskama Bog Izraeljev: Evo, ja }u pohoditi ljudstvo u Noji, i Faraona i Misir i bogove njegove i careve njegove, Faraona i sve koji se uzdaju u nj.

46:26 I da}u ih u ruke onima koji tra`e du{u njihovu, u ruke Navuhodonosoru caru vavilonskom i u ruke slugama njegovim; a posle }e biti naseljen kao pre, govori Gospod.

46:27 A ti se ne boj, slugo moj Jakove, i ne pla}i se, Izrailju, jer evo ja }u te izbaviti iz daleke zemlje i seme tvoje iz zemlje ropstva njegovog; i Jakov }e se vratiti i po~iva}e, i bi}e miran i niko ga ne}e pla{iti.

46:28 Ti se ne boj, slugo moj Jakove, govori Gospod, jer sam ja s tobom; jer }u u~initi kraj svim narodima, u koje te prognah, ali tebi ne}u u~initi kraja, nego }u te pokarati s merom, a ne}u te ostaviti sasvim bez kara.

GLAVA 47

Re~ Gospodnja koja do|e Jeremiji proroku za Filisteje pre nego Faraon osvoji Gazu.

47:2 Ovako veli Gospod: Evo, voda dolazi sa severa, i bi}e kao potok koji se razliva, i potopi}e zemlju i {ta je u njoj, grad i one koji `ive u njemu; i ljudi }e vikati, i rida}e svi stanovnici zemaljski.

47:3 Od topota kopita jakih konja njegovih, od tutnjave kola njegovih, i praske to~kova njegovih, ne}e se obazreti o~evi na sinove, jer }e im ruke klonuti,

47:4 Od onog dana koji }e do}i da istrebi sve Filisteje i da zatre Tir i Sidon i sve ostale pomo}nike, jer }e Gospod istrebiti Filisteje, ostatak ostrva Kافتora.

47:5 O}elavi}e Gaza, propa{}e Askalon i ostatak doline njihove; dokle }e{ se rezati?

47:6 Jaoh, ma~u Gospodnji, kad }e{ se smiriti? Vрати se u korice svoje, stani i smiri se.

47:7 Ali kako bi se smirio? Jer mu Gospod daje zapovest na Askalon i na primorje; onamo ga odredi.

GLAVA 48

Za Moava ovako govori Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: Te{ko Nevonu! Jer }e se opusto{iti; Kirijatajim }e se posramiti i uzeti; Mizgav }e se posramiti i prepasti.

48:2 Ne}e se vi{e hvaliti Moav Esevonom; jer mu zlo misle: Hodite da ga istrebimo da nije vi{e narod. I ti, Madmane, opuste}e{; ma~ }e te goniti.

48:3 ^uje se vika iz Oronajima, pusto{enje i satiranje veliko.

48:4 Moav se satire; stoji vika dece njegove.

48:5 Jer }e se putem luitskim dizati pla~ bez prestanka; i kako se silazi u Oronajim, neprijatelji }e ~uti stra{nu viku;

48:6 Be`ite, izbavite du{e svoje, i budite kao vres u pustinji.

48:7 Jer {to se uzda{ u svoja dela i u blago svoje, zato }e{ se i ti uzeti, i Hemos }e oti}i u ropstvo, sve{tenici njegovi i knezovi njegovi skupa.

48:8 I do}i }e zatira~ u svaki grad, ne}e se sa~uovati ni jedan grad; dolina }e propasti i ravnica }e se opusto{iti, jer Gospod re~e.

48:9 Podajte krila Moavu, neka brzo odleti; jer }e gradovi njegovi opusteti da ne}e niko `iveti u njima.

48:10 Proklet bio ko nemarno radi delo Gospodnje, i proklet ko uste`e ma~ svoj od krvi!

48:11 Moav je bio u miru od detinjstva svog i po~ivao na dro`dini svojoj, niti se pretakao iz suda u sud, niti je u ropstvo i{ao; zato mu osta kus njegov, i miris se njegov nije promenio.

48:12 Zato, evo, idu dani, govori Gospod, da mu po{aljem premeta~e, koji }e ga premetnuti, i sudove njegove isprazniti i mehove njegove pokidati.

48:13 I Moav }e se osramotiti s Hemosa, kao {to se osramotio dom Izrailjev s Vetilja, gada svog.

48:14 Kako govorite: Jaki smo i junaci u boju?

48:15 Moav }e se opusto{iti i gradovi }e njegovi propasti, i najbolji mladi}i njegovi si}i }e na zaklanje, govori car, kome je ime Gospod nad vojskama.

48:16 Blizu je pogibao Moavova, i zlo njegovo vrlo hiti.

48:17 @alite ga svi koji ste oko njega, i koji god znate za ime njegovo, recite: Kako se slomi jaki {tap, slavna palica?

48:18 Si|i sa slave svoje, i sedi na mesto zasu{eno, k}eri, koja `ivi{ u Devonu; jer }e zatira~ Moavov do}i na tebe i raskopa}e gradove tvoje.

48:19 Stani na putu, i pogledaj, koja `ivi{ u Aroiru, upitaj onog koji be`i i onu koja gleda da se izbavi, reci: [ta bi?

48:20 Posrami se Moav; jer se razbi; ridajte i vi~ite; javite u Arnon da se Moava opusto{i.

48:21 Jer sud do|e na zemlju ravnu, na Olon i na Jasu i Mifat,

48:22 I na Devon i na Nevon i na Vet-Devlatajim,

48:23 I na Kirijatajim i na Vet-Gamul i na Vet-Meon,

48:24 I na Keriot i na Vosoru, i na sve gradove zemlje moavske, koji su daleko i koji su blizu.

48:25 Odbijen je rog Moavu, i mi{ica se njegova slomi, govori Gospod.

48:26 Opojte ga, jer se podigao na Gospoda; neka se valja Moav u bljuvotini svojoj, i bude i on podsmeh.

48:27 Jer, nije li tebi Izrailj bio podsmeh? Je li se zatekao me|u lupe`ima, te kad god govori{ o njemu poskakuje{?

48:28 Ostavite gradove i naselite se u steni, stanovnici moavski, i budite kao golubica koja se gnezdi u kraju i raselini.

48:29 ^usmo ponos Moavov da je veoma ponosit, oholost njegovu i ponos, razmetanje njegovo i obest njegovu.

48:30 Znam ja, govori Gospod, obest njegovu; ali ne}e biti tako; la`i njegove ne}e u~initi ni{ta.

48:31 Zato }u ridati za Moavom, vikati za svim Moavom, uzdisa}e se za onima u Kir-eresu.

48:32 Vi{e nego za Jazirom plaka}u za tobom, lozo sivamska; odvode tvoje pre|o{e more, dopre{e do mora jazirskog; zatira~ napade na letinu tvoju i na berbu tvoju.

48:33 I radost i veselje otide s rodnog polja, iz zemlje moavske, i u~inili te nesta u kacama vina; niko ne}e gaziti pevaju}i; pesma ne}e se vi{e pevati.

48:34 Od vike esevonske, koja dopre do Eleale, podigo{e viku do Jase, od Sigora do Oronajima, kao junica od tri godine, jer }e i voda nimrimskih nestati.

48:35 I u~ini}u, govori Gospod, da ne bude Moavu ~oveka koji bi prinosisio `rtvu na visini i kadio bogovima svojim.

48:36 Zato }e srce moje pi{tati za Moavom kao svirala, i srce }e moje pi{tati kao svirala za ljudima u Kir-eresu, jer }e mu sva te~evina propasti.

48:37 Jer }e sve glave biti }elave i sve brade obrijane, i sve ruke izrezane, i oko bedara kostret.

48:38 Na svim krovovima Moavovim i po ulicama njegovim bi}e sam pla~, jer }u razbiti Moava kao sud na kome nema miline, govori Gospod.

48:39 Ridajte: Kako je satrven! Kako Moav obrnu ple}i sramotan? I posta Moav podsme{h i strahota svima koji su oko njega.

48:40 Jer ovako govori Gospod: Evo, kao orao dolete}e i ra{iri}e krila svoja nad Moavom.

48:41 Keriot je pokoren i tvrda se mesta zauze{e, i srca }e u junaka Moavovih biti u onaj dan kao srce u `ene koja se pora|a.

48:42 I Moav }e se istrebiti da ne bude narod, jer se podi`e na Gospoda.

48:43 Strah i jama i zamka oko tebe je, stanovni~e moavski, govori Gospod.

48:44 Ko ute~e od straha, pa{e u jamu, a ko iza|e iz jame, uhvati}e se u zamku; jer }u pustiti na njega, na Moava, godinu poho|enja njihovog, govori Gospod.

48:45 U senu esevonskom ustavi{e se koji be`ahu od sile; ali }e oganj iza}i iz Esevona i plamen isred Siona, i opali}e kraj Moavu i teme nemirnicima.

48:46 Te{ko tebi, Moave, propade narod Hemošov, jer sinove tvoje zarobi{e, i k}eri tvoje odvedo{e u ropstvo.

48:47 Ali }u povratiti roblje Moavovo u poslednje vreme, govori Gospod. Dovde je sud Moavu.

GLAVA 49

Za sinove Amonove: Ovako veli Gospod: Zar Izrailj nema sinova? Zar nema naslednika? Za{to Malhom nasledi zemlju Gadovu? I za{to se narod njegov naseli u njegovim gradovima?

49:2 Zato evo idu dani, govori Gospod, kad }u u~initi da se ~uje vika ubojna u Ravi sinova Amonovih, i ona da bude gomila razvalina, i sela njena popaljena ognjem; i Izrailj }e ovladati onima koji behu njim ovladali, govori Gospod.

49:3 Ridaj Esevone, jer je Gaj opusto{en, vi~ite sela ravska, pripa{ite oko sebe kostret, nari~ite i tr~ite oko plotova; jer }e Malhom oti}i u ropstvo, sve{tenici njegovi i knezovi njegovi skupa.

49:4 [to se hvali{ dolinama? Rastopila se dolina tvoja, k}eri odmetnico! Koja se uzda{ u blago svoje: Ko bi udario na me?

49:5 Evo ja }u pustiti na te strah od svuda unao-kolo, govori Gospod Gospod nad vojskama, i raspr{a}ete se svi, i ne}e biti nikoga da skupi be`an.

49:6 Ali }u posle povratiti roblje sinova Amonovih, govori Gospod.

49:7 Za Edoma, ovako veli Gospod nad vojskama: Zar nema vi{e mudrosti u Temanu? Nesta li saveta razumnima? I{~ile li mudrost njihova?

49:8 Be`ite, obratite ple}i, zavrite se duboko, stanovnici dedanski, jer }u pustiti na Isava pogibao njegovu u vreme kad }u ga pohoditi.

49:9 Da ti do|u bera~i, ne bi li ti ostavili pabiraka? Da do|u lupe`i no}u, ne bi li odneli koliko im je dosta?

49:10 Ali ja ogoluznih Isava, otkrih potaje njegove da se ne mo`e sakriti; propade seme njegovo, bra}a njegova i susedi njegovi, niko ne osta.

49:11 Ostavi sirote svoje, ja }u im `ivot sa-uvati, i udovice tvoje neka se uzdaju u me.

49:12 Jer ovako veli Gospod: Evo, koji ne bi trebalo da piju iz ~a{e, doista }e piti; a ti li }e{ ostati bez kara? Ne}e{ ostati bez kara, nego }e{ zacelo piti.

49:13 Jer sobom se zaklinjem, govori Gospod, da }e Vosora biti pusto{, rug, ~udo i prokletstvo, i svi }e gradovi njeni biti pustinja ve~na.

49:14 ^uh glas od Gospoda, i glasnik bi poslan k narodima da re~e: Skupite se i idite na nju, i dignite se u boj.

49:15 Jer gle, u~ini}u te da bude{ mali me |u narodima i prezren me |u ljudima.

49:16 Obest tvoja i ponositost srca tvog prevari tebe, koji `ivi{ u raselinama kamenim i dr`i{ se visokih humova; da na~ini{ sebi gnezdo visoko kao orao, i odande }u te svaliti, govori Gospod.

49:17 I zemlja }e edomska biti pustinja, ko pro|e mimo nju, svak }e se ~uditi i zvi`dati radi svih rana njenih.

49:18 Kao kad se zatre Sodom i Gomor i susedstvo njihovo, veli Gospod, ne}e se naseliti onde niko niti }e se baviti onde sin ~ove~ji.

49:19 Gle, kao lav iza}i }e podi`u}i se vi{e nego Jordan na stan Silnoga; ali }u ga brzo oterati iz te zemlje, i postavi}u nad njom onog ko je izabran; jer ko je kao ja? I ko }e se preti sa mnom? I koji }e mi pastir odoleti?

49:20 Zato ~ujte nameru Gospodnju {to je naučio za Edomce i misli njegove {to je smislio za stanovnike temanske: zaista najmanji iz stada razvla~i}e ih, zaista }e opusteti stan s njima.

49:21 Od praske padanja njihovog zemlja }e se tresti, i vika }e se njihova ~uti na crvenom moru.

49:22 Gle, do}i }e i dolete}e kao orao i ra{iri}e krila svoja nad Vosorom, i bi}e srce u junaka edomskih kao srce u `ene koja se pora |a.

49:23 Za Damask. Posrami se Emat i Arfad., jer ~u zle glase; rastopi{e se, strah je na moru, ne mo`e se umiriti.

49:24 Damask klonu, obrati se da be`i, drhat ga poduze, tuga i bolovi osvoji{e ga kao porodilju.

49:25 Kako se ne ostavi slavni grad? Grad rado sti moje?

49:26 Zato }e popadati mladi}i njegovi na ulicama njegovim, i svi }e vojnici njegovi izginuti u onaj dan, govori Gospod nad vojskama.

49:27 I raspali}u oganj u zidovima dama{tanskim, i pro`dre}e dvore Ven-Adadove.

49:28 Za Kidar i za carstva asorska, koja razbi Navuhodonosor car vavilonski, ovako veli Gospod: Ustanite, idite na Kidar, i zatri te sinove isto~ne.

49:29 Uze}e im {atore i stada, zavese njihove i sudove njihove i kamile njihove ote}e, i vika}e na njih stra{no odsvuda.

49:30 Be`ite, selite se daleko, sakrijte se duboko, stanovnici asorski, govori Gospod, jer je Navuhodonosor car vavilonski namerio nameru protiv vas, i smislio misao protiv vas.

49:31 Ustanite, idite k narodu mirnom, koji `ivi bez straha, govori Gospod, koji nema vrata ni prevornica, `ive sami.

49:32 I kamile }e njihove biti plen, i mno{tvo stoke njihove grabe`, i raseja}u ih u sve vetrove, one {to se s kraja stri`u, i dove{ }u pogibao na njih sa svih strana, govori Gospod.

49:33 I Asor }e biti stan zmajevski, pustinja do veka: niko se ne}e onde naseliti, niti }e se baviti u njemu sin ~ove~ji.

49:34 Re~ Gospodnja koja do |e Jeremiji proroku za Elam, u po~etku carovanja Sedekije cara Judinog, govore}i:

49:35 Ovako veli Gospod nad vojskama: Evo, ja }u slomiti luk Elamu, glavnu silu njegovu;

49:36 I dove{ }u na Elam ~etiri vetra s ~etiri kraja nebesa, i u sve te vetrove raseja}u ih, tako da ne}e biti naroda kuda ne}e oti}i prognanici elamski.

49:37 I upla{i}u Elamce pred neprijateljima njihovim, i pred onima koji tra`e du{u njihovu; i pu-

sti}u zlo na njih, `estinu gneva svog, govori Gospod, i pusti}u za njima ma~ dokle ih ne zatrem.

49:38 I namesti}u presto svoj u Elamu, i istrebi}u odande cara i knezove, govori Gospod.

49:39 Ali u poslednje vreme povrati}u roblje elamsko, govori Gospod.

GLAVA 50

Re~ koju re~e Gospod za Vavilon i za zemlju haldejsku preko Jeremije proroka.

50:2 Javite narodima i razglasite, podignite zastavu, razglasite, ne tajite, recite: Uze se Vavilon, posrami se Vil, razbi se Merodah; posrami}e se idoli njegovi, razbi}e se gadni bogovi njegovi.

50:3 Jer se narod podi`e na nj sa severa, koji }e mu zemlju opusteti, da ne}e biti nikoga da `ivi u njoj; i ljudi i stoka pobe}i }e i oti}i.

50:4 U te dane i u to vreme, govori Gospod, do}i }e sinovi Izrailjevi i sinovi Judini zajedno, i}i }e pla~u}i i tra`i}e Gospoda Boga svog.

50:5 Pita}e za put u Sion, i obrativ{i se onamo re}i }e: Hodite, sjedinimo se s Gospodom zavetom ve~nim, koji se ne zaboravlja.

50:6 Narod je moj stado izgubljeno; pastiri njegovi zavedo}e ga, te luta po gorama, ide s brda na humove, zaboraviv{i stan svoj.

50:7 Ko ih na|e, pro`dira}e ih, i neprijatelji njihovi govori}e: Ne}emo biti krivi, jer zgre{i}e Gospodu, stanu pravde, Gospodu, nadu otaca njihovih.

50:8 Be`ite iz Vavilona i izi|ite iz zemlje haldejske i budite kao ovnovi pred stadom.

50:9 Jer, evo, ja }u podignuti i dove}u na Vavilon zbor velikih naroda iz zemlje severne, koji }e se uvrstati da se biju s njim, i uze}e ga; strele su im kao u dobrog junaka, ne vra}aju se prazne.

50:10 I zemlja }e se haldejska opleniti, svi koji }e je pleniti nasiti}e se, govori Gospod.

50:11 Jer se veseliste, jer se radovaste plene}i moje nasledstvo; jer besneste kao junica na travi i rzaste kao jaki konji.

50:12 Mati se va{a osramoti vrlo, roditeljka va{a postide se; evo bi}e poslednja me|u narodima, pustinja, zemlja suva i pusto{.

50:13 Od gneva Gospodnjeg ne}e se u njoj `iveti, nego }e sva opusteti; ko god pro|e mimo Vavilon, ~udi}e se i zvi`da}e radi svih rana njegovih.

50:14 Postavite se oko Vavilona svi koji nate`ete luk, streljajte ga, ne `alite strela; jer je sagre{i}o Gospodu.

50:15 Vi~ite na nj unaokolo; pru`a ruku; temelji mu pado}e, zidovi su mu razvaljeni; jer je osveta Gospodnja, osvetite mu se; kako je ~inio, onako mu ~inite.

50:16 Istrebite iz Vavilona seja~a i onog koji ma}e srpom o `etvi; od ma~a nasilnikovog neka se vrati svaki svom narodu, i svaki u svoju zemlju neka be`i.

50:17 Izrailj je stado razagnano, lavovi ga raspla{i}e; najpre ga jede car asirski, a posle mu kosti izlomi Navuhodonosor, car vavilonski.

50:18 Zato ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: Evo, ja }u pohoditi cara vavilonskog i zemlju njegovu, kao {to sam pohodio cara asirskog.

50:19 I povrati}u Izrailja u torove njegove, i pa}e po Karmilu i Vasanu; i po gori Jefremovoj i Galadu siti}e se du{a njegova.

50:20 U one dane i u ono vreme, govori Gospod, tra`i}e se bezakonje Izrailjevo, ali ga ne}e biti; i gresi Judini, ali se ne}e na}i, jer }u oprostiti onima koje ostavim.

50:21 Izi|i na zemlju meratijamsku i na stanovnike fekodske; zatri i istrebi iza njih, govori Gospod, i u~ini sve kako ti zapovedim.

50:22 Vika je ubojna u zemlji i polom velik.

50:23 Kako se slomi i skr{i malj cele zemlje? Kako Vavilon posta ~udo me|u narodima?

50:24 Ja ti metnuh zamku, Vavilone, i ti se uhvati ne doznav{i, na{ao si se i uhvatio si se, jer si se zaratio s Gospodom.

50:25 Gospod otvori riznicu svoju i izvadi oru`je gneva svog; jer je to delo Gospoda Gospoda nad vojskama u zemlji haldejskoj.

50:26 Hodite na nju s kraja zemlje, otvorite `itnice njene; gazite je kao stogove, i potrite je da ne ostane od nje ostatka.

50:27 Pokoljite ma-em sve teoce njene, neka si|u na zaklanje; te{ko njima! Jer do|e dan njihov, vreme poho|enja njihovog.

50:28 ^uje se glas onih koji be`e i koji pobego{e iz zemlje vavilonske da jave u Sionu osvetu Gospoda Boga na{eg, osvetu dvora Njegovog.

50:29 Sazovite na Vavilon mno{tvo; svi koji nate`ete luk, stanite u logor prema njemu unaokolo da ne pobegne ni jedan, platite mu po delima njegovim; kako je ~inio, onako mu u~inite, jer se je suprot Gospodu uznosio, suprot Svecu Izrailjevom.

50:30 Zato }e mladi}i njegovi pasti po ulicama njegovim, i svi }e vojnici njegovi izginuti u onaj dan, govori Gospod.

50:31 Evo mene na tebe, ponositi, govori Gospod nad vojskama, jer do|e dan tvoj, vreme da te pohodim.

50:32 Ponositi }e se spota}i i pasti, i ne}e biti nikoga da ga podigne; i raspali}u oganj u gradovima njegovim, i spali}e svu okolinu njegovu.

50:33 Ovako veli Gospod nad vojskama: Sila se ~ini sinovima Izrailjevim i sinovima Judinim; koji ih zarobi{e, dr`e ih, ne}e da ih puste.

50:34 Izbavitelj je njihov silan, ime Mu je Gospod nad vojskama, On }e doista braniti stvar njihovu da umiri zemlju i smete stanovnike vavilonske.

50:35 Ma~ na Haldejce, govori Gospod, i na stanovnike vavilonske i na knezove njegove i na mudrace njegove.

50:36 Ma~ na la`e njegove, i polude}e; ma~ na junake njegove, i prepa{e se.

50:37 Ma~ na konje njegove, i na kola njegova i na svu me{avinu {to je usred njega, i posta}e kao `ene; ma~ na blago njegovo, i razgrabi}e se.

50:38 Su{a na vode njegove, i usahnu}e, jer je zemlja idolska, i oko la`nih bogova luduju.

50:39 Zato }e se onde nastaniti divlje zveri i bujljine, i sove }e onde stanovati; i ne}e se naseliti do veka i ne}e se u njoj `iveti nikada.

50:40 Kao kad Gospod zatre Sodom i Gomor i susedstvo njihovo, govori Gospod, ne}e se niko onde naseliti, niti }e se baviti u njoj sin ~ove~ji.

50:41 Evo, narod }e do}i sa severa, velik narod, i carevi silni podignu}e se od krajeva zemaljskih.

50:42 Luk i koplje nosi}e, `estoki }e biti, niti }e `aliti; glas }e im kao more bu~ati i jaha}e na konjima, spremni kao junaci za boj, na tebe, k}eri vavilonska.

50:43 Car vavilonski kad ~uje glas o njima, klonu}e mu ruke, tuga }e ga spopasti i bolovi kao porodilju.

50:44 Gle, kao lav iza}i }e podi`u}i se vi{e nego Jordan na stan Silnoga; ali }u ga brzo oterati iz te zemlje, i postavi}u nad njom onog ko je izabran; jer ko je kao ja? I ko }e se preti sa mnom? I koji }e mi pastir odoleti?

50:45 Zato ~ujte nameru Gospodnju {to je naučio za Vavilon, i misli Njegove {to je smislio za zemlju haldejsku: zaista najmanji iz stada razvla~i}e ih, zaista }e opusteti stan s njima.

50:46 Od praske kad se uzme Vavilon potre{e se zemlja, i vika }e se ~uti po narodima.

GLAVA 51

Ovako govori Gospod: Evo, ja }u podignuti na Vavilon i na one koji `ive usred onih koji ustaju na me, vetar koji mori.

51:2 Posla}u na Vavilon vija~e koji }e ga razvijati i zemlju njegovu isprazniti, jer }e ga opkoliti sa svih strana u dan nevolje njegove.

51:3 Strelac neka nate`e luk na strelca i na onog koji se ponosi svojim oklopom, i ne `alite mladi}a njegovih, potrite mu svu vojsku,

51:4 Neka padnu pobijeni u zemlji haldejskoj i izbodeni na ulicama njegovim.

51:5 Jer nije ostavio Izrailja i Jude Bog njihov, Gospod nad vojskama, ako i jeste zemlja njihova puna krivice Svecu Izrailjevom.

51:6 Be`ite iz Vavilona i izbavite svaki du{u svoju da se ne istrebite u bezakonju njegovom, jer

je vreme osvete Gospodnje, pla}a mu {ta je zaslu`io.

51:7 Vavilon be}e zlatna ~a}a u ruci Gospodnjoj, kojom opoji svu zemlju; vino njegovo pi}e narodi, zato polude}e narodi.

51:8 Ujedanput pade Vavilon i razbi se; ridajte za njim; donesite balsama za rane njegove, ne bi li se iscelio.

51:9 Le-ismo Vavilon, ali se ne isceli; ostavite ga, i da idemo svaki u svoju zemlju; jer do neba dopire sud njegov i di`e se do oblaka.

51:10 Gospod je izneo pravdu na}u; hodite, da pripovedamo na Sionu delo Gospoda Boga svog.

51:11 ^istite strele, uzmite {titove; Gospod po-di`e duh careva midskih, jer je Vavilonu namislio da ga zatre; jer je osveta Gospodnja, osveta crkve Njegove.

51:12 Na zidovima vavilonskim podignite zastavu, utvrdite stra`u, postavite stra`are, namestite zasede; jer je Gospod namislio, i u~ini}e {ta je rekao za stanovnike vavilonske.

51:13 O ti, {to stanuje} kraj vode velike i ima} mnogo blaga! Do|e kraj tvoj i svr{etak lakomstvu tvom.

51:14 Gospod nad vojskama zakle se sobom: Napuni}u te ljudima kao skakavcima, i oni }e ti pevati pesmu.

51:15 On je stvorio zemlju silom svojom, utvrdio vasiljenu mudro}u svojom, i razumom svojim razapeo nebesa.

51:16 Kad pusti glas svoj, bu~e vode na nebesima, podi`e paru s krajeva zemaljskih, i pu}ta mune s da`dem, i izvodi vetar iz staja njegovih.

51:17 Svaki ~ovek posta bezuman od znanja, svaki se zlatar osramoti likom rezanim; jer su la`likovi njegovi liveni i nema duha u njima.

51:18 Ta{tina su, delo prevarno; kad ih pohodim, poginu}e.

51:19 Nije takav deo Jakovljevi; jer je On Tvorac svemu i On je deo nasledstva njegovog; ime Mu je Gospod nad vojskama.

51:20 Ti si mi bio malj, oru`je ubojno, i tobom sath narode i tobom rasuh carstva.

51:21 I tobom sath konja i jaha~a njegovog; i tobom sath kola i koji se|ahu na njima.

51:22 I tobom sath ~oveka i `enu, i sath tobom starca i dete, i sath tobom momka i devojku.

51:23 I tobom sath pastira i stado njegovo, i tobom sath ora~a i volove njegove ujarmljene, i sath tobom knezove i vlastelje.

51:24 I plati}u Vavilonu i svim stanovnicima haldejskim za sve zlo koje u~ini}e Sionu, na va}e o~i, govori Gospod.

51:25 Evo mene na tebe, goro, koja satire}, govori Gospod, koja zatire} svu zemlju, i zamahnu}u rukom svojom na te i svali}u te sa stena, i na~ini}u od tebe goru izgorelu.

51:26 I ne}e uzeti od tebe kamena za ugao ni kamena za temelj, jer }e} biti pusto} ve~na, govori Gospod.

51:27 Podignite zastavu u zemlji, zatrubite u trube me|u narodima, pripravite narode na nj, sazovite na nj carstvo araratsko, minijsko i ashanasko; postavite vojvodu suprot njemu, dovedite konje kao skakavce bodljikaste.

51:28 Pripravite narode suprot njemu, careve midske i vojvode njihove i sve vlastelje njihove i svu zemlju dr`ave njihove.

51:29 I zemlja }e se zatresti i uzmu~iti, jer }e se misao Gospodnja izvr{iti na Vavilonu da obrati zemlju vavilonsku u pustinju da niko ne `ivi u njoj.

51:30 Presta}e vojevati junaci vavilonski, stoje u gradu, nesta sile njihove, posta}e kao `ene, izgore}e stanovi njihovi prevornice polomi}e se.

51:31 Glasnik }e sretati glasnika, i poslanik }e sretati poslanika da jave caru vavilonskom da mu je uzet grad sa svih krajeva,

51:32 I da se brodovi uze}e i jezera izgore}e ognjem i vojnici se prepali.

51:33 Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: K}i je vavilonska kao gumno; vreme je da se nabije, jo{ malo, pa }e do}i vreme da se po`nje.

51:34 Izjede me i potre me Navuhodonosor, car vavilonski, na~ini od mene nepotreban sud, pro`-

dre me kao zmaj, napuni trbuh svoj milinama mojim, i otera me.

51:35 Nepravda koja se ~ini meni i mom telu neka do|e na Vavilon, re}i }e stanovnica sionska, i krv moja na stanovnike haldejske, govori}e Jerusolim.

51:36 Zato ovako veli Gospod: Evo, ja }u raspraviti parbu tvoju i osveti}u te; i osu{i}u more njegovo, i izvore }u njegove osu{iti.

51:37 I Vavilon }e postati gomila, stan zmajevski ~udo i podsmeh da niko ne}e `iveti u njemu.

51:38 Rika}e svi kao lavovi i viti kao lavi}i.

51:39 Kad se ugreju, izne}u im da piju, i opoji}u ih da se razvesele i zaspave ~nim snom, da se ne probude, govori Gospod.

51:40 Sve{ }u ih na zaklanje kao jaganjce, kao ovnove s jarcima.

51:41 Kako se predobi Sisah i uze se hvala sve zemlje? Kako Vavilon posta ~udo me|u narodima?

51:42 More usta na Vavilon, pokri ga mno{tvo vala njegovih.

51:43 Gradovi njegovi posta{e pusto{, zemlja sasusena i pusta, zemlja gde niko ne `ivi, niti prolazi kroz nju sin ~oveji.

51:44 I pohodi}u Vila u Vavilonu i izvu}i }u iz usta njegovih {ta je pro`drao, i ne}e se vi{e sticati k njemu narodi, i zid }e vavilonski pasti.

51:45 Izi|i iz njega, narode moj, i izbavite svaki svoju du{u od `estokog gneva Gospodnjeg.

51:46 Nemojte da odmekne srce va{e i da se upla{ite od glasa koji }e se ~uti u zemlji; a do}i }e glas jedne godine, a posle njega drugi glas druge godine, i nasilje }e biti u zemlji, i gospodar }e ustati na gospodara.

51:47 Zato evo idu dani kad }u pohoditi rezane likove vavilonske, i sva }e se zemlja njegova posramiti, i svi }e pobijeni njegovi pasti usred njega.

51:48 Nebo i zemlja i sve {to je u njima peva}e nad Vavilonom, jer }e do}i na nj sa severa zatira~, govori Gospod.

51:49 I kao {to je Vavilon u~inio da padnu pobijeni Izrailjevi, tako }e pasti u Vavilonu pobijeni sve zemlje.

51:50 Koji utekoste od ma~a, idite, ne stojte; pominjite Gospoda izdaleka, i Jerusolim neka vam je u srcu.

51:51 Posramismo se, {to ~usmo rug, stid popade lice na{e, {to tu|ini u|o{e u svetinju doma Gospodnjeg.

51:52 Zato, gle, idu dani, govori Gospod, kad }u pohoditi rezane likove njegove, i po svoj zemlji njegovoj je~a}e ranjenici.

51:53 Da se Vavilon i na nebo popne, i na visini da utvrdi silu svoju, do}i }e od mene na nj zatira-i, govori Gospod.

51:54 ^uje se velika vika iz Vavilona, i velik polom iz zemlje haldejske.

51:55 Jer Gospod zatire Vavilon, i ukida u njemu veliku vrevu; i vali }e njihovi bu~ati kao velika voda, vika }e se njihova razlegati.

51:56 Jer do|e na nj, na Vavilon, zatira~, junaci se njegovi zarobi{e, lukovi se njihovi potr{e; jer je Gospod Bog koji pla}a, doista }e platiti.

51:57 Opoji}u knezove njegove i mudrace njegove, vojvode njegove i vlastelje njegove i junake njegove, da }e zaspati ve~nim snom i ne}e se probuditi, govori car, kome je ime Gospod nad vojskama.

51:58 Ovako veli Gospod nad vojskama: [iroki zidovi vavilonski sasvim }e se raskopati, i visoka vrata njegova ognjem }e se spaliti, te su ljudi uzalud radili, i narodi se trudili za oganj.

51:59 Re~ {to zapovedi prorok Jeremija Seraji sinu Nirije sina Masijinog, kad po|e od Sedekije, cara Judinog, u Vavilon ~etvrte godine carovanja njegovog; a Seraja be{e glavni posteljnik.

51:60 A Jeremija napisao je jednu knjigu sve zlo koje htede do}i na Vavilon, sve ove re~i {to su napisane za Vavilon.

51:61 I re~e Jeremija Seraji: Kad do|e{ u Vavilon, tada gledaj i pro~itaj sve ove re~i;

51:62 I reci: Gospode, Ti si govorio za ovo mesto da }e{ ga zatrti da niko ne `ivi u njemu, ni ~ovek ni `ivin~e, nego da je pusto{ do veka.

51:63 A kad pro~ita{ ovu knjigu, ve`i kamen za nju, i baci je u Efrat.

51:64 I reci: Tako }e potonuti Vavilon i ne}e se podignuti oda zla koje }u pustiti na nj, i oni }e iznemo}i. Dovde su re~i Jeremijine.

GLAVA 52

Dvadeset i jedna godina be}e Sedekiji kad po~e carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu. Materi mu be}e ime Amutala, k}i Jeremijina, iz Livne.

52:2 On ~inja}e {ta je zlo pred Gospodom sa svim kako je ~inio Joakim.

52:3 Jer od gneva Gospodnjeg zbi se Jerusalimu i Judi, te ih odbaci ispred sebe. A Sedekija se odmetnu od cara vavilonskog.

52:4 I tako, devete godine njegova carovanja, desetog dana do |e Navuhodonosor car vavilonski sa svom vojskom svojom na Jerusalim; i stado}e u logor pod njim, i na~ini}e opkope oko njega.

52:5 I grad bi opkoljen do jedanaeste godine carovanja Sedekijinog.

52:6 I devetog dana, ~etvrtog meseca, nastala velika glad u gradu, te narod zemaljski nema}e hleba.

52:7 Tada grad bi provaljen, i vojnici svi pobe}e i izi |o}e iz grada no}u na vrata izme |u dva zida uz vrt carev, a Haldejci behu svuda oko grada; i otido}e putem k pustinji.

52:8 Ali vojska haldejska potera cara, i stigo}e Sedekiju u polju jerihonskom, a sva vojska {to be}e s njim razbe`e se od njega.

52:9 I uhvati}e cara i odvedo}e ga k caru vavilonskom u Rivlu u zemlji ematskoj; i onde mu sudi.

52:10 I pokla car vavilonski sinove Sedekijine na njegove o~i, i sve knezove Judine pokla u Rivli.

52:11 I Sedekiji iskopa o~i, i svezav ga u dvoje verige bronzane odvede ga car vavilonski u Vavilon i metnu ga u tamnicu gde osta do smrti svoje.

52:12 A desetog dana petog meseca godine devetnaeste carovanja Navuhodonosora cara vavilonskog do |e u Jerusalim Nevuzardan, zapovednik stra`arski, koji slu`a}e caru vavilonskom.

52:13 I popali dom Gospodnji i dom carski i sve domove u jerusalimu; sve velike ku}e popali ognjem.

52:14 I sve zidove jerusalimske u naokolo razvali sva vojska haldejska {to be}e sa zapovednikom stra`arskim.

52:15 A narod siroma{ni i ostatak naroda {to osta u gradu, i prebege {to prebe}e k caru vavilonskom, i ostali prosti narod, odvede Nevuzardan, zapovednik stra`arski.

52:16 Samo od siroma{nog naroda u zemlji ostavi Nevuzardan zapovednik stra`arski koji }e biti vinogradari i ratari.

52:17 I stupove bronzane {to behu u domu Gospodnjem, i podno`ja i more bronzano koje be}e u domu Gospodnjem, izlomi}e Haldejci, i bronzu od njih odneso}e u Vavilon.

52:18 I lonce i lopate i vilju{ke i kotli}e i kadiornice i sve sve sudove bronzane kojima slu`ahu, uze}e.

52:19 I umivaonice i kle{ta s kotli}ima i loncima i sve}njacima i kadionicama i ~a{ama, {ta god be}e zlatno i {ta god be}e srebrno, uze zapovednik stra`arski.

52:20 Dva stupa, jedno more, i dvanaest volova bronzanih {to behu pod podno`jima, {to na~ini car Solomun za dom Gospodnji, ne be}e mere bronzni od svih tih sudova.

52:21 A stupovi behu svaki od osamnaest lakata u visinu, a u naokolo od dvanaest lakata, a ~etiri prsta be}e svaki debeo i {upalj;

52:22 I ozgo na njemu be}e ogjavlje bronzano, i ogjavlje be}e visoko pet lakata, i pletenica i {ipci oko ogjavlja, sve od bronzne; takav be}e i drugi stup sa {ipcima.

52:23 I be}e devedeset i {est {ipaka sa svake strane; svega {ipaka na pletenici u naokolo be}e sto.

52:24 Uze zapovednik stra`arski i Seraju, prvog sve{tenika, i Sofoniju, drugog sve{tenika, i tri vratara.

52:25 A iz grada uze jednog dvoranina, koji be}e nad vojnicima, i sedam ljudi koji stajahu pred

carem, koji se na|o{e u gradu, i prvog pisara vojni-
~kog, koji popisiva{e narod po zemlji u vojsku, i
{ezdeset ljudi iz naroda zemaljskog, koji se na|o{e
u gradu.

52:26 Uze ih Nevuzardan zapovednik stra`arski
i odvede k caru vavilonskom u Rivlu.

52:27 A car ih vavilonski pobi i pogubi u Rivli u
zemlji ematskoj. Tako bi preseljen Juda iz zemlje
svoje.

52:28 Ovo je narod {to ga preseli Navuhodono-
sor: sedme godine tri hiljade i dvadeset i tri Judej-
ca;

52:29 Godine osamnaeste Navuhodonorove
preseli iz Jerusalima osam stotina i trideset i dve
du{e;

52:30 Godine dvadeset tre}e Navuhodonorove
preseli Nevuzardan zapovednik stra`arski Judejaca
sedam stotina i ~etrdeset i pet du{a; svega ~etiri hi-
ljade i {est stotina du{a.

52:31 A trideset sedme godine od kako se zarobi
Joahin car Judin, dvanaestog meseca, dvadeset pe-
tog dana, Evil-Merodah car vavilonski iste godine
zacariv{i se izvadi iz tamnice Joahina, cara Judi-
nog.

52:32 I lepo govori s njim, i namesti mu presto
vi{e prestola drugih careva koji behu kod njega u
Vavilonu.

52:33 I promeni mu haljine tamni~ke, i on je|a-
{e svagda s njim svega veka svog.

52:34 I hrana mu se jednako dava{e od cara va-
vilonskog, svaki dan, svega veka njegovog do smr-
ti njegove.